

CONTRA CURENTULUI

1 iulie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Viața de familie și SFINȚENIA

Text de memorat | Ioan 8:29

Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat
singur, pentru că totdeauna fac ce-l este plăcut.

SECȚIUNEA 1

Să zicem că ai avea un prieten pe nume Ron. În anumite privințe, tu și Ron sunteți foarte diferiți unul de altul pentru că aveți un background diferit. Tu locuiești cu ambii părinți, dar mama lui Ron este a doua soție a tatălui său, și Ron are frați vitregi.

Biserica îl consideră pe tatăl lui un membru fidel, dar Ron știe un secret bine păstrat: tatăl său este dependent de țigări. În fiecare săptămână la biserică Ron asistă dezgustat la sfințenia prefăcută a tatălui.

Dar foarte probabil, tu nu ești atât de diferit de Ron pe cât pare. Niciunul dintre noi nu are o familie perfectă sau o educație ideală. Părinții noștri au făcut greșeli, la fel ca părinții lor. Ca aproape toți părinții, probabil și ai tăi ar dori să se întoarcă în timp și să facă unele lucruri diferit, dacă ar putea.

Mulți se gândesc că un copil perfect ca Isus trebuie să fi avut avantajul unei educații model. Dar

nu este adevărat. Reflectați la unele dificultăți care erau în familia lui Isus:

Iosif, tatăl vitreg al lui Isus, avusese o soție înainte de a o întâlni pe Maria. Nu știm ce s-a întâmplat cu ea. Poate a murit când a născut ultimul copil; aceasta era o situație des întâlnită în acele vremuri. Dar, oricare ar fi fost motivul, când Isus S-a născut, El avea frați vitregi mai mari. Nu este înregistrat dacă frații vitregi ai lui Isus au fost cu Maria și Iosif la Betleem. Nu este consemnat nici dacă ei au călătorit în Egipt cu Isus și părinții Lui atunci când îngerul l-a avertizat pe Iosif să fugă de regele Irod.

“Nimeni nu va fi chemat vreodată să-și perfecționeze caracterul creștin în condiții mai nefavorabile decât cele ale Mântuitorului nostru.”

—*The Youth's Instructor*, 1 martie 1872

DIN CUPRINS:

A—26

Viața de familie și sfințenia

Comoara comorilor

Copilăria lui Isus

Nu din întâmplare: Albinele

Dar frații vitregi ai lui Isus au crescut împreună cu El în Nazaret (vezi Marcu 6:3). Și, în timp ce Isus era fratele perfect, ei nu erau frații vitregi perfecți. Atunci când Isus a crescut mai mare, frații Lui vitregi s-au simțit muștrați de El deoarece caracterul Său perfect făcea imperfecțiunile lor mai vizibile.

De asemenea, poate că li se părea că mama lor vitregă Îl favoriza pe Isus mai mult decât pe ei; și chiar tatăl lor, Iosif, parcă le dădea prea multă atenție Mariei și lui Isus, iar pe ei îi ignora.

Și-au descărcat simțăminte de gelozie pe Isus. Știm că frații mai mari ai lui Isus au încercat mai târziu să-L domine – practică începută încă din copilărie (vezi Marcu 3:21,31,32). Probabil ei au fost stânjeniți de falsa acuzație că frațele lor vitreg ar fi un fiu ilegitim.

Într-un anumit sens, Isus a fost tratat ca Iefta, care a fost un copil ilegitim cu mulți frați legitimi. Isus ar fi trebuit să fie familiarizat cu istoria din Judecătorii 11. Mama lui Iefta era prostituată și Iefta era tratat ca și cum nu avea familie. A fost, în cele din urmă, dat afară din casă de frații săi. Astfel ne putem

face o idee cam ce fel de tratament primea Isus de la frații Lui.

Este frumos că Iefta, când a crescut, i-a iertat pe frații săi și chiar și-a riscat viața să-i ajute. Iefta se află pe lista oamenilor credinței (vezi Evrei 11:32).

La fel era și Isus, amabil cu frații Lui vitregi, în ciuda tratamentului lor. Iar după crucificare, unii dintre ei au înțeles că El a fost Mesia și au devenit ucenicii Lui!

Isus și Iefta au fost victorioși într-o bătălie grea. Ei au fost capabili să învingă resentimente profunde pe care frații le

nutreau. O astfel de luptă este grea. Solomon a spus:

Proverbele 18:19

Frații nedreptățiți sunt mai greu de câștigat decât o cetate întărită și certurile lor sunt tot așa de greu de înlăturat ca zăvoarele unei case împărătești.

Dar luptele grele aduc și victorii importante. Studiază viața lui Isus și vei găsi secretul biruinței împotriva înverșunării purtate împotriva ta – o înverșunare ca „o cetate întărită”.

“**Avem un exemplu în tânărul Isus despre cum să ne formăm un caracter ceresc.**”

SECȚIUNEA 2

Isus a cunoscut cum este să-ți pierzi un părinte. Iosif, tatăl pământesc, a dispărut din istoria biblică după aniversarea de doisprezece ani a lui Isus. Biblia nu ne spune ce s-a întâmplat cu el sau când a murit.

În acele zile, oamenii își pierdeau rudele din cauza bolilor infecțioase sau a accidentelor. Este greu de imaginat cât de diferită era lumea înainte de descoperirea antibioticelor. Mulți bărbați și femei, aparent sănătoși, mureau între douăzeci și patruzeci de ani, adesea după o boală scurtă.

În zilele noastre, familiile își pierd tații în alte moduri. Sau poate, pentru unii copii, tatăl nu a făcut parte din viața lor și au crescut fără prezența figurii paterne.

Isus știa din experiență cum este să nu ai tată în timpul când tinerii bărbați au nevoie de un tată evlavios, care să le arate cum să se comporte ca bărbați.

Avem în Biblie făgăduințe pentru cei care nu au un tată prezent în viața lor.

Psalzii 68:5

El este tatăl orfanilor, apărătorul văduvelor, El, Dumnezeu, care locuiește în Locașul Lui cel Sfânt.

Psalzii 27:10

Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește.

Isus avea asigurarea că Dumnezeu era Tatăl Său, chiar dacă tatăl pământesc nu era prezent. Isus nu S-a considerat singur, chiar și atunci când S-a simțit foarte singur. Ioan 8 ne spune că Isus a fost abandonat de mulți oameni care fuseseră prietenoși cu El cu puțin timp înainte. Iar în Ioan 16 ni se spune că Isus era pe punctul de a fi părăsit de cei mai buni prieteni. Observați ce spune El în ambele situații:

Ioan 8:29

Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.

Ioan 16:32

Iată că vine ceasul, și a și venit, când veți fi risipiți fiecare la ale lui; și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.

Nu numai că Isus știa ce înseamnă să fii singur și să-ți pierzi tatăl, dar a experimentat și ce înseamnă să ai vecini răi.

Hristos Și-a petrecut primii treizeci de ani din viață într-un orașel obscur numit Nazaret. Locuitorii acestui oraș erau proverbiali pentru păcătoșenia lor, de unde și întrebarea lui Natanael: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” – *The Youth's Instructor*, 1 martie 1872

Adesea, tinerii trăiesc într-un mediu dificil pentru a duce o viață de creștin. Și ei cedează ușor ispitei; apoi, pentru a se scuza, spun că au trăit într-un loc neprielnic. Cum a putut Hristos să nu Se lase influențat de ce era în jurul Său? A ales să petreacă mult timp

singur, departe de influențele rele. Și El S-a menținut ocupat cu înfăptuirea binelui. Dar nu S-a asociat cu cei care L-ar fi corupt.

Cum a ajuns Isus într-un mediu atât de periculos din punct de vedere spiritual? Dumnezeu a ales acest loc.

În providența Sa, Dumnezeu a decis ca [Isus] să-Și petreacă primii ani din viață în Nazaret, unde era în permanență expus ispitelor din cauza caracterului oamenilor din jur, fiind necesar să vegheze, pentru a rămâne curat în mijlocul atâtor păcate și fărădelegi. Nu Hristos a ales acest loc, ci Tatăl Său.

– *The Youth's Instructor*, 1 martie 1872

Isus a fost pus în detestabilul Nazaret. A crescut într-un mediu dificil pentru a ne arăta că oricare ar fi locația sau dificultățile cu care ne-am confruntau, cu puterea lui Dumnezeu, noi ne putem ridica deasupra circumstanțelor și putem învinge orice ispită.

Deci, oricare ar fi situația noastră familială, oricât de singuri am fi și oricât de rea conjunctura în care ne aflăm, avem un exemplu în tânărul Isus despre cum să ne formăm un caracter cersc.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru Isus!

SECȚIUNEA 3

Uneori, oamenii Îl criticau și Îl necăjeau pe Isus când a fost copil. Dar El nu a făcut nimic minune pentru a-i determina pe oameni să se poarte frumos cu El. A făcut față la probleme în modul în care și noi am putea să le înfruntăm.

Unii povestesc istorii fictive despre lucrarea miraculoasă a copilului Isus, care, spun ei, ar fi făcut spectacol cu puterile Sale. Dar nu acesta era modul de viață al lui Isus. Totuși, viața pură și neprihănită a tânărului Hristos era foarte diferită de cea a tinerilor din jurul Său.

Viața lui Hristos s-a deosebit de viața celorlalți copii. Tăria caracterului Său și fermitatea Sa L-au determinat întotdeauna să fie loial simțământului datoriei și aderării la principiile drepte de la care nu putea fi abătut pentru niciun motiv, oricât de puternic ar fi fost. Bani sau plăceri, aplauze sau critici nu-L puteau cumpăra sau măguli ca să încuviințeze vreo faptă rea. El era puternic în fața ispitelor, abil în distingerea răului și hotărât în credincioasa păstrare a convingerilor Sale. – *The Youth's Instructor*, 1 aprilie 1872

Unii oameni nu sunt batjocoriți de alții deoarece sunt frumoși sau atrăgători. Dar mai târziu în viață, aceste persoane magnifice au uneori dificultăți mai mari decât semenii lor obișnuiți, pentru că ei nu au învățat să fie umili și să muncească din greu. Isus nu era unul dintre acei tineri înalți, arătoși și cu trăsături perfecte. Isaia a comparat copilăria lui Isus cu o plantă care creștea dintr-un pământ uscat. El spune:

Isaia 53:2

El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

Isus știa ce înseamnă să fii o persoană obișnuită și normală. Și după ce a postit în pustiu, după experiența din grădina Ghetsimani și a crucii, Isus are o înțelegere și o simpatie și mai mari pentru cei neatrăgători (vezi Isaia 52:14).

Când Isus a luat poziție pentru adevăr, de asemenea, acest lucru l-a provocat probleme. Cunoștințele Lui din Biblie L-au ajutat să vadă că ritualurile religioase ale multor evrei erau nebiblice.

Isus nu a păstrat mereu tăcerea cu privire la acele ritualuri nefolositoare și uneori le atrăgea atenția celor care în mod greșit le practica. Deoarece era sensibil cu privire la ce era fals și ce era adevărat, frații Lui erau foarte deranjați de El; pentru că ei considerau că orice ar învăța preotul este sfânt, ca și cum ar fi fost o poruncă de la Dumnezeu... Frații lui Isus erau marginalizați în societate pentru că El nu făcea ce comandau preoții, ci urma Cuvântul lui Dumnezeu mai degrabă decât tradiția omenească. Preoții și fariseii erau tulburați pentru că acest Copil nu accepta invențiile lor

omenești... și tradițiile. Ei gândeau că El arăta o mare lipsă de respect religiei lor... El le spunea că va da atenție oricărui cuvânt care vine din gura lui Dumnezeu și că ei trebuie să-I arate cu Biblia unde greșea. – *The Youth's Instructor*, 5 decembrie 1895

Acesta este un exemplu pentru noi. Noi trebuie să fim amabili și modești și să acceptăm ceea ce ni se cere. Dar când suntem disprețuiți pentru că acționăm în conformitate cu Biblia, ar trebui să fim hotărâți și să ne amintim de exemplul lui Isus. Și chiar dacă statornicia Sa la principii îi irita pe oameni uneori, pe oamenii de valoare îi impresiona.

Luca 2:52

Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Fie ca această experiență să fie și a noastră!

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. În afară de credință, ce altceva au în comun lefta și Isus? _____
2. După spusele lui Solomon, ce bătlie dificilă trebuie să câștigăm în familie? Proverbele 18:19 _____

3. Citește Geneza 45:3-15; 50:15-21. Cum i-a învins Iosif pe frații săi? _____

Secțiunea 2

4. Cum a tratat Isus gândurile și simțămintele de singurătate? _____
5. Cum a făcut față Isus la influența rea din jurul Său? _____

6. De ce Dumnezeu-Tatăl a ales Nazaretul ca loc în care Isus să crească? _____

Secțiunea 3

7. Ia-ți câteva minute să scrii lucrurile pe care le admiri la caracterul lui Isus în copilăria Sa. _____

8. Ia-ți câteva minute să te gândești cum ai putea urma exemplul tânărului Isus în contextul actual în care te afli. _____

Capitole de credință

Comoara comorilor

Ce ai face dacă în țara ta ar fi ilegală posesia unei Biblii? Ai plăti cartea aceasta care în situația ta actuală este ceva normal și ușor de procurat? Chiar acum, milioane de oameni trăiesc în locuri unde a avea o Biblie este o crimă. Povestirea care urmează este dintr-o țară unde **Gospel Outreach** ajută în secret oamenii să obțină Biblii.

În primii ani ai secolului 20, Salwa*, o femeie care aparținea unei familii musulmane influente, a avut un vis ieșit din comun. În vis, ea a fost dusă afară din sat într-un loc dedicat de sute de ani rugăciunii și închinării. Dar acolo nu era nicio clădire sau sanctuar, ci zona era îngrijită, curățată de ierburi și gunoaie. Acolo era locul unde părintele fondator a învățat poporul să se roage.

Atunci când Salwa a fost dusă la acel loc sacru, ea a văzut o clădire cu o singură cameră. Curioasă, a pășit înăuntru. Acolo a văzut un Om impunător care purta haine albe strălucitoare, care era cu spatele la ea. Fără să se întoarcă, El a spus: „Salutări, Salwa!” Apoi i-a întins o carte. Acea persoană glorioasă i-a spus: „Ia această carte; este comoara comorilor!” Așa s-a terminat visul. Salwa a relatat visul familiei și prietenilor. Toți au înțeles că acea carte era Biblia.

După ani, când familia ei s-a mutat într-unul dintre cele mai importante orașe ale țării, li s-a dat o Biblie. Fiul ei, care era șeic prin moștenire, sau lider al poporului său, i-a arătat mamei Biblia. Atunci mama, cu emoție, a spus că era aceeași carte care i-a fost dată de Omul din vis.

Astăzi, unul dintre cei mai în vârstă oameni ai familiei își mai amintește de bunica lor care le-a povestit despre istoria acelui vis neobișnuit.

Recent, un domn în vârstă de vreo 80 de ani le-a spus unor credincioși adventiști povestea visului bunicii lui și și-a exprimat dorința de a avea o Biblie. „Omul în alb a zis: «Ia această carte. Este comoara comorilor.» Cred că această carte pe care Salwa a văzut-o cu mulți ani în urmă a fost Biblia și este

cartea lui Dumnezeu! Vreau cu adevărat să am una dintre aceste prețioase cărți”, a continuat el. „Nu este doar pentru mine, ci este și pentru fiii mei, care o vor înțelege mai bine decât un biet bătrân. Mă puteți ajuta să am și eu una?”

Adventiștii și-au dat seama că omul nu putea citi, dar era doritor ca familia sa să aibă această prețioasă

carte. În această țară, unde Biblia este considerată o carte coruptă, unde multe Biblii au fost arse și unde era interzisă de lege, se dădea doar celor care cu adevărat urmau să o păstreze ca pe o comoară și să o folosească cu înțelepciune.

Bătrânul a insistat foarte mult, așa că a primit o Biblie. Cu mare entuziasm, el a împărțit noua sa comoară familiei.

Acum, liderul spiritual al tribului și fratele nostru în credință studiază cu șapte bărbați și cinci femei din familie, plus copiii lor.

Familia acestui domn în vârstă face parte dintre cele 23.000 de familii care au primit o Biblie în ultimii doi ani. Fiecare familie este formată din aproximativ șapte persoane. Aceasta înseamnă că acum, într-o țară musulmană închisă, în jur de 160.000 de persoane au acces la Cuvântul lui Dumnezeu.

Roagă-te pentru familia acestui domn în vârstă și ca influența visului de demult să continue să alimenteze secerișul de suflete pentru Împărăția lui Dumnezeu.

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Copilăria lui Isus

Hristos Și-a petrecut primii treizeci de ani din viață într-un orașel obscur numit Nazaret. Locuitorii acestui oraș erau proverbiali pentru păcătoșenia lor, de aici întrebarea lui Natanael: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”

Evangelhia spune foarte puțin despre perioada timpurie a vieții lui Hristos. Cu excepția unei scurte relatări despre momentul în care Hristos îi însoțește pe părinții Săi la Ierusalim, mai avem o singură afirmație scurtă cu privire la acea perioadă: „Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.” Hristos ne este un exemplu în toate lucrurile. În providența Sa, Dumnezeu a decis ca [Isus] să-și petreacă primii ani din viață în Nazaret, unde era în permanență expus ispitelor din cauza caracterului oamenilor, fiind necesar să vegheze pentru a rămâne curat în mijlocul atâtor păcate și fărâdelegi. Nu Hristos a ales acest loc, ci Tatăl Său ceresc a hotărât locul în care caracterul Său putea fi încercat într-o mulțime de moduri. În primii ani ai vieții, Hristos a fost supus unor încercări severe, unor greutăți și conflicte, pentru a putea să-și dezvolte acel caracter desăvârșit, care-L face un exemplu perfect pentru copii, tineri și adulți.

Copiii și tinerii care merg pe calea păcatului se află adeseori în anturaje care nu sunt favorabile pentru viața unui creștin și ei cedează cu promptitudine ispitelor, invocând ca scuză faptul că anturajele sunt neprielnice, defavorabile. Hristos a ales retragerea și, printr-o viață de muncă, păstrându-și mâinile ocupate, nu a invitat ispita, ci S-a ținut departe de compania celor a căror influență era corupătoare. Hristos Și-a îndreptat pașii pe cărarea cea mai aspră, plină de obstacole, pe care copiii și tinerii ar putea fi chemați să o străbată la un moment dat. El nu Și-a însușit o viață de belșug și nepăsare. Părinții Săi erau săraci și depindeau de truda lor zilnică pentru a se întreține, de aceea viața lui Hristos a fost plină de lipsuri,

negare de sine și privațiuni. El a împărtășit cu părinții Săi viața lor de muncă, plină de zel, de hărnicie.

Nimeni nu va fi chemat să-și perfecționeze caracterul creștin în condiții mai defavorabile ca Mântuitorul nostru. Faptul că Hristos a trăit treizeci de ani în Nazaret, locul din care mulți credeau că este o minune să iasă ceva bun, este o mustrare pentru tinerii care consideră că formarea caracterelor lor trebuie să depindă de împrejurări. Dacă anturajele tinerilor sunt neplăcute și categoric nesănătoase, mulți fac din acest lucru o scuză pentru a nu-și perfecționa un caracter creștin. Exemplul lui Hristos respinge ideea că urmașii Săi sunt dependenți de loc, șansă sau prosperitate pentru a trăi o viață fără prihană. Hristos i-ar putea învăța că o viață de credincioșie, onorabilă și totuși umilă poate exista în orice loc, în orice situație, acolo unde providența i-a chemat.

Viața lui Hristos a fost de natură să arate că siguranța, curățenia și fermitatea principiilor nu depind de o viață lipsită de greutăți, sărăcie și adversitate. Încercările și privațiunile de care se plâng atât de mulți tineri au fost îndurate de Hristos fără murmur. O astfel de disciplină reprezintă chiar experiența de care tinerii au nevoie. Ea va conferi statornicie și fermitate caracterelor lor și-i va face asemeni lui Hristos, puternici în spirit pentru a rezista ispitei. Ei nu vor putea fi biruiți de înșelăciunile lui Satana dacă se rup de influența acelor care i-ar putea conduce pe cărări greșite și care i-ar putea corupe din punct de vedere moral. Prin rugăciuni zilnice către Dumnezeu, ei vor căpăta de la El har și înțelepciune pentru a suporta conflictele și realitățile dure ale vieții și pentru a ieși biruitori din acestea. Seninătatea și loialitatea minții pot fi menținute doar prin atenție și rugăciune. Viața

lui Hristos a fost un exemplu de energie perseverentă, nepermițând ca aceasta să fie slăbită de reproșuri, ridiculizări, privațiuni sau greutate.

În acest mod ar trebui să stea lucrurile și cu tinerii. Dacă încercările ce vin asupra lor cresc, ei trebuie să știe că Dumnezeu testează, probează loialitatea lor. Și prin această poziție în menținerea integrității de caracter, chiar atunci când sunt descurajați, tăria, fermitatea și puterea de a suporta vor crește, și ei se vor întări în duh. – *The Youth's Instructor*, 1 martie 1872

“ Siguranța, curățenia și fermitatea principiilor nu depind de o viață lipsită de greutate, sărăcie și adversitate. ”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Cum erau locuitorii Nazaretului? _____
În acest caz, ce era necesar să facă Isus ca să rămână nepătat? _____
2. Ce experiențe a fost necesar să îndure Isus pentru a dezvolta un caracter neprihănit? _____

3. Unde se află tinerii adeseori? _____
4. Care sunt câteva lucruri pe care le poți face, ca Isus, pentru a face față circumstanțelor nefavorabile? _____

5. Va fi cineva chemat să-și perfecționeze caracterul creștin în condiții mai defavorabile ca Mântuitorul nostru? _____
Ce mesaj le aduce exemplul lui Hristos celor care își găsesc scuze pentru păcat în circumstanțele nefavorabile? _____

6. Ce trebuie să ne arate viața lui Hristos? _____

7. Care este experiența de care tineretul are nevoie? _____

8. Gândește-te la niște circumstanțe nefavorabile din viața ta. Cum poți avea înțelepciune și har ca să fii victorios în conflictele cu alții? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Albinele

Albinele sunt organizate și specializate de către Creatorul lor, care le-a programat, **nu din întâmplare**, cu echipament potrivit pentru fiecare lucrare pe care o fac. O albină lucrătoare are multe specializări în scurta sa viață.

De exemplu, lucrătoarele care sunt doici pentru creșterea reginei aleg câteva larve cu „potențial regal” și le hrănesc, **nu din întâmplare**, cu lăptișor de matcă. Această dietă va fi hrana reginei toată viața ei. Dar celelalte albine, fie trântori sau lucrătoare, sunt hrănite cu lăptișor de matcă doar primele două-trei zile.

Nu din întâmplare, Designerul le-a dat albinelor-doici glande specializate pentru producerea lăptișorului de matcă, care este plin de proteine și vitamine și care asigură sănătatea tuturor albinelor la începutul vieții lor. Continua hrănire cu lăptișor pregătește larvele selectate special să devină noile regine. Există doar o regină la fiecare stup și slujba sa este să producă ouă. De-a lungul celor doi până la cinci ani de viață, ea poate produce 1.500 de ouă pe zi!

Albinele-mascul sunt numite trântori și sunt în număr de doar câteva sute în fiecare stup. Singurul rol al lor este să se împerecheze o singură dată cu regina. Ei pot fi recunoscuți după mărimea corpului și a ochilor, care sunt ușor mai mari decât ai albinelor lucrătoare.

Miilor de albine lucrătoare, care sunt femele infertile, dedicate exclusiv muncii, le sunt date, în mod **neîntâmplător**, glande abdominale care produc ceara de albine. Ele modelează ceara cu mandibula în celule de formă hexagonală, care sunt o capodoperă de inginerie.

Când tinerele lucrătoare au rolul de „casnice”, pe lângă alte sarcini, ele produc aer condiționat pentru răcirea stupului și vânturarea mierii.

După ce această „școală” este absolvită, ele încep să facă exerciții de zbor. Odată ce sunt gata să se alăture culegătoarelor, ele ies la cules și plonjează cu trupul lor galben pufos în florile de primăvară pentru a aduna minunatul nectar, realizând în același timp și polenizarea plantelor. La întoarcere, albinele culegătoare realizează un dans **neîntâmplător**, prin care ele comunică unde se găsesc florile copacilor sau ale plantelor cu nectarul lor special, bun pentru supraviețuirea lor.

Creatorul le-a dat un echipament foarte special culegătoarelor. **Nu din întâmplare**, pe piciorușele din spate se află o zonă netedă unde Designerul a plasat niște săculețe pentru polen. Atunci când albina pătrunde adânc în floare să bea cadoul florilor, o parte din polenul acelei flori se lipește de corpul pufos al albinei. Când ea zboară la altă floare, o parte din acest polen este preluat de floare. Dar nu tot polenul se prinde de floare. Din când în când, mica albină se oprește și adună polenul de pe puful ei și îl pune în săculețele de polen de pe picioarele din spate. Apoi continuă să viziteze și alte flori. În cele din urmă, coșulețul de polen este atât de plin, că acea culegătoare se întoarce la stup. Acolo casnicele preiau polenul de pe piciorușele culegătoarei și îl îndeasă în celule-debara, unde va fi conservat până ce albinele vor avea nevoie de hrană.

În același timp, **nu din întâmplare**, Creatorul le-a dat albinelor culegătoare un „stomac” în plus, în care ele transportă nectarul. Când albinele care au adunat nectar se întorc la stup, ele trec nectarul din gura lor în a albinelor casnice, care procesează nectarul și îl depozitează în celulele fagurelui. Albinele responsabile cu „aerul condiționat” termină treaba, ventilând cu aripile până se evaporă apa din nectar. Pentru că acum mierea este maturată, ea nu se va altera și va furniza hrană coloniei pe timpul iernii și în alte perioade când nu pot găsi hrană. Sistemul funcționează. Designul este fără cusur. Designerul și Judecătorul a tot pământul face toate lucrurile perfecte!

CONTRA CURENTULUI

8 iulie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus
de curentul lumii acesteia, că îți poți face
toate poftele și totuși să ieși victorios.

Dumnezeu VINDECĂ INIMILE

Text de memorat | Psalmii 147:3-5

„Tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă
rănile. El socotește numărul stelelor și le dă nume
la toate. Mare este Domnul nostru și puternic prin
tăria Lui, priceperea Lui este fără margini.”

SECȚIUNEA 1

În Eden, Dumnezeu a rânduit ca familiile să fie mijlocul ideal prin care El să
Își descopere dragostea față de copii. Copii perfecți trebuiau să se nască unor
părinți perfecți, care aveau să reflecte în mod perfect dragostea lui Dumnezeu
pentru ei. **„Doar prin dragoste este dragostea stârnită”** (*Viața lui Isus*, p. 22).
Copiii trebuiau să creadă în dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu chiar înainte de a
fi conștienți de existența Lui.

Dar lucrurile nu au mers așa cum a plănuit
Dumnezeu. De când au păcătuit Adam și Eva, nu
a existat niciun părinte perfect. Asta este o veste
proastă. Deoarece prima impresie a unui copil despre
caracterul lui Dumnezeu se formează uitându-se la
caracterul părinților lui sau al altor persoane impor-
tante din viața lui, imaginea pe care o au mulți des-
pre dragostea lui Dumnezeu a fost puternic afectată,
chiar înainte ca aceștia să afle că există Dumnezeu.

Persoanele abuzate sunt foarte tentate să se îndo-
iască de dragostea lui Dumnezeu. „Dacă Dumnezeu

este dragoste, atunci de ce a permis...? Cum mai pot
avea încredere în El?” Aceste întrebări există în min-
tea celor care se gândesc să se predea lui Dumnezeu.

Dar există vești bune: dacă un copil este crescut
de părinți imperfecți, Dumnezeu trebuie să aibă
un plan de rezervă, prin care să ne putem reveni în
urma efectelor greșelilor părinților noștri.

Desigur, Isus i-a ajutat pe leproși și pe paralitici.
Dar poate El vindeca inimile rănite? Biblia ne asigură
că El poate face asta, pentru că ne poate vindeca de
toate bolile noastre. „Toate bolile tale” apare în

„Hristos a suferit și Se identifică cu
toți copiii Lui care suferă; și dacă
viața noastră este ascunsă cu Hristos
și Dumnezeu, Isus ne va purta
durerile.” — *The Youth's Instructor*,
1 iunie 1893

DIN CUPRINS:

A—27

Dumnezeu vindeca inimile

Purtarea de grijă a lui Dumnezeu

Fii drăguț!

Nu din întâmplare: Elanul

contextul „inegalității” sau al păcatului, care este o boală a inimii.

Psalmii 103:2-4: „Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale, El îți izbăvește sufletul din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare.”

Dumnezeu vrea să ne vindece inimile. Dar neîncrederea în dragostea Lui ne împiedică să-I predăm inimile. Și neîncrederea în bunătatea Lui ne separă de pacea pe care El dorește să o avem.

Dumnezeu ar fi putut desființa sistemul familiei, așa încât să eclozăm cu toții undeva în pădure și să căutăm

ajutor doar la El. În schimb, El a făcut un plan mai bun. A adus mântuirea exact acolo unde este cea mai mare nevoie de ea: în relația păcătoșilor cu alți păcătoși.

Poate că sunt aspecte în care părinții tăi (sau alte persoane din viața ta, precum bunici, profesori sau pastori) nu au reflectat caracterul lui Dumnezeu în mod desăvârșit. Poate că ai suferit chiar abuzuri. Sau poate știi persoane care au suferit abuzuri. Pentru a le putea împărtăși Evanghelia acestor persoane, trebuie să înțelegi că Dumnezeu vindecă inimile rănite.

Faptul că admiți imperfecțiunile părinților tăi nu este o dezonoare pentru ei, ci mai degrabă o ocazie de a-L vedea pe Dumnezeu așa cum este El de fapt – și de a fi cine te cheamă El să fii.

SECȚIUNEA 2

Cultura noastră de azi respectă foarte mult experții. Ai un picior rupt? Mergi la doctor. Te dor dinții? Mergi la stomatolog. Așa că am putea crede că dacă chirurgii cardiaci sunt experți în ale inimii, psihologii trebuie să fie autorități în problemele minții și ale sufletului.

Dar inima ca mușchi și inima așa cum este amintită în Biblie sunt două lucruri total diferite. Deși Scriptura vorbește și despre cum ar trebui să ne purtăm cu corpurile noastre, o face pentru a ne putea apropia de Dumnezeu în inimile noastre.

Care este semnificația biblică a inimii? Unii spun că este vorba despre minte și gânduri.

Proverbele 23:7: „Dar inima lui nu este cu tine.”

Alții definesc inima ca izvorul tuturor acțiunilor, atât cele rele, cât și cele bune.

Deuteronomul 5:29: „O, de ar rămâne ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!”

Ieremia 17:9: „Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Cine poate s-o cunoască?”

Aceste definiții sunt corecte și scripturistice. Dar sunt ele complete? Nu, Biblia spune că inima înseamnă mai mult, mult mai mult decât gânduri și fapte. Inima include și sentimentele noastre.

Deuteronomul 6:5: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.”

Ellen White este de acord:

„Gândurile împreună cu sentimentele alcătuiesc caracterul.” – Mărturii, vol. 5, p. 310

Inimile noastre sunt ținta întregii Evanghelii. Sunt sursa secretă a ceea ce suntem noi și a modului în care relaționăm cu Dumnezeu și cu semenii. Cine și-ar dori o căsătorie bazată doar pe angajament, fără emoții? În același fel, Dumnezeu dragostei nu vrea o relație golită de emoții, bazată doar pe fapte bune și un angajament intelectual față de adevăr (vezi Apocalipsa 2:4). Dumnezeu dorește să lege inimile noastre de inima Lui și de inimile celor din jurul nostru. Aceasta este Legea Sa: iubește-L pe Dumnezeu mai întâi și, de asemenea, iubește-ți aproapele ca pe tine însuși. Legea Sa este despre relații. A zăbovi în dragoste este cea mai profundă dorință a lui Dumnezeu pentru noi. Pentru aceasta – pentru a Se lega profund de inimile noastre – ne-a dat El Cuvântul Său.

Evrei 4:12: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

În acest context revelator Și-a inspirat Dumnezeu profeții să scrie aceste versete:

Psalmii 147:3: „Tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănille.”

Isaia 61:1: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită.”

“Orice prejudiciază și îndepărtează sufletul de dragostea supremă față de Dumnezeu sau se interpune pentru a împiedica o încredere nelimitată și deplină în Dumnezeu preia caracterul și forma unui idol în templul sufletului.”

– Solii alese, cartea 3, p. 330

Potrivit Scripturii, psihologia secularizată este neputincioasă când vine vorba de a rezolva problemele inimii (vezi 1 Corinteni 2:14). Isus a adus mântuirea pe pământ intrând în relații profunde și vulnerabilizându-Se – trăind după legea dragostei. El a alinat oamenii, a plâns împreună cu ei; într-un cuvânt, i-a iubit. El a investit iubire nu doar în cei care I-au răspuns favorabil, ci în toată lumea – chiar și în cei despre care știa că aveau să-I frângă inima (vezi Marcu 10:17-22).

Același Dumnezeu al relațiilor, vulnerabil, ne iubește și pe noi și este mișcat de inimile noastre rănite. A venit să ne aducă nu doar vindecare fizică,

ci și vindecare emoțională. Dumnezeu a spus că El este Cel care vindecă inimile. Dacă inima este centrul întregii Evanghelii, atunci războiul dintre bine și rău își are sediul tot acolo.

Cum vindecă Dumnezeu inimile rănite? În următoarea secțiune, vom examina principii din Scriptură:

1. Cuvântul lui Dumnezeu este cheia prin care putem descoperi și, într-un final, vindeca problemele inimii noastre.
2. Dumnezeu poate și într-adevăr vindecă inimile.
3. Vindecarea inimii este un proces, nu doar un eveniment.
4. Vindecarea inimii este scopul Evangheliei.

SECȚIUNEA 3

Haideți să rezumăm ce am aflat până acum: relațiile stricate, în special cele din familiile noastre, ne fac să ne îndoim de caracterul iubitor al lui Dumnezeu. Acest lucru duce la relații stricate, atât cu Dumnezeu, cât și cu oamenii.

Atunci când nu credem în dragostea lui Dumnezeu pentru noi și în valoarea pe care o avem în ochii Lui, vom fi determinați să căutăm aceste lucruri în altceva sau în altcineva. Văzute din această perspectivă, dependența, escapismul, codependența și alte forme de idolatrie sunt privite ca ceea ce sunt cu adevărat: nu doar niște probleme mintale sau psihologice, ci simptome ale unor inimi rănite.

Vestea bună este că Dumnezeu a promis o cale de scăpare de aceste lucruri (vezi 1 Corinteni 10:13).

Cum ne poate vindeca Dumnezeu inima rănită? Răspunsul este, ca de obicei, în Scriptură.

Psalmi 27:10: „Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește.”

Ce minunat! Domnul a promis să suplinească lipsa! Dacă venim la El cu credință, El a promis că ne va bucura inimile dacă părinții noștri sau cei apropiați nouă nu au reușit să o facă. El ne va descoperi dragostea Sa și astfel, ne va corecta problemele de închinare.

Întreaga mare luptă, de la Lucifer la antihrist, este despre închinare. Suntem creați să fim închinători.

Nu putem altfel. Ori ne închinăm lui Dumnezeu, ori ne închinăm unui idol (care este întotdeauna eul deghizat).

Închinarea este o problemă a inimii. Inimile rănite sunt pregătite pentru adevărata închinare, deși adesea sunt împietrite. Iar rănilor inimii sunt un catalizator care ne intensifică închinarea, fie față de Dumnezeu, fie față de eu.

Ieremia 2:13: „Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.”

Ne vom închina fie lui Dumnezeu, fie eului, sub forma unui idol despre care credem că ne va mulțumi inimile. Dumnezeu vrea să ne folosească inimile rănite pentru a ne convinge să ne întoarcem de la închinarea la idoli la închinarea la El.

Asta nu înseamnă că Dumnezeu este autorul inimilor noastre rănite. Nu totul este bun sau provocat de Dumnezeu. Dar El poate folosi aceste lucruri, pentru că:

Romani 8:28: „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.”

Cum comunică Dumnezeu dragostea Sa celor cu inima rănită? Cum putem clădi o relație cu Cineva de care ne temem sau în care, în cel mai bun caz, nu avem încredere?

Toate relațiile sunt clădite pe doi factori: timp de calitate și comunicare. Isus, Cuvântul, „S-a făcut trup și a locuit printre noi” (Ioan 1:14). Deși nu Îl putem vedea în trup astăzi, Îl putem privi la fel de bine printr-un studiu cu rugăciune al Cuvântului Său.

În parabola semănătorului, Dumnezeu seamănă sămânța Cuvântului Său în inimile celor din poporul

Său (vezi Marcu 4:3-8,14-20). Cărarea – teren înăspriț de picioarele celorlalți care l-au călcat – reflectă experiența abuzului sau a neglijării. Dar așa cum chiar și terenul întărit poate fi transformat într-o grădină, tot la fel inimile înăspriț pot deveni teren roditor pentru Cuvântul lui Dumnezeu.

Inimile noastre păcătoase sunt întărite în felul lor. Cum putem desțeleni un „ogor nou” (Osea 10:12) în inimile noastre? Cuvântul lui Dumnezeu este sabia Duhului, instrumentul care străpunge chiar și cea mai dură inimă. Promisiunea este sigură:

Ieremia 29:13: „Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima.”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Caută următoarele versete. Apoi fă o descriere scurtă, biblică a ceea ce ne spun ele despre Dumnezeu. Psalmii 145:8,9; Psalmii 34:17-19; Psalmii 103 _____
2. Deoarece Dumnezeu este întotdeauna dragoste (1 Ioan 4:8), cum ar trebui să se schimbe percepția pe care o ai despre El? _____

Studiu suplimentar: Citește primul capitol din *Calea către Hristos* pentru a afla mai multe despre Dumnezeu.

Secțiunea 2

3. Cine a venit la Isus pentru a-i fi vindecată inima? Au fost în principal persoane care simțeau că au inima rănită, sau persoane care se simțeau bine? Marcu 2:15-17 _____
4. Ce înțelege Isus din experiență personală despre a avea inima rănită? Zaharia 13:6; Isaia 53:5; Psalmii 41:9 _____

Secțiunea 3

5. Ce lucruri i-a spus Isus lui Nicodim, care simțea că nu avea nevoie de nimic? Ioan 3:1-8 _____

Seamănă aceste lucruri cu mesajul lui Isus pentru oamenii de astăzi, care simt că nu au nevoie de nimic? Apocalipsa 3:14-22 _____

6. Care este zona înăspriț din inima ta? Ce pasaje biblice te ajută să depășești aceste aspecte? _____

7. Ce avantaje avem atunci când lucrăm pentru a-i ajuta pe alții? Isaia 58:6-12 _____

Studiu suplimentar: Citește *The Youth's Instructor*, 1 iunie 1893, pentru a afla ce poți face cu amintirile dureroase.

Capitole de credință

Purtarea de grijă a lui Dumnezeu

Această relatare încurajatoare ne este adusă de Fred Webb. Fred este director regional pentru Filipine al **Gospel Outreach**. El lucrează îndeaproape cu Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Filipine pentru a plasa lucrătorii **Gospel Outreach**.

Călătoria cu vaporul din Cagayancillo spre Puerto Princesa ne-a luat 24 de ore din cauza vânturilor puternice și a valurilor. A fost una dintre cele mai grele călătorii pe care le-am făcut de când fuseserăm trimiși acolo. Nu am putut dormi din cauza valurilor care ne loveau ambarcațiunea. Părea că ne vom scufunda și aproape ne pierduserăm orice speranță de a ajunge teferi. Dar ne-am rugat încontinuu pentru a ajunge în siguranță.

Vaporul era purtat în dreapta și în stânga de valuri. Nu am mâncat timp de 24 de ore. Toți pasagerii aveau rău de mare. Chiar și căpitanului îi era rău. Nu știam de ce îi era rău, deoarece de obicei era imun la astfel de lucruri. A schimbat direcția pentru siguranța noastră, deoarece valurile erau foarte mari. Unii dintre noi zăceam în paturile noastre cu ochii închiși. Unii plângeau și cei mai mulți vomitau.

La aproximativ 80 de kilometri de Puerto Princesa, motorul s-a oprit. Eram cu toții șocați și foarte înspăimântați acum că ne aflam la mila valurilor. Am încercat să mă relaxez și să rămân calm. Am încercat să dorm, dar nu am putut. Eram foarte conștienți de pericolul în care ne aflam și ne rugam încontinuu pentru siguranța noastră și să ajungem cât mai curând la Puerto Princesa. I-am mulțumit lui Dumnezeu și L-am lăudat când motorul a început să funcționeze din nou. O oră mai târziu, am văzut munții din Puerto Princesa. L-am lăudat pe Dumnezeu pentru protecția Sa.

Barca *Lady Karen*

În data de 4 decembrie 2012, taifunul Pablo a lovit Cagayancillo. A distrus o parte din oraș și a avariat grav multe case, plante, copaci și ambarcațiuni. Dumnezeu ne-a alinat și ne-am simțit în siguranță în noaptea aceea. M-am rugat Lui pentru siguranța noastră și pentru siguranța caselor și a bisericii noastre. Dumnezeu a răspuns rugăciunilor noastre. Viețile noastre au fost cruțate.

Unul dintre membrii bisericii noastre și-a pierdut barca de pescuit în taifunul din noaptea aceea. Dimineața, plângeau, de vreme ce mica lor afacere de pescuit era distrusă. Le-am spus: „Frate și soră, mulțumiți-I lui Dumnezeu și lăudați-L pentru că ne-a scăpat viețile. Nimeni nu a murit. Nu uitați, Dumnezeu știe totul. Rămâneți-I credincioși și nu renunțați! Stați tari și rămâneți credincioși lui Dumnezeu, iar El vă va binecuvânta!” Familia s-a liniștit și I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că le-a salvat viețile. M-am rugat ca Dumnezeu să îi binecuvânteze mereu.

Când am plecat din Puerto Princesa, 15 suflète se pregăteau pentru botez. Lucrarea noastră este puternică și mulți Îl găsesc pe Isus. Lucrătorii din programul **Gospel Outreach** continuă să ducă vestea despre Isus unor oameni care nu au auzit niciodată despre El.

Lady Karen, barca misiunii care a fost avariata din cauza taifunului, a fost reparată și revopsită. Au mai fost îmbunătățite și alte lucruri la ea.

Acum, când ne pregătim să mergem în noul nostru câmp misionar, cred că Dumnezeu ne va călăuzi și ne va da succes în lucrarea noastră din zona aceea. Îmi doresc o biserică nouă și sper să am frați noi acolo. Rugați-vă pentru lucrarea noastră și pentru revărsarea Duhului Sfânt asupra noastră a tuturor.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Fii draguț!

M-am gândit la cât de mult bine ar putea face fiecare dintre voi dacă doar ar încerca. Unii copii sunt dispuși să renunțe la micile lor comori pentru a-i face pe alții fericiți. Sunt chiar deschiși spre a oferi atunci când le stă în putere, dar ar mai fi ceva ce ar putea face. Nu costă nimic, dar este mai greu decât a renunța la comorile lor. Este vorba despre cuvinte frumoase.

Am fost în familii în care erau rostite cuvinte nepoliticoase, care aruncau o umbră asupra întregii case, și am simțit aceeași umbră acoperindu-mă și pe mine. I-am auzit pe copiii mai mari vorbindu-le urât și repezit membrilor mai mici ai familiei și am privit efectele acestor vorbe asupra celor mici, care aveau o dispoziție plăcută, dar care erau amărâți și stricați prin aceste cuvinte lipsite de amabilitate.

Cât de atentă ar trebui să fie o soră mai mare ca nu cumva influența ei asupra fratelui sau a surorii ei mai mici să nu rănească. Mai presus de orice, ea ar trebui să exercite o influență bună asupra membrilor mai tineri ai familiei ei. Dacă încearcă, ea poate face din căminul ei un loc fericit și poate aduce razele soarelui în familia ei. Dar foarte des, copiii mai mari nu realizează cât de mare este influența lor și că sunt responsabili pentru influența pe care o exercită. Am fost mâhnită să văd cum aceștia urmăresc orice mișcare a fratelui sau a surorii mai mici, nu pentru a-i ajuta, pentru a-i încuraja sau pentru a-i face fericiți, ci pentru a-i grăbi, a se plânge de ei, a-i tachina, până rămâne întipărită pe fața acestora o expresie de supărare. Aceste lucruri pot fi îndepărtate dacă se lucrează cu voioșie, cu răbdare și entuziasm, iar fețele fericite pot fi văzute din nou și soarele poate lua locul umbrei.

Când sora mai mare este tentată să izburnească și să dea vina pe cei mai mici, eu i-aș spune să se oprească și să se întrebe ce consecințe vor avea cuvintele ei. Îi vor face pe fratele și pe sora ei să se simtă mai bine, sau vor sădi în inimile lor sentimente de amărăciune și de tristețe? Apoi spune-ți că vei încerca

să vorbești cât de plăcut și de amabil poți. Va funcționa de minune. Poate că nu vei vedea rezultatele bune pe moment, dar, de fiecare dată când îți vei controla acest spirit repezit și acuzator care te animă, vei avea putere să rezisti în fața următoarei ispite. Perseverază! Nu te descuraja dacă eșuezi la început. Dacă limba nu te ascultă de câteva ori atunci când nu veghezi, nu renunța la luptă. Mergi la Dumnezeu și cere-I putere! Îți va fi dată. Isus a promis să-i audă pe toți cei care strigă spre El. Fă apel la acea promisiune!

“Încearcă, prin puterea lui Dumnezeu, să aduci razele soarelui în familia ta.”

Încearcă, prin puterea lui Dumnezeu, să aduci razele soarelui în familia ta. Nu există umbre în ceruri. Este numai fericire. Nu vor fi nerăbdători acolo, nici priviri triste, nici cuvinte nepoliticoase, ci toate fețele vor radia de bucurie. În ceruri, va fi soare etern. – *The Youth's Instructor*, 1 mai 1859

Puterea vindecătoare a lui Dumnezeu se manifestă peste tot în natură. Dacă un copac este tăiat, dacă un om este rănit sau i se rupe vreun os, natura începe imediat procesul de reparație. Agenții vindecători stau în așteptare chiar înainte de intervenție și, de îndată

ce un organ este rănit, toată energia este direcționată înspre acțiunea de remediere. Așa este și pe plan spiritual. Dumnezeu a avut remediul înainte ca păcatul să dea naștere nevoii. Orice suflet care cedează în fața ispitei este rănit, lovit de vrăjmaș, însă oriunde este păcat, este și Mântuitorul. Hristos a spus că misiunea Lui este „să tămădui[ască] pe cei cu inima zdrobită, să propovădui[ască] robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să [dea] drumul celor apăsați” (Luca 4:18).

Noi suntem datori să cooperăm cu El în această misiune. „Dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, (...) să-l ridicăți cu duhul blândeții” (Galateni 6:1). Cuvântul tradus aici prin „ridicați” înseamnă a repune în încheietură, asemenea unui os dislocat. Cât de sugestivă este metafora! Cel care greșește sau păcătuiește a rupt legăturile cu tot ce îl înconjoară. E posibil

să-și dea seama de greșala făcută și să fie copleșit de remușcări, dar nu se poate ridica singur. Este confuz și încurcat, înfrânt și neajutorat. Trebuie îndreptat, vindecat, refăcut. „Voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții.” Numai iubirea care curge din inima lui Hristos poate vindeca. Numai cel în care curge această iubire, asemenea sevei în copac sau sângelui în corp, poate reface sufletul rănit.

Iubirea are o putere minunată, pentru că ea este divină. Răspunsul blând, care „potolește mânia” (Proverbele 15:1), iubirea care „este îndelung răbdătoare, (...) plină de bunătate” (1 Corinteni 13:4), dragostea care „acoperă o sumedenie de păcate” (1 Petru 4:8) – dacă am fi dispuși să învățăm lecția, cu ce putere vindecătoare am fi înzestrați! Cât de mult s-ar transforma viața și cât de mult s-ar asemana pământul cu cerul! – *Educație*, pp. 113, 114

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce nu costă nimic, dar este foarte greu de oferit? _____
Ce aruncă o umbră asupra căminelor noastre? _____
2. Ce ar trebui să încerce o soră mai mare să facă mai mult decât orice? _____
3. Ce ar trebui să spui atunci când ești tentat să fii nerăbdător și acuzator? _____

4. Cum poți găsi putere pentru a învinge un spirit acuzator? _____

5. Cum este cerul? _____
6. Gândește-te la un alt exemplu al puterii vindecătoare a lui Dumnezeu în natură. _____

7. Cum putem conlucra cu Dumnezeu pentru vindecarea inimilor rănite? _____

8. Cum putem face ca viețile noastre de pe pământ să fie foarte asemănătoare vieților pe care le vom avea în ceruri? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Elanul

Elanii sunt mamifere mari. Se nasc cu o greutate de 9 până la 15 kilograme, dar, când au de abia cinci zile de viață, încă sug la mama lor și caută deja hrană solidă, pot alerga mai repede decât oamenii.

Când ajung la vârsta de cinci luni – încă sug de la mama lor, dar se hrănesc și cu frunze și plante acvatice – elanii au o greutate de 10 până la 15 ori mai mare decât la naștere. Un mascul adult cântărește peste 450 de kilograme.

Elanii sunt cei mai mari membri ai familiei cerbilor și cele mai mari animale din lume care au coarnele ramificate. Timp de câteva luni în fiecare iarnă, **nu din întâmplare**, masculul de elan își pierde coarnele masive, în formă de lopeți, care pot cântări mai bine de 35 de kilograme și pot măsura 1,8 metri. Dar, când vine primăvara, coarnele cresc din nou. Acestea sunt armele masculilor împotriva rivalilor. În perioada de rut, masculii sunt ocupați să atragă femelele prin zgomote specifice și să-i avertizeze pe ceilalți masculi de prezența lor și de faptul că sunt dispuși să se lupte cu orice adversar care ar vrea să-și măsoare coarnele cu ei.

Părul care acoperă cocoașa dintre umerii elanului crește mai lung decât restul părului lor. Când se enervează, acel păr se ridică, dându-le un aspect și mai impunător, făcându-i să pară și mai mari. Pe lângă mărimea lor, care poate fi considerată o armă, mai au și alte daruri **deloc întâmplătoare** cu care au fost proiectați de la început. Elanii au simțul auzului și cel al mirosului foarte dezvoltate și urechi mari, care pivotează independent una de cealaltă în toate direcțiile. Au fost dotați, de asemenea, cu copite despicate, care le permit să meargă pe diferite tipuri de soluri.

Vara, elanii petrec mult timp în și pe lângă apă, căutând plante cu care să se hrănească și încercând să scape de insecte. **Nu din întâmplare**, valve speciale le închid nările, astfel încât să se poată scufunda în apă în timp ce mănâncă plante acvatice, care le satisfac nevoia de sodiu. Atunci când au nevoie de sodiu în timpul iernii, ling sarea din zăpada care se topește și gheața de lângă drumurile date cu sare. Chiar

și incendiile din pădure sunt o resursă binevenită pentru elani, cărora le plac foarte mult copacii care ies din pământ după un incendiu. Cu ajutorul limbii aspre, al buzelor, al gingiilor, al celor șase perechi de molari și al celor șase perechi de premolari, un elan toacă vegetația lemnoasă, care reprezintă mare parte din alimentația lui.

Deși numele „moose” („elan” în engleză) înseamnă „mâncător de ramuri” într-un dialect indian, animalul acesta nu ar trebui niciodată considerat inofensiv, timid sau blând. În întreaga lume, elanii sunt recunoscuți ca unele dintre cele mai periculoase animale sălbatice. Și nu doar masculii sunt agresivi. Femela elan care are grijă de puii ei este în mod special periculoasă. Agresivitatea ei este o apărare **deloc întâmplătoare** foarte utilă, de vreme ce urșii și lupii îi atacă. Sunt cunoscute cazuri de femele elan care au omorât lupi, urși grizzly, urși negri și chiar oameni pentru a-și apăra puii.

Să-I mulțumim lui Dumnezeu că este Protectorul nostru, Tatăl nostru, care nu Se schimbă niciodată și care este întotdeauna gata să vină la noi atunci când Îl chemăm.

Articol folosit cu permisiunea autoarei, Juanita Kretschmar

CONTRA CURENTULUI

15 iulie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Pregătirea pentru CĂSĂTORIE

Text de memorat | Psalmii 27:14

„Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul!”

SECȚIUNEA 1

Înainte de a îndeplini sarcini complexe, oamenii se antrenează. Ai vrea să fii operat de un chirurg fără să știi că are suficientă experiență? Ai vrea să te urci la bordul unui avion pilotat de cineva care are puține ore de antrenament?

Căsătoria presupune și ea sarcini complexe. Este foarte important să fii foarte bun la unele dintre aceste sarcini înainte de căsătorie.

Poate că te gândești: „Nu mă voi căsători nici-odată, așa că de ce să încerc să deprind abilitățile necesare pentru a fi părinte sau soț/soție?” În primul rând, nu ai de unde să știi cum va fi viitorul tău. Mulți dintre cei care sunt căsătoriți astăzi, când erau foarte tineri, nu credeau că așa ceva li se va întâmpla lor.

Proverbele 27:1: „Nu te fâli cu ziua de mâine, căci nu știi ce poate aduce o zi!”

De asemenea, abilitățile sociale și lucrurile care aduc fericire în căsătorie și care îi ajută pe părinți

să crească copii perfect adaptați sunt importante în toate aspectele vieții, indiferent dacă te căsătorești sau nu. Abilitățile de bază ale vieții de familie sunt pur și simplu abilități de bază în viață.

Cu toate acestea, dacă pământul acesta va mai ține, este foarte probabil să te căsătorești. Dacă vrei ca mariajul tău să fie unul de succes, ai nevoie de pregătire, de antrenament. Și ceea ce faci acum, în tinerețe, cât ești necăsătorit, te pregătește fie pentru a avea o căsătorie fericită, fie pentru a avea una nefericită.

Nu cele câteva mari evenimente ale vieții tale sunt cele mai importante, deoarece viața este făcută în principal din atitudini și obiceiuri în ceea ce

“ Putem învăța foarte multe lucruri despre cum să ne pregătim pentru căsătorie dacă studiem cu atenție Biblia. ”

DIN CUPRINS:

A—28

Pregătirea pentru căsătorie

Cine este adevăratul Dumnezeu?

Căsătoriile înțelepte

Nu din întâmplare: Pescărușii

privește lucrurile mici, de zi cu zi. Iar aceste lucruri sunt o parte integrantă din căsnicia ta și sunt o parte foarte importantă din viața fiecărui creștin.

„Fiecare act al vieții, cât de mărunț ar fi el, are influența lui spre bine sau spre rău. Credințioșia sau neglijența în ceea ce pare că sunt cele mai mărunte datorii poate deschide ușa spre cele mai bogate binecuvântări ale vieții sau spre cele mai mari nenorociri ale ei. Lucrurile mici sunt acelea care pun caracterul la probă. Dumnezeu Se bucură de faptele nepretențioase ale unei vieți de lepădare de sine, săvârșite cu o inimă voioasă și binevoitoare. Nu trebuie să trăim pentru noi înșine, ci pentru alții. Și numai prin uitare de sine și prin cultivarea unui spirit iubitor și gata de a da ajutor putem face din viața noastră o binecuvântare. Micile atenții, neînsemnatele fapte simple de curtoazie ajută mult la realizarea fericirii vieții, pe când neglijarea acestora constituie – și nu în

mică măsură – nenorocirea vieții omenești.”

– Patriarhi și profeți, p. 158.

Când ne predăm viețile în totalitate lui Dumnezeu, atitudinea noastră se schimbă. Când Dumnezeu este la cârma vieții noastre, viața noastră devine o aventură; îndatoririle noastre de zi cu zi devin sacre. Când ne trezim dimineța, recunoaștem că treburile de zi cu zi – făcutul patului, spălatul vaselor, mătura-re a podelelor sau lecțiile de matematică – sunt ocazia lui Dumnezeu de a ne antrena pentru o utilitate și o fericire mai mari.

Psalmi 40:8: „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!”

„Sfințirea constă în îndeplinirea cu bucurie a tuturor îndatoririlor zilnice, într-o desăvârșită ascultare de voința lui Dumnezeu.”

– Parabolele Domnului Hristos, p. 360

Sfințirea este procesul prin care devenim din ce în ce mai asemănători lui Isus. Și, cu cât suntem mai asemănători cu Isus, cu atât mai pregătiți suntem pentru căsătorie.

SECȚIUNEA 2

Biblia are diferite istorisiri despre curtenie și căsătorie. Fiecare dintre ele este unică și conține instrucțiuni importante pentru cei care se pregătesc să fie soți/soții.

De exemplu: Adam și Eva au fost făcuți unul pentru celălalt. Avraam și-a trimis slujitorul, pe Eliezer, ca să-i găsească o soție fiului său Isaac. Iacov a muncit timp de 14 ani pentru a se căsători cu Rahela. Estera a câștigat un concurs de frumusețe. Un înger i-a spus lui Iosif să o ia pe Maria de soție.

Planul lui Dumnezeu pentru viața ta este de asemenea unic. Pentru a te bucura de succes și a fi fericit, trebuie să urmezi planul lui Dumnezeu.

Putem învăța multe lucruri despre cum să ne pregătim pentru căsătorie dacă studiem cu atenție Biblia.

Adam a petrecut timp cu Isus înainte să o întâlnească pe Eva. Și Dumnezeu a fost Cel care i-a prezentat-o lui Adam pe Eva.

Rebeca învățase să lucreze din greu. Deoarece ea se deprinsese să fie de obicei atentă și bună, i-a fost dată ocazia să-și lase familia și să călătorească sute de kilometri pentru a se căsători cu Isaac.

Isaac a fost dispus să aștepte răspunsul de la Dumnezeu și să se încreadă în El pe deplin. Era la momentele de devoțiune de seară și se ruga când a

văzut pentru prima oară șirul de cămile care o aduceau pe Rebeca.

Spre deosebire de fratele său Esau, Iacov nu a devenit nerăbdător și nu s-a căsătorit cu fetele care erau disponibile din popoarele din jurul lor. El a stat necăsătorit până la vârsta de 77 de ani, preferând un cămin cu binecuvântarea lui Dumnezeu decât unul fără binecuvântarea lui Dumnezeu.

Istoria Esterei ne arată că există ceva mai important decât frumusețea în pregătirea pentru căsătorie. Împăratul Persiei le-a evaluat pe cele mai frumoase femei din întregul imperiu. Estera a fost aleasă deoarece avea o frumusețe interioară a caracterului care i se vedea pe fața plină de strălucire. Această frumusețe interioară a fost recunoscută de către toți cei care au văzut-o.

Estera 2:15: „Estera căpăta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau.”

Astăzi, căminul este ținta atacurilor lui Satana. Mulți nu au văzut niciodată o familie puternică și funcțională. Puțini înțeleg responsabilitățile soților și ale taților ori ale soțiilor și mamelor. Este un lucru

obișnuit ca societatea să diminueze rolul unei gospodine. Dar abilitățile de care o femeie are nevoie pentru a avea succes la un loc de muncă sunt de fapt mai puțin solicitante decât cele de care o femeie are nevoie pentru a crește o familie bună. O mamă nu are nevoie să-și lase copiii și să lucreze în afara casei pentru a avea mai multe satisfacții în viață.

Citește cu atenție Proverbele 31:10-31 și observă cum le cinstesc Dumnezeu și familiile lor pe femeile care au câștigat abilitățile esențiale ale unei gospodine și care stăpânesc arta și deprinderile implicate în administrarea casei și a afacerilor.

Acest pasaj arată că soția, ca regină a casei, nu este o servitoare, ci un administrator talentat, cu experiență și cunoștințe în a gestiona proprietățile și oamenii, manufactura și comerțul.

Această femeie practică a învățat cum să administreze banii, cum să aleagă și să pregătească mâncare hrănitoare, cum să gestioneze afacerile și cum să aleagă îmbrăcămintea de calitate. A învățat să lucreze rapid și cum să se păstreze într-o bună formă fizică.

Proverbele 31:17: „Ea își încinge mijlocul cu putere și își oțelește brațele.”

Această soție virtuoasă este organizată și disciplinată.

Proverbele 31:15: „Ea se scoală când este încă noapte și dă hrană casei sale și împarte lucrul de peste zi slujnicilor sale.”

Cu mult înainte de a se căsători, o tânără virtuoasă își cultivă aceste calități și abilități. Desigur, tânărul înțelept și cinstit își cultivă și el calitățile și obiceiurile de lucru în pregătirea pentru a fi un soț și un tată responsabil.

Nu ar trebui să trecem cu vederea faptul că pregătirea pentru căsătorie presupune de asemenea să ne cunoaștem slăbiciunile. Egoismul, văcăreliile, ieșirile temperamentale, sensibilitatea vizavi de rănirea prea facilă a unor sentimente, încăpățănarea – toate acestea sunt defecte pe care ar trebui să le biruim prin puterea lui Dumnezeu înainte de căsătorie.

Cereți-I lui Dumnezeu înțelepciune și putere, iar El vă va da tărie și ajutorul Său, pentru a deveni mai puternici și mai pregătiți pentru a avea o familie.

SECȚIUNEA 3

 înțelepciunea presupune să înțelegem vremurile. Este un timp potrivit pentru a planta semințe. Este un timp potrivit pentru a recolta. Ceea ce poate fi necesar și potrivit să facem într-o zi de luni s-ar putea să nu fie potrivit să facem într-o zi de Sabat.

Eclesiastul 3:1,11: „Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Orice lucru El îl face frumos la vremea lui.”

„Însăși esența oricărei drepte credințe este aceea de a face lucrul potrivit la timpul potrivit.” – Mărturii, vol. 6, p. 24

Biblia le vorbește creștinilor despre vremea potrivită.

1 Tesaloniceni 5:1: „Cât despre vremuri

și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților.”

Este foarte important să înțelegem când este vremea potrivită pentru curtenie. Un tânăr creștin trebuie să fie pregătit să spună ce a zis Isus.

Ioan 2:4: „Nu Mi-a venit încă ceasul.”

Nu ne naștem pregătiți pentru căsătorie. Copilul trebuie să se dezvolte și să ajungă un adult matur din punct de vedere fizic, mintal și emoțional. În această perioadă de pregătire a fundamentelor, creștem în înțelegerea unor lucruri precum oamenii, limbajul, munca, sănătatea și muzica. Pe măsură ce ne dezvoltăm abilitățile interpersonale și de lucru, ne pregătim pentru căsătorie și pentru un loc de muncă.

„Afecțiunile adolescente ar trebui ținute în frâu până când sosește momentul, la vârsta potrivită și la experiența potrivită, încât aceste sentimente să fie onorabile, și exprimarea lor liberă să se facă în siguranță.

“Atunci când nu înțelegem și nu respectăm vremea potrivită pentru curtenie și căsătorie, ne expunem la multe probleme.”

Cei care nu se vor înfrâna vor fi în pericolul de a aluneca într-o existență nefericită. Un adolescent care abia a pășit pragul spre maturitate are o judecată slabă cu privire la o altă persoană de aceeași vârstă cu el, care să-i fie tovarăș de viață.” – *Solii pentru tineret*, p. 452

Atunci când nu înțelegem și nu respectăm vremea potrivită pentru curtenie și căsătorie, ne expunem la multe probleme.

„Căsătoriile imature cauzează o mare parte dintre problemele care există astăzi. O căsătorie încheiată prea devreme în viață nu favorizează nici sănătatea fizică, nici sănătatea mintală.” – *The Youth's Instructor*, 10 august 1899

De asemenea, în perioada curteniei, definitivăm ultimele aspecte ale autocontrolului, atât de necesar într-o căsătorie bună (vezi Matei 1:18).

Înainte de a se pune problema căsătoriei, atât bărbații, cât și femeile au nevoie de experiența educației și a muncii, care să-i facă în stare să susțină financiar o familie.

Cea mai importantă cunoaștere pe care trebuie să o dobândim până ne căsătorim este cunoașterea Bibliei și o încredere tot mai puternică în faptul că Dumnezeu Se poate îngriji de toate nevoile noastre.

Psalmi 27:14: „Nădejduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul!”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. În ce fel o atitudine de voioșie în activitățile de zi cu zi este legată de sfințire? În ce fel este legată de pregătirea pentru căsătorie o atitudine de voioșie? _____
2. În care dintre activitățile de zi cu zi trebuie să fii mai voios/oasă? _____
3. Când scotea apă pentru cămilele lui Eliezer, Rebeca nu știa că făcea ceva foarte important. Cum îți poți cultiva mai bine obiceiul de a ajuta întotdeauna, chiar și în lucrurile aparent mărunte? _____

Secțiunea 2

4. Compară Estera 2:12,13 cu 1 Petru 3:3-6 și Proverbele 31:30. Care este singura frumusețe pe care Dumnezeu o apreciază? _____
5. Potrivit cu Proverbele 31, ce cunoștințe practice ar trebui să aibă o tânără înainte de a fi gata de căsătorie? Fă o listă cu câteva lucruri practice pe care un tânăr ar trebui să le știe înainte de a se căsători. _____

Studiu suplimentar: *Căminul adventist*, pp. 87–96

Secțiunea 3

6. Potrivit ultimului paragraf, care este cea mai importantă cunoaștere pe care trebuie s-o dobândim în perioada de până la căsătorie? De ce? _____

Capitole de credință

Cine este adevăratul Dumnezeu? – Partea I

De secole, cultura indiană are sistemul castelor, un sistem cu niveluri fixe ale societății, care nu pot fi trecute. La cel mai înalt nivel sunt brahmanii, casta din care fac parte preoții hinduși.

Badri (pseudonim), un brahman, a fost trimis să devină preot hindus. Pregătirea specială a durat patru ani. După ce a terminat pregătirea, el a decis să continue să învețe și s-a apucat de electronică. A mers la o universitate exclusivistă de inginerie, la care puteau studia doar brahmanii. În timpul studiilor, s-a alăturat unui club al cărui obiectiv era să apere hinduismul. Cum era preot, nu a durat mult până să fie ales secretarul clubului.

Cu timpul, unul dintre colegii lui s-a convertit la creștinism și a început o serie de întâlniri evanghelistice. Era un lucru foarte grav ca unul dintre colegii brahmani să treacă de la hinduism la o altă religie, și mai ales la creștinism.

Badri i-a adunat pe membrii clubului și au plănuit să oprească acele întâlniri creștine. Câțiva dintre membrii clubului au alergat înainte și au încercat să oprească întâlnirea. Când a ajuns și Badri acolo, erau multe țipete.

Brahmanii trebuie să se purifice printr-o ceremonie a focului. Apoi își pun o centură sacră numită gaayathra, pe care trebuie să o poarte până mor. Colegul lui Badri, care purta încă gaayathra, a spus hotărât: „Pentru Isus Hristos, îmi dau jos această gaayathra. Este nesfântă!” Apoi și-a smuls gaayathra și a aruncat-o la pământ. Badri a rămas fără cuvinte. Gestul l-a tulburat atât de mult, încât a simțit că avea nevoie de o purificare mai serioasă pentru a-și veni în fire. Ce putea face pentru a-și recâștiga puritatea ca preot hindus? S-a hotărât să facă un pelerinaj la un templu sfânt, aflat la câteva sute de kilometri distanță.

După ce s-a întors din lungul său pelerinaj, și-a însoțit tatăl la nunta unei rude. Înainte de ceremonia de nuntă, grupul s-a închinat unuia dintre zeii hinduși. Badri a observat un bătrân de aproape 90 de ani stând cu spatele la zeul căruia ei tocmai i se închinaseră. Câțiva dintre ei se întrebau de ce bătrânul nu respecta zeul. Badri și-a stăpânit mânia și curiozitatea până după

ceremonia de căsătorie. Apoi, l-a întrebat pe bătrân:

– De ce nu respecti zeul?

Bătrânul i-a răspuns calm:

– Știi cine este adevăratul Dumnezeu? Dacă nu știi, studiază cărțile. Și dacă nu afli, vino la mine și te voi învăța despre adevăratul Dumnezeu.

Badri știa despre ce cărți vorbea bătrânul. În hinduism sunt patru cărți sfinte – *Vedele*, toate scrise în sanscrită. Fiind preot, Badri învățase să citească în sanscrită. În primul rând, a mers la profesorul său de hindi și l-a întrebat: „Cine este adevăratul Dumnezeu?” Profesorul nu i-a răspuns. Așa că Badri a început să cerceteze cele patru *Vede*. Pe măsură ce citea, a găsit câteva indicii: adevăratul Dumnezeu avea să vină într-o zi pe acest pământ și să Se nască dintr-o fecioară. El va fi singurul Mântuitor pentru oameni.

Badri s-a întors la profesorul lui de hindi și l-a întrebat din nou:

– Cine este acest Dumnezeu?

Se pare că profesorul nu dorea să-i dea un răspuns clar. Așa că Badri a renunțat să mai meargă la acel profesor și s-a întors la universitate să-și reia studiile de inginerie. Și-a continuat studiile, dar a picat la toate examenele, deoarece mintea sa era în continuare tulburată de întrebarea „Cine este adevăratul Dumnezeu?”

A citit multe cărți hinduse, dar tot nu a găsit răspunsul. S-a aplecat apoi spre istorie. Dar tot nu a putut găsi niciun indiciu cu privire la adevăratul Dumnezeu. În cele din urmă, a mers la un pastor creștin și a cerut o Biblie. Pastorul a spus:

– Nu am o Biblie pe care să ți-o dau, dar îți voi da bani de călătorie. Vei merge la o școală creștină și vei urma studii biblice. Acolo vei învăța totul.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastră 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Căsătoriile înțelepte și căsătoriile neînțelepte

Domnul era mulțumit de cea din urmă și cea mai nobilă dintre creaturile Sale, merit să fie locuitorul perfect al unei lumi perfecte. Dar nu era scopul Său ca omul să trăiască singur. El a spus: „Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit.” Așadar, Dumnezeu a creat-o pe Eva și i-a dăruit-o ca parteneră lui Adam.

Așa a fost instituită căsătoria. Dumnezeu Însuși a unit perechea sfântă; iar această primă căsătorie este un exemplu pentru toate căsătoriile. Dumnezeu i-a dat bărbatului o singură soție. Dacă El ar fi considerat că este mai bine pentru bărbat să aibă mai mult de o soție, ar fi putut foarte bine să-i dea două soții; dar nu a făcut așa ceva. Oriunde se practică poligamia, este împotriva aranjamentului înțelept al Tatălui nostru ceresc. Această practică degradează rasa umană și distruge tot ceea ce înalță și înnobilează viața de căsătorie.

Căsătoriile imature cauzează o mare parte dintre problemele care există astăzi. O căsătorie încheiată prea devreme în viață nu favorizează nici sănătatea fizică, nici sănătatea mintală. Când vine vorba de acest subiect se dă dovadă de prea puțină rațiune. Mulți tineri acționează din impuls. Acest pas, care îi afectează foarte mult, spre bine sau spre rău, care poate fi o binecuvântare pe viață sau un blestem, se face adesea prea în grabă, sub impulsul sentimentelor. Mulți nu vor să asculte de rațiune sau de sfaturi în această privință. Nu vor să privească acest subiect dintr-un punct de vedere creștin.

Căsătoriile încheiate între elevi în timpul școlii nu sunt potrivite. Tineri și tinere, nepregătiți din toate punctele de vedere pentru a purta responsabilitățile vieții, nu își stăpânesc sentimentele și mulți care sunt prea tineri pentru a avea grijă de ei înșiși, prea tineri să știe ce gândesc, care nu au fost testați niciodată pentru a ști dacă pot face din cămin un loc fericit și dacă se pot întreține își asumă responsabilitatea unei vieți de căsătorie.

Multe mame au fost băgate în mormânt de fiul sau fica lor care, deși până atunci fusese ascultător, nu a vrut să primească sfaturi cu privire la această relație importantă. Tinerii fac acest pas fără să țină

cont de sfatul părinților și al prietenilor și nesocotind aprobarea lui Dumnezeu. Porunca Lui: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” este desconsiderată și, astfel, promisiunea Lui nu se poate împlini. Binecuvântarea Lui nu poate fi primită de cei care merg pe această cale de neascultare nesăbuită. Un înger al lui Hristos îi caută pentru a-i avertiza cu privire la pericolul în care se află, dar o putere malefică îi trage departe de chiar persoanele care le-ar face bine, iar ei hotărăsc să-și urmeze propriile înclinații.

Lumea este plină de necazuri și de păcat astăzi din cauza unor căsătorii greșit încheiate. În multe cazuri, soțului și soției le ia doar câteva luni să-și dea seama că firile lor nu se vor potrivi niciodată, iar urmarea este că discordia va pune stăpânire pe căminul lor, acolo unde ar trebui să fie prezente doar dragostea și armonia cerului. În urma luptelor pe subiecte triviale, se cultivă un spirit de amărăciune. Certurile deschise și ciorovăielile aduc o nefericire de nedescris în cămin și îi despart pe cei care ar trebui să fie uniți de legăturile dragostei. Astfel, sute s-au sacrificat pe ei înșiși, suflet și trup, în căsătorii neînțelepte și au pornit în jos pe cărarea care duce la pierzare.

Este periculos să formezi o alianță lumească. Satana știe bine că momentul în care se încheie căsătorii între mulți tineri și tinere este sfârșitul experienței lor religioase și al utilității lor. Pentru o vreme, s-ar putea să facă un efort să ducă o viață creștină, dar toate străduințele lor sunt împotriva unei influențe puternice în direcția opusă. Odată, au considerat ca fiind un privilegiu să vorbească despre bucuria și speranța lor, dar curând, nu vor mai dori să facă din aceasta subiectul lor de conversație, știind că cel de care și-au unit destinul nu este deloc interesat de aceste lucruri. Astfel, Satana îi atrage pe nesimțite

într-o capcană a scepticismului, iar credința în prețiosul adevăr moare în inima lor.

Este efortul voit al lui Satana este acela de a-i ține pe tineri în păcat, pentru că atunci este sigur de rasa umană. Inamicul sufletelor este plin de ură față de orice încercare de a-i influența pe tineri în direcția corectă. El urăște orice va reda imaginea corectă a lui Dumnezeu și a lui Hristos. Eforturile sale sunt în mod special direcționate împotriva celor care sunt într-o poziție favorabilă pentru a primi lumină din cer, deoarece el știe că orice încercare din partea lor de a intra în legătură cu Dumnezeu le va da putere pentru a rezista ispitelor lui. Ca un înger al luminii, el vine înaintea tinerilor cu amăgirile sale și prea adesea reușește să-i câștige, pas cu pas, îndepărtându-i de la datoria lor.

Tinerii care sunt atrași de compania altor tineri pot face din prietenii lor o binecuvântare sau un blestem. Ei se pot înălța, întări și binecuvânta prin influența lor, îmbunătățindu-și dispoziția, cunoștințele; sau, permițându-și să fie neglijenți și necredincioși, pot exercita doar o influență demoralizatoare.

“Este periculos să formezi o alianță lumească.”

Tânărul care găsește bucurie și fericire în citirea Cuvântului lui Dumnezeu și în momentele de rugăciune va fi mereu adăpat de izvoarele vieții. Va dobândi o statură morală și o putere a minții pe care alții nici nu le pot percepe. Comuniunea cu Dumnezeu încurajează

gândurile bune, aspirațiile nobile, o percepție clară a adevărului și scopuri corecte. Cei care păstrează legătura cu Dumnezeu vor fi recunoscuți de El ca fii și fiice ale Lui. Vor ajunge mai sus și mai sus, având o perspectivă tot mai clară asupra lui Dumnezeu și asupra eternității, până când Dumnezeu îi poate face canale de lumină și de înțelepciune în lume.

Isus îi va ajuta pe toți cei care își pun încrederea în El. Cei care au o legătură cu Hristos sunt fericiți. Merg pe calea pe care le-o arată Mântuitorul lor, lăsând la o parte, de dragul Lui, eul, cu plăcerile și dorințele omenești. Aceste persoane își clădesc speranța pe Hristos, iar furtunile vieții nu pot să-i dea la o parte de pe această bază sigură. – *The Youth's Instructor*, 10 august 1899

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Este poligamia acceptabilă vreodată? De ce nu? _____
2. De ce au intrat în mormânt multe mame? _____
3. De ce astăzi lumea este plină de păcat și de necaz? _____
4. Ce se întâmplă când cineva formează o alianță lumească prin căsătoria cu un necredincios? _____
5. Care este efortul pe care îl face Satana? Împotriva cui sunt direcționate în mod special eforturile lui? _____
6. Cum poți face din prietenia ta cu alți tineri o binecuvântare și un canal de lumină și înțelepciune spre lume? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Pescărușii

Lungimea pescărușilor variază între 30 și 75 de centimetri, în funcție de specie, iar cercetătorii spun că sunt peste 50 de specii de pescăruși în întreaga lume.

Pescărușii sunt cele mai comune păsări de pe țărmul mării. Dacă vizitezi oricât de puțin o plajă, una dintre aceste mașini zburătoare minunate probabil va coborî din cer pentru a vedea dacă ai ceva să-i dai.

Unele dintre cele mai mari exemplare de pescăruși au o anvergură a aripilor de peste 1,5 metri, iar lungimea totală a corpului, mai mare de jumătate de metru. Orice pescăruș, mare sau mic, poate merge pe plajă foarte bine cu picioarele lui membranate și poate prinde hrana de care are nevoie cu ciocul lui ușor coroiat.

Unele specii de pescăruși au un punct roșu pe cioc. Data viitoare când îl vezi, să știi că **nu este din întâmplare** pe ciocul lor. Când puii de pescăruș eclozează și le este foame, ei cerșesc mâncare. Dar uneori își folosesc propriile ciocuri pentru a bate în ciocul părinților lor spre a fi hrăniți. Este adevărat – puii pot transmite că le este foame prin faptul că ciocănesc în punctul roșu de pe ciocul părinților lor. La acest semnal, părintele pune mâncare în gura puiului. Cine i-a spus puiului de pescăruș că trebuie să ciocăne pentru a primi mâncare? Creatorul i-a spus, programându-l în felul acesta. Ce Programator inteligent!

În sezonul de împerechere, pescărușii se întorc adesea la câțiva metri de locul unde au ieșit din ou. Acolo își fac cuibul și repetă călătoria în fiecare an. De fapt, nu își construiesc cine știe ce cuib. Adesea, își fac doar o adâncitură în pământ. **Nu din întâmplare**, părinții înțelepți își construiesc cuiburile în colonii și, în timp ce unul din părinți își păzește puii aventuroși, celălalt părinte merge să caute de mâncare sau apără cuibul și zona din jurul cuibului.

Iată un lucru și mai uimitor pe care Creatorul și Programatorul divin l-a făcut pentru pescăruși:

cercetătorii care fac teste pe pui de pescăruși de doar două zile au descoperit că aceștia au preferința de a se îndrepta în direcția în care vor migra toamna. Acesta **nu este un lucru întâmplător** la două zile de viață.

Dar mai este un alt aspect unic la pescăruși, lucru curios la prima vedere. De ce ar dori un pescăruș adult, a cărui menire este să-și

apere puii și să caute de mâncare, să se alăture unui grup mai mare de pescăruși adulți, care par hotărâți să facă scandal și chiar să-și riște viețile cu agresivitatea de care dau dovadă? Dar chiar așa se întâmplă și **nu e din întâmplare**.

Acești pescăruși urmăresc întotdeauna posibilele pericole care ar putea veni asupra puiilor lor. Dacă zăresc un posibil atacator, adulții se adună și atacă sau încercuiesc intrusul. Prădătorul poate fi mai mare

decât mulți dintre acești pescăruși, dar mărimea și agitația grupului de pescăruși îl derutează pe dușman. Prădătorul, în loc să se concentreze pe a-și găsi ceva de mâncare, de nevoie, trebuie să se ferească de gloata de creaturi care își pun viețile în pericol. De obicei, atacatorul renunță. Pescărușii continuă să-l urmărească până ce dușmanul nu mai este o amenințare pentru ei. În tot acest timp, puii își văd de viața lor, fără să fie conștienți de pericolul prin care au trecut.

Nu vă reamintește acest lucru de modul în care Mântuitorul ne protejează – nu doar riscându-și viața, ci chiar dându-și viața pentru ca noi să trăim veșnic? Haideți să nu fim la fel de inconștienți de lucrul acesta precum puii de pescăruș!

CONTRA CURENTULUI

22 iulie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Pregătirea pentru A FI PĂRINTE

Text de memorat | Deuteronomul 6:7

„Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.”

SECȚIUNEA 1

Biblia vorbește despre o mulțime de mame și despre legătura lor cu copiii lor. Arată că mame ascultătoare de Dumnezeu au crescut adesea copii ascultători de Dumnezeu. Biblia mai arată și exemple de mame rele, care au crescut adesea copii răi, care, la rândul lor, i-au îndepărtat pe mulți de la neprihănire.

De exemplu, Roboam, un rege rău, care l-a condus pe Iuda la decădere spirituală, a avut o mamă pe nume Naama, care era amonită, nu evreică (vezi 1 Împărați 14:21,22).

Unul dintre nepoții regelui Asa, un rege bun, s-a căsătorit cu fiica rea a lui Ahab, Atalia. Nu e de dorit să-i faci de rușine pe bunicii tăi așa cum a făcut-o Atalia, care l-a condus pe fiul ei pe căile ei rele. Despre el citim în felul următor:

2 Cronici 22:3: „Mama sa îi dădea sfaturi nelegiuite.”

Mult mai bine este, totuși, când mamele își sfătuiesc și își învață copiii să facă ce este drept. Un exemplu minunat al influenței pe care o mamă credincioasă o poate avea este Iochebed, o sclavă evreică din Egipt.

„Întregul viitor al vieții lui Moise, marea misiune pe care el a adus-o la îndeplinire în calitate de conducător al lui Israel, dă mărturie despre importanța lucrării unei mame creștine. Nu există o altă lucrare care să-i poată sta alături. Într-o foarte mare măsură, mama ține în mâinile sale

“ Pregătirea pentru a fi o mamă bună sau un tată bun este unul dintre lucrurile cele mai importante pe care le poți face pentru Dumnezeu. ”

DIN CUPRINS:

A—29

Pregătirea pentru a fi părinte

Cine este adevăratul Dumnezeu?

Ascultarea cu bucurie

Nu din întâmplare: Funicile

destinul copiilor ei. Ea se ocupă cu dezvoltarea minții și a caracterului, lucrând nu numai pentru prezent, ci și pentru veșnicie. Ea seamănă semințe ce vor răsări și vor aduce roade fie spre bine, fie spre rău.” – *Patriarhi și profeți*, p. 244

Istoriile din Biblie arată puterea incredibilă pe care o au mamele. Când ele au fost credincioase și atente cu educația copiilor lor, următoarea generație a fost binecuvântată cu bărbați credincioși. Când bărbații credincioși sunt rari, este un semn că mamele din urmă cu treizeci sau patruzeci de ani au fost neglijente în a-și face datoria.

Faptul de a fi crescut într-o familie bună este un real plus. Iar dacă faci parte dintr-o familie bună,

“ Istoriile din Biblie arată
puterea incredibilă pe care o au
mamele. ”

ar trebui să fii recunoscător. Dar ciudat este faptul că unii oameni par să regrete că au crescut într-un cămin frumos. Ei consideră că I-ar fi mai de folos lui Dumnezeu dacă ar putea da mărturia că au fost răi. Dar nu este adevărat.

Regele bun Ezechia a făcut

mult mai multe pentru poporul lui Dumnezeu decât regele Manase, care avea o mărturie uimitoare despre modul cum Dumnezeu l-a smerit pentru a-l elibera de răutatea sa (vezi 2 Împărați 21:1).

Lecția din aceste istorii este clară. Pregătirea pentru a fi o mamă sau un tată bun este unul dintre cele mai importante lucruri pe care le putem face pentru Dumnezeu. Ca urmare, copiii tăi pot crește și dezvolta un caracter mai bun decât al tău, cunoscând voința lui Dumnezeu. Ei pot duce credința în biserică și pot vesti Evanghelia în moduri în care nu a mai făcut-o nimeni.

SECȚIUNEA 2

Biblia subliniază de asemenea importanța taților credincioși. Iabeț este unul dintre aceștia. Știm foarte puține despre el. Dar știm că s-a rugat ca el și familia lui să nu fie corupți de rău.

1 Cronici 4:10: „Dumnezeu i-a dat ce ceruse.”

Avem de asemenea informații despre abilitățile de părinte ale lui Iov. Fiii săi aveau fiecare în parte câte o zi specială pe an în care își invitau frații să se adune pentru a mânca împreună. Poate că era cu ocazia zilei lor de naștere. Nu știm. Dar știm ce făcea Iov după fiecare dintre aceste întâlniri ale fiilor săi. El i-a învățat pe copiii săi că Dumnezeu le dăduse viață cu un scop sfânt. Iar el aducea jertfe pentru fiecare în parte, în cazul în care ar fi gândit sau ar fi făcut ceva rău. Și Iov nu a făcut lucrul acesta doar o dată. El își îndeplinea îndatoririle de tată cu regularitate.

Iov 1:5: „Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-diminează și aducea pentru fiecare dintre ei câte o ardere-de-tot. Căci zicea Iov: «Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.» Așa avea Iov obicei să facă.”

Poate vă amintiți că Iov și-a pierdut toți copiii atunci când Satana i-a ucis într-o furtună puternică (vezi Iov 1:18,19). Dar el a rămas credincios; iar după ce a arătat că avea să-I fie credincios lui Dumnezeu indiferent de ce avea să se întâmple, Dumnezeu i-a dat alți zece copii frumoși pe care să-i crească pentru ceruri (vezi Iov 42:13-15).

Așadar, chiar dacă Satana a crezut că a obținut o victorie prin îndepărtarea de pe planeta aceasta a zece copii buni, Dumnezeu a triumfat. Acum Iov putea avea în ceruri cu el douăzeci de copii în loc de zece.

Dumnezeu i-a schimbat numele lui Avram în Avraam, spunându-i că el va fi tatăl multor națiuni (vezi Geneza 17:5). Avraam nu avea să aibă doar copii precum Isaac sau Ismael, ci și o multitudine de copii spirituali, cum suntem noi. El este atât părintele evreilor, cât și părintele credincioșilor.

Te-ai întrebat vreodată de ce a fost ales Avraam să fie părintele poporului lui Dumnezeu? Datorită calităților lui părintești. Dumnezeu a știut că Avraam

își va educa copiii și întreaga casă și că acei copii vor trăi felul de viață care poate fi binecuvântat de ceruri. Dumnezeu a spus despre Avraam:

Geneza 18:19: „Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească fața de Avraam ce i-a făgăduit.”

Ești gata să fii și tu un părinte la fel ca Avraam? Ar fi înțelept să înveți să exerciți autocontrolul de pe acum, pentru ca în viitor să-i înveți pe copiii tăi cum să se controleze. Acum este momentul să obții victorii

în ceea ce privește apetitul și pasiunile tale.

Ești gata să fii genul de tată care era Iov? Ar fi înțelept ca acum să înveți să te rogi pentru familia ta cu regularitate și să fii credincios, chiar și atunci când pare că Dumnezeu te-a părăsit. Așa a trăit Iov, iar Dumnezeu i-a încredințat cei mai frumoși copii.

Ai putea să te rogi și asemenea lui Iaebeț, ca Dumnezeu să te țină departe de rău, ca să nu fii corupt de el.

Dacă Dumnezeu te cheamă la căsătorie, poți fi un tată binecuvântat, asemenea lui Avraam.

SECȚIUNEA 3

Dumnezeu nu doar că cinstește pe mamele și pe tații credincioși, dar El dă și instrucțiuni generale bisericii cu privire la creșterea copiilor. Poți pune în practică chiar acum aceste instrucțiuni pe frații și surorile tale mai mici, pe nepoții sau nepoatele mai mici sau chiar pe copiii mai mici din biserică.

Care sunt acele instrucțiuni? Biserica trebuie să-și învețe copiii despre istoria biblică și despre Isus și Legea Sa.

Psalmi 78:4: „Nu vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut.”

Deuteronomul 6:6,7: „Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.”

Dacă citești următorul verset, Deuteronomul 6:8, vei vedea că a-i învăța pe copii despre Legea lui Dumnezeu și a le vorbi despre lucrurile pe care Dumnezeu le-a transmis bisericii sunt parte din pregătirea lor pentru a primi sigiliul (semnul) lui Dumnezeu.

Cineva poate spune: „Nu știu cum să-i învăț lucrurile acestea!” Există o veste bună pentru tine. Dumnezeu a făcut ca lucrurile să fie mai ușoare decât crezi. Doar meditarea la lucrurile din Biblie și din Spiritul Profetic înseamnă învățare. Dar cel mai bun mod de a preda Legea lui Dumnezeu este a fi un exemplu de credincioșie prin trăirea unei vieți corecte.

„Cea mai elocventă predică ce poate fi ținută despre Legea Celor Zece Porunci este a le

păzi.” – Mărturii, vol. 4, p. 58

Și găsim și mai mult ajutor în Biblie. Dumnezeu i-a inspirat pe profeți să scrie Biblia într-un asemenea fel încât să-i facă pe copii curioși. Aceștia doresc să știe de ce a trebuit să fie sacrificat un miel și de ce sângele lui a trebuit să fie pus pe ușorii ușii. Vor să știe de ce ne spălăm unii altora picioarele și de ce mâncăm pâine nedospită. Vorbind în parabole și umplând Sanctuarul cu simboluri, Dumnezeu S-a asigurat că îi va face pe copii suficient de curioși încât să pună întrebări.

Iar când copiii pun întrebări, e atât de ușor să îi înveți.

Exodul 12:26,27: „Și când vă vor întreba copiii voștri: «Ce înseamnă obiceiul acesta?» să răspundeți: «Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul și ne-a scăpat casele noastre.»”

Exodul 13:14: „Și când te va întreba fiul tău într-o zi: «Ce înseamnă lucrul acesta?» să-i răspunzi: «Prin mâna Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei.»”

Așadar, deși pot trece mulți ani până să ai un copil, te poți pregăti acum pentru a fi un părinte bun. Poți cultiva autocontrolul și credincioșia în condiții

de presiune. Poți dobândi cunoștințe despre Sanctuar, despre istoriile din Biblie și despre parabole și poți profita de orice ocazie pe care o ai pentru a împărtăși lucrurile pe care le-ai aflat. Poți să-ți dezvolti obiceiul

de a te ruga în mod regulat pentru membrii familiei tale. În timp ce faci aceste lucruri, îți dezvolti acele calități de care vei avea nevoie pentru a fi un părinte bun pentru copiii tăi cândva.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Citește în cartea *Patriarhi și profeți* paginile 243 și 244. Scrie în propriile cuvinte o descriere a importanței lucrării unei mame și rezultatele ei eterne. _____

2. Citește în cartea *Patriarhi și profeți* ultimul paragraf de la pagina 572. Cum te încurajează exemplul lui Ana să fii un părinte credincios? _____

3. Ce poți face pentru a-ți încuraja mama (sau alte mame pe care le cunoști) vorbindu-i despre importanța responsabilității ei? _____

Studiu suplimentar: *Căminul adventist*, pp. 231–276

Secțiunea 2

4. Ce lucruri bune poți învăța din obiceiurile pe care le-au avut ca părinți Avraam și Iov? _____

5. Ce poți face pentru a-ți încuraja tatăl (sau alți tați pe care îi cunoști) vorbindu-i despre importanța responsabilității lui? _____

Studiu suplimentar: *Căminul adventist*, pp. 211–228

Secțiunea 3

6. Potrivit cu Deuteronomul 6:5-7, cum îi poți învăța pe prietenii tăi sau pe copiii mai mici, chiar dacă nu predai la o grupă de Școală de Sabat? _____

7. Gândește-te la unele întrebări pe care ți le pun copiii cu privire la Biblie. Cum poți folosi întrebările lor pentru a crea o ocazie bună de învățare? _____

Capitole de credință

Cine este adevăratul Dumnezeu? – Partea a II-a

Badri (pseudonim), un preot hindus, era tulburat pentru că nu putea găsi cine este adevăratul Dumnezeu. În cele din urmă, după o lungă căutare, el a vorbit cu un pastor creștin, care l-a trimis la o școală unde putea studia Biblia.

În timp, toți ceilalți studenți de la școală au hotărât să fie botezați. Dar Badri nu. Profesorul l-a întrebat dacă fusese deja botezat. El a răspuns:

- Nu, nici măcar nu știu ce este botezul.
- De ce ai venit aici? l-a întrebat profesorul.
- Am venit să aflu cine este adevă-

ratul Dumnezeu, a răspuns Badri.

Unul dintre colegii de clasă ai lui Badri a dorit să aibă o întâlnire specială de rugăciune în vârful unui turn înalt. L-a invitat și pe Badri să i se alăture. Au urcat până în vârful turnului și colegul a început o rugăciune lungă. Înainte să termine, a început să plouă, iar cărțile și caietele lor au început să se ude. Când colegul de clasă a terminat rugăciunea, l-a întrebat și pe Badri dacă voia să se roage.

Badri nu se mai rugase înainte, dar a început totuși să se roage. „Doamne, nu știu Numele Tău, dar Te rog să oprești ploaia, ca să nu ne distrugă cărțile.” Ploaia s-a oprit pe loc. „Poate că a fost doar o întâmplare”, s-a gândit Badri.

Timpul a trecut, și rezerva de apă a școlii s-a terminat. Studenții trebuiau să meargă pe jos o distanță mare pentru a ajunge la o altă sursă de apă. Când au ajuns acolo, au văzut un șir lung de oameni care așteptau să le vină rândul la apă. Chiar lângă locul în care așteptau ei era un rând de robinete de apă vechi. Erau uscate, iar unele erau stricate. Badri a început să se roage și, dintr-odată, apa a început să curgă prin acele robinete vechi! Au gustat-o și au văzut că este bună. Două zile studenții și-au luat apa din aceste robinete vechi. Când au fost reparate locurile de unde își luau ei apa de obicei, vechile robinete s-au uscat din nou. Din nou, Badri a avut îndoieli. „Trebuie să fie o coincidență”, se gândea el.

După ce a terminat studiile biblice la această școală, Badri a mers acasă să-și viziteze familia. Dar

imediat ce tatăl său a aflat că el acceptase creștinismul, Badri a fost izgonit de acasă și dezmoștenit.

După o vreme, pe când Badri lucra ca profesor, un prieten i-a sugerat: „Dacă vrei să te îndepărtezi de tatăl tău și de familia ta, mergi la Kurnool și alătură-te adventiștilor de ziua a șaptea.”

Când a sunat la sediul misiunii din Kurnool, Badri i-a spus președintelui că citise toate cărțile hinduse în timp ce îl căuta pe adevăratul Dumnezeu și că îl găsisese în creștinism. Președintele l-a invitat să vină la un interviu.

La interviu, președintele l-a întrebat dacă ținea Sabatul. El a răspuns că nu îl ținea pentru că nu știa decât de păzirea duminicii. Președintele i-a dat lui Badri trei cărți: *Calea către Hristos*, *Viața lui Isus* și *Tragedia veacurilor*. Badri le-a citit pe toate în trei luni. Apoi președintele i-a dat alte trei cărți, pe care le-a citit în următoarele trei luni. La vremea aceea, era convertit la adventism și păzea Sabatul zilei a șaptea.

Acum Badri este lucrător în proiectul **Gospel Outreach** și un evanghelist puternic printre hinduși. El le arată acestora că *Vedele* îi învață pe oameni să țină Sabatul zilei a șaptea și că adevăratul Dumnezeu despre care vorbesc *Vedele* este Isus Hristos – Dumnezeu născut din fecioară. El arată că preoții hinduși sar peste acea parte din cărțile lor sfinte, dar că Sfintele Scripturi vorbesc foarte simplu și clar despre aceasta. Doar în prima parte a anului 2012 Badri a adus la apa botezului 284 de suflete.

Isus care l-a convertit pe Saul pe drumul spre Damasc este același și astăzi și îi transformă în mesagerii Lui puternici pe Pavelii moderni, care înainte de a-I sluji Lui erau dușmanii lucrării lui Dumnezeu.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Ascultarea cu bucurie

Cinstește pe tatăl și pe mama ta” este una dintre poruncile rostite pe Muntele Sinai. Este singura dintre Cele Zece Porunci care are o promisiune – „ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o va da Domnul Dumnezeuul tău”. Isus este Fiul lui Dumnezeu, însă Biblia ne spune că le-a fost supus părinților Lui de pe pământ, Iosif și Maria, niște țărani umili din Galileea. Făcea ce I se spunea, chiar și atunci când sarcina care Îi era încredințată nu Îi era pe plac.

Să ne gândim la natura ascultării și la nevoia de ascultare. Copiii nu sunt învățați întotdeauna această lecție importantă. Datoria de a te supune și păcatul neascultării nu le sunt imprimate în conștiință. Copiii trebuie să învețe să se supună părinților lor, ei trebuie învățați și educați. Nimeni nu poate fi cu adevărat bun dacă nu a învățat să-și predea voința, mai întâi părinților și apoi lui Dumnezeu, și să se supună cu zel. Cei care învață să se supună sunt singurii potriviți să poruncească.

Învățând lecția ascultării, copiii nu doar că își onorează părinții și le ușurează poverile, dar Îi sunt pe plac Celui care are cea mai mare autoritate. „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” este o poruncă pozitivă. Copiii care nu își respectă părinții și care nu țin cont de dorințele acestora nu doar că îi dezonoarează pe părinți, dar încalcă Legea lui Dumnezeu. Cu cât copiii își supun mai devreme voința în fața părinților lor, cu atât mai ușor va fi pentru ei să se supună cerințelor lui Dumnezeu. Și nimeni nu poate spera la dragostea și binecuvântarea lui Dumnezeu dacă nu învață să se supună poruncilor Sale și dacă nu stă ferm împotriva ispitei.

Copii, vreți să aveți voință, dar nu o voință care să nu primească sfaturi sau să asculte de experiență! Dacă aveți frați sau surori mai mici, nu le oferiți un exemplu de neascultare față de părinții voștri. Influența voastră i-ar putea îndrepta în direcția cea bună, spre pace și siguranță, sau s-ar putea dovedi dăunătoare pentru ei. Dacă mergeți pe calea neascultării și a vanității, nu vreți să vă gândiți sincer și serios și să vă

întoarceți de la această cale? Încetați cu nebunia și cu păcatul, și Dumnezeu vă va ierta și vă va binecuvânta și va îndepărta toate relele pe care un astfel de drum le-ar aduce cu siguranță asupra voastră.

Căutați să fiți utili; ajutați-vă părinții, fiind grijulii. Îndepliniți-vă îndatoririle, luându-le așa cum vin și făcându-le într-un spirit răbdător, bucuros. Faceți parte din familie și adăugați la familie muncă și cheltuială; ar trebui să fiți gata să vă faceți partea fără a vă plânge. Nu vă încruntați și nu vă agitați atunci când vi se cere ceva, ci duceți cu bucurie micile poveri, și astfel ușurați-le munca părinților voștri. Nu sunt altceva decât niște treburi simple, casnice, de zi cu zi, și vă pot părea mici și nesemnificative, dar cineva trebuie să le facă. Dacă le faceți rapid și cu inimă veselă, pentru că puteți face ceva care să mai ia din poverile părinților tăi, veți fi o binecuvântare în cămin. Nici nu știți cât de mult bine puteți face având mereu o față veselă, senină și căutând ocazii pentru a ajuta.

“Nimeni nu poate fi cu adevărat bun dacă nu a învățat să-și predea voința, mai întâi părinților și apoi lui Dumnezeu.”

Prin credincioșia în îndatoririle mici ale vieții, veți câștiga experiența care să vă facă potriviți pentru a purta responsabilități mai mari. Nu uitați că nu aveți caracterele pe deplin formate, dar că, zi după zi, clădiți pentru veșnicie. Modelați-vă caracterul după Exemplul divin. Puneți în caracterul vostru toată bunătatea, ascultarea credincioasă și dragostea posibile. Educați-vă să aveți un spirit blând și liniștit, care în ochii lui Dumnezeu are mare preț.

Cultivați compasiunea, păstrați-vă mereu o față veselă, fericită și fiți gata să dați o mână de ajutor

celor care au nevoie de voi. Înfăptuirea cu credincioșie a actelor de dragoste, care par un lucru atât de mărunț, va fi înscrisă în cărțile din ceruri. Dumnezeu nu va face nicio greșală, va nota cu acuratețe fiecare faptă făcută pentru slava Lui. Mergeți înainte copii, pas cu pas, pe cărarea umilă a ascultării, umblând în căile lui Dumnezeu; iar în ziua minunată a reglării conturilor, veți primi o răsplată mare. Veți avea parte de o viață lungă pe frumosul nou pământ, locul pe care Domnul Dumnezeu ni-l va da. – *The Youth's Instructor*, 24 septembrie 1884

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce făcea Isus când părinții Lui îi spuneau să facă ceva ce El nu dorea să facă? _____
2. De ce copiii trebuie să învețe să se supună părinților lor? _____

3. Caută în dicționar cuvântul „zel”. Ce înseamnă? În ce fel de responsabilități este nevoie să te supui cu mult zel? _____

4. Cine nu poate spera la dragostea și binecuvântarea lui Dumnezeu? _____

5. În ce fel îi influențează exemplul tău pe frații tăi mai mici sau pe prietenii tăi? _____

6. Ce va face Domnul dacă vei înceta cu nebunia și păcatul? _____
7. Care sunt câteva dintre modurile prin care poți fi mai folositor părinților tăi și o binecuvântare în cămin? _____

8. Cum vei câștiga experiența care te va pregăti pentru responsabilități mai mari, cum ar fi responsabilitatea de părinte? _____
9. Care ar fi câteva calități pe care să le încurajezi în caracterul tău? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Furnicile

Raportat la mărimea corpului, creierul unei furnici este cel mai mare dintre toate insectele, așadar, **nu din întâmplare**, ele pot schimba meseriile cu succes, pot răspunde la urgențe și pot desfășura proiecte civice de mare amploare în comunitatea de furnici.

Doar Creatorul furnicilor le poate înzestra pe aceste abile creaturi cu uimitorile și **deloc întâmplătoare** lor abilități. De fapt, când are loc o catastrofă, furnicile își adaptează pe loc activitățile, lăsând la o parte lucrurile pe care le făceau în mod obișnuit și gestionând urgența pentru a depăși problema.

Furnicile folosesc multe tehnici de inginerie în construcția mușuroaielor lor. Unele furnici își fac mușuroaie din frunze sau din lemn putred. Altele își fac casele în pământ – construind un mușuroi de pământ fie la suprafața pământului, fie sub pământ. Unele specii de furnici pot face tuneluri de câțiva metri în pământ, dacă e nevoie, pentru a găsi apă sau un loc sigur de hibernat pe timpul iernii. Oriunde ar fi mușuroiul furnicii, vei găsi în el camere separate pentru pui, depozitarea mâncării și pentru odihnă.

Sunt aproximativ 20.000 de specii de furnici, iar unele colonii numără milioane de furnici, care trăiesc în relații compatibile, așa cum le-a proiectat Creatorul. Fiecare colonie are una sau mai multe regine, câțiva masculi și o mulțime de furnici-lucrătoare. Sunt mult mai multe furnici-lucrătoare, pentru că este nevoie de multe. Felul în care se păstrează proporția între numărul necesar de furnici-lucrătoare și cel de furnici-reproducătoare este parte din proiectul genial al lui Dumnezeu.

În fiecare an, colonia de furnici produce multe regine și masculi. Spre deosebire de furnicile-lucrătoare, care sunt sterile, aceste furnici au aripi și sunt capabile să se reproducă. Puii cu aripi, masculi și femele, sunt îngrijiți bine, apoi împinși de furnicile-lucrătoare în zborul de împerechere. Masculii și noile regine se împerechează în aer. Astfel, masculii și-au îndeplinit rostul existenței și mor la scurt timp după. Furnicile-regine însă fie se întorc la colonia lor, fie zboară în altă parte, pentru a găsi un loc sigur pentru o colonie nouă.

Ele își vor petrece restul vieții – care poate fi de mai bine de 20 de ani – depunând ouă.

O regină-furnică care începe o colonie nouă depune niște ouă și le îngrijește ea însăși. După ce ouăle eclozează, trec prin stadiul de larvă și pupă înainte de a deveni adulți. Când prima serie de furnici-lucrătoare este suficient de mare pentru a avea grijă de noile ouă, furnica-regină nu mai are grijă de pui și se retrage, îndeplinindu-și principală sarcină, aceea de a depune ouă, lăsând celelalte sarcini în seama furnicilor-lucrătoare.

Furnicile care au grijă de creșă păstrează un control strict asupra temperaturii. Dacă temperatura nu este potrivită, furnicile tinere vor muri. Așa că furnicile-lucrătoare sunt atente să mute puii într-un loc mai bun din colonie dacă creșă devine prea caldă sau prea rece. Este o abilitate **deloc întâmplătoare** dată de Dumnezeu.

Furnicile-lucrătoare pe care le vezi alergând să-și îndeplinească îndatoririle stabilite sunt femele. Ele sunt ficele reginei și sunt niște mici creaturi inteligente, dedicate și sterile. Slujbele pe care le pot îndeplini furnicile-lucrătoare sunt obținerea unor delicatase asemenea nectarului de la omizi sau afide, pe care le lovesc sau le ating cu antenele. Lucrătoarele care se ocupă cu aprovizionarea marchează drumurile dintre sursa de hrană și casă, lăsând dăre de miros pe care le urmează și pe care le folosesc pentru a îndruma alte furnici spre hrană. Alte furnici lucrează la cultivarea unor grădini subterane sau își asumă rolul de gardieni pe măsură ce se maturizează și iau în greutate.

Furnicile nu își pierd timpul cu criticile sau revoltele, ci își folosesc creierele pentru a lucra împreună la realizarea unei sarcini. Dacă noi suntem înclinați spre lenevie, **nu din întâmplare** Creatorul ne spune să mergem la furnică, să îi vedem căile și să fim înțelepți.

CONTRA CURENTULUI

29 iulie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Găsirea unui SOȚ BUN (1)

Text de memorat | Psalmii 37:3-7

„Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credincioșie! Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima. Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra! El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază. Tacî înaintea Domnului și nădăjduiește în El!”

SECȚIUNEA 1

Naomi era familiară cu tragedia. Ea și soțul ei au plecat împreună din Israel și s-au mutat în Moab într-o perioadă de secetă severă și foamete. Fie că a fost sau nu o greșală să se mute, ea a fost nevoită să-și crească cei doi băieți într-un pământ străin, înconjurați de idolatri.

Știm că fiii lui Naomi s-au căsătorit cu femei moabite, dar Biblia nu spune nimic despre perioada lor de curtenie. Să fi făcut ei o greșală și să se fi căsătorit cu femei păgâne? Să fi fost cei din familia lui Naomi niște misionari, iar aceste femei să fi fost convertite de ei și ulterior să se fi căsătorit cu băieții? Nu știm aceste detalii.

Dar știm că tragedia a lovit această familie. Mai întâi a murit soțul lui Naomi, apoi au murit fiii ei. Ea a rămas descurajată – o străină într-o țară străină.

Din această istorie învățăm că tragedia se poate abate asupra oricărei case. Sărăcia, foametea, moartea unuia dintre soți sau a unui copil. Singurătatea. Dar Dumnezeu poate aduna fărâmele și poate face ceva frumos din cenușă (vezi Isaia 61:3).

După înmormântare, Naomi a vorbit cu nurorile ei, Orpa și Rut, de planul ei de a se reîntoarce în Israel. Amândouă au pornit cu ea spre țara ei natală. Dar Orpa nu a căutat să-L cunoască pe Domnul (Osea 6:3). A pornit spre tărâmul

“ Dacă este nevoie vreodată de Biblie ca sfătuitor, atunci acel moment este înainte de a face pasul prin care două persoane se leagă pentru o viață. ”

– Căminul adventist, p. 70

DIN CUPRINS:

A—30

Găsirea unui soț bun

Minunea apei curate

Un ghid sigur

Nu din întâmplare: Lepidopterele

făgăduinței, dar apoi s-a întors la familia ei și la zeii cunoscuți.

Rut însă a rugat-o stăruitor pe Naomi să-i permită să o însoțească la Betleem. Ea a dorit să se închine Dumnezeului lui Naomi. Nu a vrut să mai aibă nimic de-a face cu viața ei veche și cu idolii.

Rut 1:16: „Nu sta de mine să te las și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu; unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu.»”

Aceasta este cea mai importantă decizie pe care o poate lua un tânăr atunci când se pregătește să își

caute un soț/o soție. Poate vă întrebați cum a mers Rut să-și caute un alt soț în noua țară. Nu a mers. Doar și-a trăit viața și și-a îndeplinit cu credincioșie

partea ei din îndatoririle casnice. S-a oferit să meargă și să culegă niște hrană rămasă pe câmpurile din apropiere, pentru a o ajuta pe soacra ei.

Vedeți voi, Dumnezeu le spusese fermierilor evrei să nu fie foarte scrupuloși în culegerea roadelor de pe câmp. Le spusese să mai lase ceva și pentru săraci, ca ei să poată

culege pentru a mânca (vezi Leviticul 19:9,10).

Ne vom concentra atenția mai mult asupra celei de-a doua căsătorii a lui Rut în secțiunile următoare.

“Cuvintele plăcute, gesturile amabile și afecțiunea sinceră, care se manifestă în toate acțiunile, alături de hărnicie, curăție și chibzuință, fac chiar dintr-o colibă cel mai fericit cămin.”

– *Căminul adventist*, p. 422

SECȚIUNEA 2

Am spus că Rut nu a plecat să își caute un soț. Dar, după cum putem vedea în istorisire, Dumnezeu aranja totul în așa fel încât ea să ajungă să-l cunoască pe bărbatul visurilor ei. Erau multe câmpuri de pe care putea culege hrană; și, fără să planifice, a ajuns pe terenurile lui Boaz.

Rut 2:3: „Ea s-a dus într-un ogor să strângă spice pe urma secerătorilor. Și s-a întâmplat că ogorul acela era al lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.”

Așadar, acesta este **primul lucru** pe care trebuie să-l învățăm din cea de-a doua căsătorie a lui Rut. Nu trebuie să pornim în căutarea unui soț sau a unei soții. Trebuie să fim de ajutor acasă și credincioși în îndatoririle noastre. Și când vom fi suficient de maturi, trebuie să muncim, să ne facem partea pentru a ajuta la plata facturilor și pentru a aduce bani în casă.

Rut era conștiincioasă și credincioasă în tot ceea ce făcea, iar Dumnezeu S-a îngrijit de ea. Iar dacă suntem credincioși, putem avea încredere deplină în faptul că Dumnezeu va avea grijă de noi, aducându-ne împreună cu persoana potrivită pentru noi dacă acesta este planul Său pentru noi.

Psalmii 37:4-7: „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima. Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra! El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază. Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El!”

În istoria lui Rut și Boaz, vedem ceva despre caracterului lui Boaz chiar înainte de a o întâlni pe Rut. Era un om de afaceri, e adevărat. Dar era un om de afaceri credincios, iar când a venit să-și vadă câmpurile, și-a salutat muncitorii cu o binecuvântare.

Rut 2:4: „Și iată că Boaz a venit din Betleem și a zis secerătorilor: «Domnul să fie cu voi!» Ei i-au răspuns: «Domnul să te binecuvânteze!»”

Un **al doilea lucru** pe care îl putem învăța din

istoria lui Rut este faptul că persoana pe care Dumnezeu o are pregătită pentru tine nu este religioasă doar când merge la biserică sau când ești tu prin preajmă – pentru a-ți face ție pe plac. Dumnezeu are pentru tine o persoană care are o experiență adevărată și personală cu El.

Boaz a observat-o pe Rut și s-a interesat de ea. Nu încape îndoială că Rut era o femeie frumoasă la exterior. Dar primul lucru care i-a atras atenția lui Boaz a fost faptul că Rut era foarte muncitoare. Muncise toată ziua, odihnindu-se doar pentru scurt timp.

Rut 2:6,7: „Slujitorul însărcinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: «... Și de azi dimineată, de când a venit, a stat în picioare până acum și nu s-a odihnit decât o clipă în casă.»”

Persoana pe care Dumnezeu a ales-o pentru tine este o persoană harnică. Un bărbat leneș, care nu poate să-și păstreze un loc de muncă, sau o femeie căreia îi place distracția și să mănânce în oraș, dar evită să gătească, să facă curățenie sau să spele rufele nu este genul de persoană care să poată fi un tovarăș plăcut timp de douăzeci, patruzeci sau șaptezeci de ani. Viața înseamnă multă muncă și ai nevoie de cineva care este dispus să-și facă partea. Iar tu nu ești pregătit pentru căsătorie dacă nu vrei să-ți faci partea.

Așadar, **al treilea lucru** de învățat din această istorie este faptul că persoana pe care Dumnezeu o are pentru tine trebuie să fie atractivă din mai multe puncte de vedere. Una dintre aceste calități atractive trebuie să fie faptul că are obiceiul de a munci conștiincios și cu bucurie. Un alt fel de persoană nu te poate face fericit pentru mult timp.

SECȚIUNEA 3

Boaz a avut o altă calitate demnă de o persoană atât de prețioasă precum Rut. El era un protector. A observat că Rut era suficient de frumoasă încât tinerii să fie tentați să-și permită anumite lucruri cu ea sau să o atingă în mod nepotrivit. Și le-a spus oamenilor săi să nu se atingă de ea.

Desigur că nu le putea porunci tuturor bărbaților din zonă, așa că i-a spus lui Rut să muncească doar pe câmpurile lui. Iar apoi, de vreme ce era posibil să nu mai rămână grâne pe câmpurile sale după un timp, le-a spus lucrătorilor săi să lase în urmă o parte din ceea ce culegeau pentru ca Rut să poată aduna (vezi Rut 2:8,9,16).

Domnișoarelor, vreți un bărbat care să aibă grijă de voi – un bărbat curtenitor, care cară cumpărăturile mamei și le ajută pe bătrâne să treacă strada, un bărbat grijuliu cu mama lui și amabil cu surorile lui. Acesta este tipul de bărbat care te va ajuta când vei fi bolnavă sau bătrână.

Rut mai avea o calitate. Nu era nici îndrăzneță, nici încrezută. Unele fete frumoase sunt atât de obișnuite să fie tratate special, încât ajung să se aștepte mereu la un astfel de tratament. Nu sunt recunoscătoare atunci când sunt tratate bine. Dar Rut era suficient de umilă încât să fie uimită de faptul că Boaz a observat-o.

Rut 2:10: „Atunci, ea s-a aruncat cu fața la pământ și i-a zis: «Cum am căpătat eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine, o străină?»”

Acesta este **al patrulea punct** pe care vrem să-l subliniem: Bărbați, nu vreți să vă căsătoriți cu femei mândre, care flirtează și sunt îndrăznețe. O soție ca aceasta nu va putea să aprecieze blândețea ta la fel de mult ca o femeie precum Rut. Iar domnișoarelor, nici bărbații mândri nu sunt soți buni.

Rut nu a intrat într-o relație de curtenie doar pe baza experienței sale cu bărbatul. Ea s-a consultat cu soacra sa și a făcut exact cum a sfătuit-o Naomi. Ea a onorat tradițiile familiei.

Rut 3:5: „Ea i-a răspuns: «Voi face tot ce ai spus.»”

Acesta este **al cincilea lucru** pe care trebuie să-l învățăm de la Rut. Atunci când ne alegem un soț sau o soție, este bine să-i avem ca sfătuitori pe părinții noștri. Ei știu caracterul și personalitatea noastră mai bine decât noi. Ei știu ce ne face fericiți. Vor ce e mai bun pentru copiii lor și chiar pentru nepoții lor. Și de vreme ce hormonii lor nu sunt implicați în această alegere, ei pot gândi mai eficient decât noi. Așadar, nu intra niciodată într-o relație fără aprobarea unui părinte credincios sau a unui mentor din biserica locală.

Și **al șaselea și ultimul aspect** pe care trebuie să-l învățăm din relația de curtenie dintre Rut și Boaz este

faptul că Rut a fost selectivă. Nu a fost interesată de bani și nici nu a acceptat pe oricine i-ar fi spus că o iubește și că este frumoasă.

Rut 3:10: „Și el a zis: «Fii binecuvântată de Domnul, fiică! Această faptă de pe urmă mărturisește și mai mult pentru tine decât cea dintâi că n-ai umblat după tineri, săraci sau bogați.»”

Dumnezeu i-a oferit pe Rut și pe Boaz unul altuia. Ei au fost suficient de înțelepți încât să caute un partener de viață în mod corect. Iar Dumnezeu le-a onorat înțelepciunea. Au devenit străbunicii

“Inimile care sunt umplute cu dragostea lui Hristos nu se pot înstrăina niciodată prea mult.” – *Căminul adventist*, p. 94

regelui David și strămoșii Domnului Isus.

Dumnezeu te va onora și pe tine când îți vei căuta un soț sau o soție după voia Lui.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Care este cea mai importantă decizie pe care o tânără sau un tânăr o poate lua atunci când se pregătește să-și găsească un soț sau o soție? _____
2. De ce este atât de important să avem o relație apropiată și personală cu Dumnezeu înainte de a ne gândi la căsătorie? Psalmii 62:2; 73:25,26. _____

Secțiunea 2

Lecția a scos în evidență șase aspecte desprinse din istoria lui Rut și a lui Boaz. Rezumă-le în propriile cuvinte, ținând cont de idei pe care le poți desprinde și din pasajele de mai jos.

3. Psalmii 37:3-7 _____
4. Psalmii 34:1 _____
5. Proverbele 24:30-34; 26:14 _____

Secțiunea 3

6. Proverbele 6:25; 8:13; 29:23; 31:30 _____
7. Proverbele 6:20-24 _____
8. Psalmul 1; Proverbele 4:14,15 _____

Capitole de credință

Minunea apei curate

Această istorisire a avut loc în Nordul Indiei, unde doi lucrători din proiectul **Gospel Outreach**, Ravi și Nirmay (nu sunt numele lor reale), răspândesc vestea bună despre Isus. Un vizitator scrie următoarea povestire:

Pe măsură ce ne apropiam de sat, puteam auzi voci cântând. Se auzeau venind dintr-o colibă unde erau adunate 18 persoane. Ravi și Nirmay conduceau un studiu biblic. Când am avut ocazia să le vorbesc celor din grup, i-am întrebat:

– Cum a ajuns acest sat să cunoască Numele lui Isus?

O femeie pe nume Kamini (tot un pseudonim) s-a ridicat și și-a spus mărturia uimitoare, cu lacrimi în ochi. În ultimii opt ani, ea avusese o hemoragie din cauze necunoscute. Era din ce în ce mai slăbită și simțea că viața i se va sfârși curând. Are doi fii și cinci fiice. Ca toate mamele, Kamini nu dorea să-și lase copiii fără mamă.

„Mai întâi, să vii în întâmpinarea nevoilor temporare ale celor nevoiași și să alini lipsurile și suferințele lor fizice și apoi vei găsi deschisă calea spre inimă, unde vei putea semăna sămânța cea bună a virtuții și a religiei.”

– *Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă*, p. 132

Vara trecută, satul lui Kamini s-a confruntat cu o epidemie de diaree. Multe persoane s-au îmbolnăvit și cinci oameni au murit peste noapte. Oficiali din conducere au luat măsuri și au vizitat satul împreună cu o echipă medicală. Au descoperit că apa din sat era foarte poluată, nepotrivită pentru a fi consumată. I-au sfătuit pe oameni să se mute în alt sat. Desigur, oamenii nu au vrut să-și lase casele și grădinile.

Întâmplarea aceasta a ajuns pe prima pagină a ziarului local. Iar când lucrătorii din cadrul proiectului **Gospel Outreach**, Ravi și Nirmay, au citit despre ea

în ziar, au vrut să-i ajute imediat pe oameni. Au ajuns repede în sat și s-au întâlnit cu oamenii care sufereau. Le-au spus istoria biblică despre cum Dumnezeu a făcut ca apa amară să devină bună de băut pentru israeliți, atunci când Moise a aruncat un băț în apă. Nirmay le-a spus că ce s-a întâmplat cu apa nu a fost datorită faptului că Moise a aruncat bățul, ci pentru că Dumnezeu, prin puterea Sa, a făcut apa bună de băut. I-a asigurat că Dumnezeu poate face la fel și pentru ei dacă aveau credință.

Nirmay a pus un băț într-o găleată cu apă și l-a rugat pe Dumnezeu să le dea apă bună dacă lucrul acesta era spre slava Lui. După ce s-a rugat, Nirmay a luat un pahar cu apă și l-a băut în fața sătenilor. Când nu i s-a întâmplat nimic rău, oamenii și-au dat seama că Dumnezeu îi răspunsese la rugăciune. Ravi și Nirmay au făcut apel la săteni:

– Dacă este cineva bolnav și vrea să vadă minunile lui Dumnezeu la lucru, să vină în față pentru o rugăciune specială.

Kamini a mers în față, iar cei doi bărbați s-au rugat pentru ea. În două zile, s-a vindecat. La următoarea întâlnire, ea a dat mărturie în public despre atingerea vindecătoare a Stăpânului, Isus Hristos.

Acum Kamini și-a deschis casa pentru a găzdui întâlnirile de rugăciune, de studii biblice și pentru serviciile de închinare obișnuite. Kamini dă zecime, daruri și participă la activitățile bisericii. Datorită dorinței ei de a-și împărtăși credința, 33 de persoane sunt gata să se alăture bisericii. Următoarea mare provocare este o clădire a bisericii, deoarece rugăciunea lor este să câștige întregul sat pentru Hristos!

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Un ghid sigur

Studiați Biblia, Cartea cărților. Nu a fost niciodată un timp mai important decât acesta pentru ca urmașii lui Hristos să studieze Biblia. Influențe înșelătoare sunt de toate părțile și este esențial să vă sfătuiți cu Isus, cel mai bun prieten al vostru.

Omul pieritor poate găsi calea vieții prin credință și ascultare, supunându-se soarelui neprihănirii lui Hristos. Dar cum să înțelegem ce înseamnă acești termeni dacă nu înțelegem Biblia? În Cuvântul lui Dumnezeu, datoria este făcută clară, iar orice are legătură cu viața religioasă este prezentat în mod clar. Întregul plan de mântuire este stabilit, iar ajutoarele sufletului sunt arătate. Modul în care credinciosul poate fi complet în Hristos este dezvăluit.

Biblia este ceea ce avem nevoie cu toții, deoarece este știința mântuirii. Nu vă întoarceți de la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, deoarece vă va face înțelepți pentru mântuire. Psalmistul spune: „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.” Apostolul spune: „Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.”

David declară: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” Cât de mulți sunt atrași în păcat, deoarece, prin studiu cu rugăciune al Cuvântului lui Dumnezeu, nu au realizat gravitatea păcatului și nu au aflat cum să-i poată rezista cu tărie. Când ispitele îi asaltează, ei par a fi cu garda jos și neștiutori în ceea ce privește armele inamicului. Trăim vremuri periculoase și, pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul istoriei acestui pământ, cei care nu cunosc Cuvântul lui Dumnezeu nu vor fi în siguranță. Vreau să-i avertizez pe ucenicii lui Hristos de zilele iminente de pericol care vor urma și să vă rog să vă pregătiți pentru perioada de încercare, căci tot ce poate fi zdruncinat va fi zdruncinat. Trăim acum conform Cuvântului lui Dumnezeu și după orice cuvânt care a ieșit din gura lui Dumnezeu? Suntem tari și hotărâți de partea adevărului prezent? Trebuie să ne examinăm cu atenție, să vedem dacă suntem în

dragostea lui Dumnezeu. Pentru că, dacă Hristos nu locuiește în noi, suntem pierduți. Autoamăgirea este periculoasă și niciunul dintre noi nu își permite să se amăgească singur.

Domnul Isus a făcut tot ce era necesar pentru mântuirea noastră. Nu a neglijat niciun aspect din planul de mântuire, ci ne-a pus la dispoziție toate lucrurile necesare pentru încurajarea noastră și victoria finală. Nu trebuie să ne împiedicăm și să cădem; fiecare punct de pe traseul pe care trebuie să-l urmărim a fost avut în vedere; însă întrebarea pe care trebuie să v-o puneți este: „Sunt eu creștin?” A fi creștin înseamnă mult mai mult decât înțeleg mulți. Înseamnă mai mult decât doar a avea numele în registrele bisericii. Înseamnă să fii unit cu Hristos. Înseamnă să ai o credință simplă, o încredere nestrămutată în Dumnezeu. Înseamnă să ai o încredere asemenea unui copil în Tatăl nostru ceresc, prin Numele și meritele iubitului Său Fiul. Îți place să păzești poruncile lui Dumnezeu, deoarece ele sunt preceptele lui Dumnezeu, transpunerea în cuvinte a caracterului Său și nu pot fi schimbate, așa cum nici caracterul lui Dumnezeu nu se schimbă? Iubești și respecti Legea lui Iehova?

Copiii lui Dumnezeu au ajuns în punctul cel mai critic al pelerinajului lor, deoarece capcanele dușmanului sunt de toate părțile. Însă, prin călăuzirea lui Dumnezeu, prin descoperirile din Cuvântul Său, putem merge sigur, fără să ne împiedicăm. Dar zilnic avem nevoie să Îl căutăm pe Dumnezeu, să ne întrebăm: „Este aceasta voia Domnului?” Nu poți continua urmând propriile înclinații și în același timp să pășești pe cărări sigure. Nu poți trăi făcându-ți plăcerile, ci trebuie să-ți supui voința Domnului. Dar cum vei înțelege care este voia Domnului dacă nu studiezi Cuvântul Său cu o inimă umilă? Ar trebui să fii nerăbdător să știi ce îți spune ție Cuvântul lui Dumnezeu.

Deși Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu ne este prezentat și o voce din ceruri ni se adresează de pe paginile lui, cât de puțini sunt atenți la propria persoană și la doctrină. Când inima simte nevoia după Cuvântul lui Dumnezeu, o rugăciune va ieși de pe buzele neprefăcute: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!”

Când mergi pe stradă, în timp ce îți vezi de treburile obișnuite ale zilei, nu este nimic care să te împiedice să-ți înalți sufletul spre Dumnezeu în rugăciune. Rugăciunea este potrivită în orice moment și în orice loc. Celor care simt această nevoie le este dată promisiunea: „Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți; vă voi curăța de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.”

Lucrarea prezentată în aceste cuvinte ale profetului este plină de alinare pentru cei care sunt apăsăți de păcat. Este descrisă chiar lucrarea care trebuie făcută pentru fiecare suflet ce va intra în Împărăția cerurilor.

Aceasta va fi făcută pentru toți cei care Îl caută sincer pe Dumnezeu. Fără această lucrare specială și de vreme ce promisiunile lui Dumnezeu sunt atât de bogate, nu există nicio scuză pentru niciunul dintre noi dacă alegem să continuăm în păcat. Promisiunile sunt: „Vă voi da o inimă nouă”, „Voi pune în voi un duh nou”. Această lucrare este făcută în noi prin meritele nepri-

hănirii lui Hristos: „Lucrarea neprihănirii va fi pacea; roadele neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie.” Cei care trăiesc schimbarea despre care se vorbește în aceste versete vor descoperi că neliniștea le va dispărea, iar ei vor găsi în Hristos odihnă pentru sufletele lor. Meritele Sale, neprihănirea Sa sunt atribuite sufletului credincios, care are pace și bucurie interioară în

Duhul Sfânt. Încercându-se în Dumnezeu, credinciosul zăbovește asupra unor lucruri plăcute, și singura lui dorință este să fie în regulă cu Dumnezeu. Din acest motiv, prin credință în Hristos, el își va păzi inima mai mult decât orice, realizând că din ea ies izvoarele vieții. Promisiunile lui Dumnezeu îi vor bucura mereu sufletul și, prin credință, va privi în sus și va exclama de fericire: „Domnul, neprihănirea mea!” – *The Youth's Instructor*, 18 mai 1893

“Nu vă întoarceți
de la Cuvântul sfânt al
lui Dumnezeu.”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce este esențial să facem și de ce? _____
2. Acest pasaj conține un număr de întrebări pe care ar trebui să ni le punem nouă înșine. Ia-ți timp să te gândești atent la fiecare dintre aceste întrebări și să răspunzi onest la ele. Ai putea să le pui pe hârtie.
3. Fă o listă cu întrebări pe care ar fi înțelept să ți le pui cu privire la un posibil soț sau o posibilă soție. Folosește întrebările din acest studiu ca un punct de plecare. De exemplu: lubește această persoană și respectă Legea lui Iehova? Poți adăuga și alte întrebări. Poți adăuga la această listă în viitor, pe măsură ce continui să studiezi Biblia.
4. Ce avem cu toții nevoie și de ce? _____
5. Cum ne pregătim pentru timpul de probă? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Lepidopterele

Majoritatea moliilor sunt active noaptea, în timp ce fluturii sunt de obicei activi în timpul zilei. Dar chiar și așa, aceste insecte din ordinul *Lepidoptera* au multe în comun.

Cu mii de ani înainte de anii 1930, când cineva a inventat în sfârșit paiele flexibile de plastic pentru a sorbi din băuturi, ingeniosul Creator le-a dat fluturilor și moliilor propriile paie de sorbit, foarte flexibile și eficiente – trompele. Trompa, localizată între ochii insectei adulte, este un mecanism de hrănire foarte folositor, care variază în lungime de la mai puțin de un centimetru până la aproape 30 de centimetri, atunci când vorbim de o lepidopteră adultă. Paiele noastre se uzează, dar trompa lor poate fi folosită din nou și din nou, când au nevoie, pentru a extrage nectarul dintr-o floare, în timp ce fac și polenizarea florii respective.

Două antene ies din capul moliei sau al fluturului și sunt acoperite cu mici găuri care îi servesc drept organe de miros, astfel încât să poată localiza mâncarea care le place cel mai mult, dar și posibili parteneri. Acei senzori de miros sunt foarte sensibili. **Nu din întâmplare** un mascul fluture poate mirosi o femelă chiar și de la un kilometru și jumătate distanță. Moliile de mătase își localizează partenerii de la aproape zece kilometri distanță! Lepidopterele își pot repera partenerii și prin vedere, deoarece pot vedea tipare ultraviolete pe aripi, lucruri imposibil de văzut pentru oameni.

Aceste insecte interesante parcurg patru stadii diferite: ou, larvă (omidă), pupă și adult cu aripi. Dar probabil că unul dintre cele mai uimitoare exemple ale grijii **neîntâmplătoare** a Creatorului este ceea ce se întâmplă cu pupa din interiorul crisalidei (în cazul fluturului) sau în coconul viermelui de mătase (în cazul moliei). În acea perioadă, pupa trece printr-o schimbare radicală în corp, schimbare numită

metamorfoză. Dirijate de celule speciale, țesuturile și organele omizii capătă o consistență lichidă și apoi se reasamblează în țesuturile și organele care formează structura fluturului sau a moliei adulte. Tot timpul ele urmează directivele acestor celule speciale, care își coordonează comenzile cu mesageri chimici (hormoni) ce poartă informațiile necesare în toate părțile corpului. Această operație complexă ne aduce

aminte de modul în care cipurile de siliciu direcționează operațiile unui computer, doar că celulele insectelor funcționează după designul minunat al Maestrului Programator al universului. Stadiul de pupă durează de obicei între o săptămână și un an, în funcție de vreme și de specie. Dar la vremea potrivită, **nu din întâmplare**, fluturile sau molia adultă își deschide crisalida sau coconul și iese afară.

Apoi, aripile sale se desfac încet, iar sânge îi este pompat în vene. Când aripile îi sunt uscate și drepte, noua insectă zburătoare se îndepărtează în zbor – pentru ca niciodată să nu se mai târască pe pământ ca larvă.

Nu te face lucrul acesta să te gândești la metamorfoza pe care Maestrul nostru Programator o are în plan pentru noi? Când Hristos Se va întoarce, va veni vremea ca noi să ne îmbrăcăm în nemurire. Va fi într-o clipă, chiar dacă am așteptat într-un sicriu săptămâni sau ani pentru ca acest eveniment să aibă loc. Este sigur. Avem un Dumnezeu minunat.

Și, asemenea omizii, nu avem nicio idee despre surprizele minunate care ne așteaptă privirea, mirosul și gustul când și noi vom zbura spre înălțimi, liberi pentru totdeauna.

CONTRA CURENTULUI

5 august

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Găsirea unui SOȚ BUN (2)

Text de memorat | 2 Corinteni 6:14,15

„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?”

SECȚIUNEA 1

Una dintre ironiile prezente pe paginile Scripturii este faptul că unul dintre cei mai chipeși și mai puternici tineri din Biblie a sfârșit prin a avea una dintre cele mai proaste căsnicii. Privind la povestea de viață a lui Samson, putem învăța lecții prețioase din consecințele modului lui greșit de a-și găsi o soție.

Judecătorii 14:1,2: „Samson s-a coborât la Timna și a văzut acolo o femeie din fetele filistenilor. Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale și a zis: «Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă.»”

Cum s-a întâmplat ca Samson să se îndrăgostească de această femeie? Totul a început când a ajuns într-un loc pe care ar fi trebuit să-l evite – Timna. Și a mers acolo pentru a se întâlni cu persoane pe care ar fi trebuit să le evite – filistenii, care erau inamici înverșunați ai poporului lui Dumnezeu.

Samson a fost atras de o femeie filisteancă din Timna. Credea că este îndrăgostit. Dar acțiunile lui arătau că ceea ce el credea că este dragoste era de fapt o infatuare oarbă și prostească. Nu a căutat sfatul părinților săi; pur și simplu a cerut ca ei să îi ia de soție acea femeie.

Când Samson le-a spus părinților săi să facă pregătirile de nuntă pentru el și femeia păgână, el făcea aceeași greșeală tragică pe care o fac mii de credincioși din cele mai vechi timpuri ale istoriei acestui pământ.

De fapt, Scriptura arată că principală cauză pentru distrugerea pământului prin potop în

“Adevărata măreție și noblețe a omului se măsoară în funcție de puterea lui de a-și controla simțurile, și nu în puterea simțurilor lui de a-l subjuga.” – *Solii pentru tineret*, p. 412

DIN CUPRINS:

A—31

Găsirea unui soț bun

Biciclete pentru Dumnezeu

Curtenia și căsătoria – Partea 1

Nu din întâmplare: Cardinalii

zilele lui Noe au fost căsătoriile dintre credincioși și necredincioși.

Geneza 6:2: „Fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales.”

Adam a fost „fiul lui Dumnezeu” (Luca 3:38). Descendenții lui Adam prin Set erau credincioși și au fost numiți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Pe de altă parte, descendenții lui Cain erau necredincioși – erau fii și fiice ale oamenilor.

Dumnezeu a pus vrăjmășie între credincioși și necredincioși (vezi Genera 3:15). Și, la început, poporul lui Dumnezeu s-a ținut departe de necredincioși. Dar Satana a căutat să dea la o parte această vrăjmășie.

Iacov 4:4: „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.”

Conducându-i pe oamenii credincioși să se asocieze de bunăvoie cu oamenii necredincioși, Satana a știut că poate slăbi viața spirituală a credincioșilor. El a reușit să folosească femeile necredincioase drept momeli pentru a atrage tineri necăsătoriți și a-i duce în idolatrie. Iar efectul acestei reușite a fost că nu a mai existat un grup de oameni care să poată fi numiți „fiii lui Dumnezeu”.

Geneza 6:12: „Dumnezeu S-a uitat spre pământ și iată că pământul era stricat, căci orice făptură își stricase calea pe pământ.”

Pe scurt, ori de câte ori un credincios se căsătorește cu un necredincios, face o greșală.

SECȚIUNEA 2

Părinții lui Samson știau că alegerea unei soții avea să aibă un efect semnificativ asupra utilității lui, a fericirii lui viitoare și asupra mântuirii lui. Așadar, l-au rugat să-și aleagă o soție israelită.

Poate că părinții lui Samson se gândeau la Avraam, care a avut grijă ca Isaac să se căsătorească cu o femeie credincioasă. Sau poate se gândeau la Isaac, care a avut grijă să-l sfătuiască pe Iacov să se căsătorească cu o femeie credincioasă. În orice caz, sfatul pe care i l-au dat lui Samson a fost unul înțelept.

Judecătorii 14:3: „«Nu este nicio femeie între fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă de la filistenii, care sunt nețâiați împrejur?»”

Cuvintele pe care i le-au adresat lui Samson păreau o versiune îndulcită a învățăturilor Noului Testament pentru creștini.

2 Corinteni 6:14: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși.”

Din nefericire, Samson le-a răspuns părinților săi în același fel în care răspund prea adesea tinerii de astăzi atunci când primesc un sfat bun cu privire la căsătorie – a insistat să facă cum dorea el.

Scriind despre acest lucru, Ellen White a recunoscut deschis inutilitatea încercării de a schimba lucrurile în astfel de cazuri.

„Am un dureros sentiment al inutilității atunci când părțile implicate vin la mine căutând sfat cu privire la acest

subiect. Le pot spune cuvintele pe care Dumnezeu vrea ca eu să le rostesc, dar adesea ei pun la îndoială orice cuvânt și cer înțelepciunea de a-și atinge propriile scopuri; și, în cele din urmă, așa fac... Ei cred că înțeleg foarte bine problema, fără înțelepciune de la Dumnezeu sau sfat omenesc.” – *The Review and Herald*, 25 septembrie 1888

Din nefericire, Samson a ignorat sfatul înțelept al părinților săi. Scopul său de la această relație nu era să-l placă lui Dumnezeu, ci să-și facă pe plac lui însuși.

Judecătorii 14:3: „Și Samson a zis tatălui său: «Ia-mi-o, căci îmi place.»”

Îl va mulțimi ea pe Samson pe termen lung?

“Tinerii mei prieteni, luați pe Dumnezeu și pe părinții voștri temători de El ca sfătuitori!”

— *Căminul adventist*, p. 73

Aceasta este problema cu întâlnirile. Este ușor să plăci cuiva într-o relație în care doar ieși la întâlniri cu persoana respectivă. Îmbrățișări calde, bomboane, flori, o cină pentru doi la un restaurant liniștit – acest tip de experiențe tind să îi facă pe cei doi să uite o perioadă de problemele vieții. Căsătoria înseamnă 24/7 și înseamnă mult mai mult decât niște sentimente plăcute.

În ciuda sfatului părinților săi, Samson a insistat cu încăpățănare să facă cum dorea el. În cele din urmă, au mers cu el la Timna pentru a o întâlni pe această tânără.

Judecătorii 14:7: „S-a coborât și a vorbit cu femeia aceea și ea i-a plăcut.”

Din nefericire (dar previzibil), „întâlnirile” (vizitele) lui Samson și discuțiile cu tânăra nu au reușit să îi asigure o căsătorie fericită. Imediat au apărut probleme grave – chiar în timpul ceremoniei de nuntă – în timp ce Samson continua să se ia după propria judecată, făcând un pariu. S-a enervat când a pierdut pariul după ce noua lui soție i-a spus secretul. A urmat un ciclu ascendent al violenței și nu a mai durat mult până când Samson nu a mai fost căsătorit.

Samson ar fi trebuit să-i conducă pe israeliți în război împotriva filistenilor (vezi Judecătorii 13:5). În schimb, el a făcut o alianță cu ei prin căsătorie. Dar Dumnezeu a respins căsătoria sa pentru a începe un război. El avea să-i învețe că mariajele cu necredincioși nu aduc pacea.

Istoria tristă a lui Samson a fost scrisă pentru a ne împiedica pe noi de la a avea o poveste tristă de viață.

Este bine să ne amintim vizitele, întâlnirile și timpul cu familia; să râdem împreună, să plângem împreună și să împărtășim istorii personale – niciuna dintre acestea însă și nici măcar toate împreună nu sunt dovezi că cineva va fi un soț sau o soție credincios/oasă sau iubitor/oare.

Prea adesea întâlnirile pun o mască pe fața a doi oameni pentru a nu mai vedea exact lucrurile pe care ar trebui să le vadă pentru a se cunoaște bine unul pe celălalt. Iar necredincioșii nu au de unde să știe exact cât de iritantă va fi religia adevărată a partenerilor lor atunci când va veni vremea să dea zecime, să crească copiii, să aleagă modurile de distracție etc.

Istoria lui Samson ar fi fost mai bună dacă ar fi învățat din prima lui greșală. Dar se pare că nu a făcut-o. După ce o vizită la o altă femeie din cetatea filistenilor Gaza aproape l-a costat viața, s-a hotărât să stea departe de teritoriul filistenilor. Ar fi trebuit să se hotărască să stea departe și de femei necredincioase.

Samson a repetat greșeala pentru a treia dată când s-a îndrăgostit de Dalila. Biblia nu ne spune dacă era filisteană sau israelită. Dar oricum ar fi fost, era dispusă să intre într-o alianță cu dușmanii poporului lui Dumnezeu. Iar după ce Samson a încercat să-și facă plăcerile irosind multe ore prețioase cu ea, aceasta l-a trădat filistenilor, începând un șir de evenimente ce au culminat cu moartea lui.

SECȚIUNEA 3

Puterea lui Samson l-a ajutat să-și ia o soție ideală? Frumusețea și șarmul femeii filistene i-au adus un soț de încredere? Din nefericire, dar deloc surprinzător, răspunsul la ambele întrebări este nu.

De ce a respins Samson sfatul înțelept al părinților săi de a aștepta până va găsi o credincioasă potrivită pentru a se căsători? În loc să lase Cuvântul lui Dumnezeu să-i călăuzească alegerile, el a permis ochilor și sentimentelor să hotărască ce avea să facă. Asemenea Evei în Grădina Eden, lui Samson i-a lipsit credința în Cuvântul lui Dumnezeu și a considerat că a găsit o cale mai bună spre fericire. Samson nu a fost dispus să aștepte răbdător ce avea pregătit Dumnezeu pentru el.

Credința spune că Dumnezeu va aduce persoana potrivită la momentul potrivit, iar această încredințare aduce o răbdare plină de bucurie.

Lipsa de credință a lui Samson este un lucru

obișnuit pentru tineri și părinții lor. Ți se poate părea un lucru important că niciuna dintre persoanele necăsătorite din biserica ta nu este genul de persoană cu care te-ai căsători. Dar nu este deloc așa. Dumnezeu are multe căi de a aduce persoana potrivită în viața ta – oamenii se mută, alți creștini se alătură bisericii, membrii se convertesc. Și mai sunt și alte căi la care nici nu te-ai gândit. Dumnezeu poate aduce împreună doi oameni care locuiesc la mii de kilometri distanță. El promite să găsească parteneri potriviți chiar și pentru păsări, așa că știm că o poate face pentru oameni.

Isaia 34:16: „Căutați în cartea Domnului și citiți! Niciuna din toate acestea

nu va lipsi, nici una, nici alta nu va da greș, căci gura Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strânge acele sălbăticiuni.”

Matei 10:31: „Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.”

Credința și răbdarea – cele două merg împreună. Dacă vom avea încredere că Dumnezeu Se va îngriji de noi, atunci vom fi răbdători până o va face.

Psalmi 27:14: „Nădăduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăduiește în Domnul!”

Când încearcă să aștepte răbdătoare răspunsul Domnului, unele tinere sunt ispitite să încerce metodele lumii de a atrage atenția bărbaților, flirtând și îmbrăcându-se nepotrivit. Această tentație este un

test pentru a vedea dacă tânăra crede cu adevărat că porunca lui Dumnezeu este calea spre fericire (vezi 1 Timotei 2:9,10).

În același mod, în timp ce încearcă să aștepte răspunsul Domnului, unii tineri sunt tentați să răspundă pozitiv femeilor care flirtează și care se îmbracă nepotrivit. Dar această tentație este un test pentru a vedea dacă tânărul este demn de o soție de cea mai bună calitate.

Lucruri bune li se întâmplă celor care așteaptă, iar Dumnezeu îi va binecuvânta pe cei care sunt dispuși să lase la latitudinea Lui persoana și momentul potrivit. A fi nerăbdător, a căuta compania unui necredincios este o întreprindere riscantă și imprudentă. Înseamnă să strici planul frumos al lui Dumnezeu pentru viața ta.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Am putea spune că Samson era înalt, cu părul negru și chipeș. De ce nu și-a găsit o femeie minunată?

2. Înainte de potop, bărbații credincioși au început să-și aleagă soții din lume. Potrivit cu Geneza 6, de ce au făcut lucrul acesta? _____

Secțiunea 2

3. În ce fel au fost obiceiurile lui Samson asemănătoare cu cele ale persoanelor care ies astăzi la întâlniri?

4. Citește 2 Corinteni 6:14–7:1. Cum se aplică acest pasaj la următoarele situații?

Căsătorie _____

Prieteni _____

Parteneriate de afaceri _____

5. Putem spune cu siguranță că toți membrii bisericii sunt credincioși? _____

Studiu suplimentar: *Căminul adventist*, pp. 43–96

Secțiunea 3

6. Numește câteva moduri practice prin care poți exersa credința și încrederea în găsirea unui soț/unei soții.

7. Ce înseamnă cuvântul „flirt”? Caută-l în dicționar. Sunt persoanele care flirtează posibili parteneri demni de încredere sau nu? De ce? _____

Capitole de credință

Biciclete pentru Dumnezeu

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!” (Romani 10:15). Dar dacă picioarele oboresc? Dacă picioarele au un drum lung de străbătut între biserici? Intră în scenă bicicleta. În continuare, un lucrător din programul **Gospel Outreach** ne spune cât de mult l-ar putea ajuta în lucrare acest mijloc simplu de transport.

După ce am terminat facultatea, am obținut o slujbă bună într-o companie. Câștigam mulți bani și aveam în față un viitor strălucit împreună cu soția și copiii mei. Credeam că am tot ce îmi trebuie.

Apoi am auzit mesajul biblic al adevărului, iar Isus mi-a schimbat viața. Am renunțat la slujba mea și m-am alăturat Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, devenind lucrător laic. În cele din urmă, am fost desemnat pastor în trei biserici din sudul Indiei.

Locuiesc împreună cu familia mea în orașul în care este una dintre biserici. Fiecare dintre celelalte două biserici este la aproximativ 16 kilometri distanță de casă.

Vizitez toate cele trei biserici în mod regulat. Conduc întâlniri de rugăciune și servicii de închinare. De asemenea, îi vizitez în mod regulat pe membri, deși drumul este greu și îmi ia foarte mult timp. Cum nu am o bicicletă sau o motocicletă, de obicei merg pe jos între biserici. Uneori merg cu rișca auto – o motocicletă pe trei roți, care e făcută pentru a transporta șase pasageri. Când merg cu ea, câteodată sunt opt sau zece persoane înghesuite în spațiul acela mic.

Alteori, rișca nu ajunge la biserică mea și trebuie să merg restul drumului pe jos. Dacă aș avea o bicicletă, aș călători mai rapid, aș vizita mai multe persoane, aș desfășura mai multe studii biblice și aș ține mai multe întâlniri de rugăciune.

În zona din India în care lucrez eu, mai sunt 52 de pastori ca mine. Fiecare dintre noi are două sau trei biserici. Cei mai mulți nu au niciun fel de mijloc de transport, dar i-ar putea ajuta mai mult pe membrii bisericilor lor dacă ar avea biciclete.

În prima imagine sunt eu pe o bicicletă pe care uneori o pot împrumuta de la unul dintre vecinii mei. Printre necazurile

pe care le întâlnim sunt drumurile proaste și câinii curioși. Dar chiar și cu aceste provocări, o bicicletă ar ajuta foarte mult lucrarea pentru Isus.

În partea din India în care slujesc eu, bisericile adventiste locale sunt organizate în 10 cercuri mari, fiecare cerc cuprinzând peste 30 de biserici. Sunt 10 pastori seniori, care au slujit misiunii mai bine de 15-20 de ani, fiecare responsabil pentru bisericile dintr-un singur cerc. Acești pastori vizitează toate bisericile, iar lucrătorii din programul **Gospel Outreach** îi ajută. Pastorii seniori sunt cei care oficiază botezurile, ceremoniile de înmormântare și căsătoriile. Cu adevărat, fiecare dintre ei și-ar desfășura mai bine activitatea dacă ar avea o motocicletă.

Bicicletele costă aproximativ 50 de dolari, iar motocicletele, în jur de 1.000 de dolari. În a doua imagine este unul dintre pastorii noștri seniori stând pe o motocicletă împrumutată în fața birourilor noastre. Acesta este tipul de motocicletă pe care l-am vrea pentru pastorii noștri seniori.

Dacă vreți să-i ajutați pe acești pastori să fie mai eficienți în lucrarea lor pentru Dumnezeu, vă rugăm să contactați **Gospel Outreach**.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Curtenia și căsătoria – Partea 1

In zilele acestea de pericole și corupție, tinerii sunt expuși la multe încercări și ispite. Mulți navighează într-un port periculos. Ei au nevoie de un căpitan, dar nu vor să accepte ajutorul de care au atâta nevoie, deoarece simt că sunt suficient de competenți pentru a-și conduce propria ambarcațiune și nu își dau seama că aceasta este pe punctul de a se lovi de o stâncă ascunsă, care le poate provoca naufragiul credinței și al fericirii.

Sunt încrezuți în ceea ce privește subiectul curteniei și al căsătoriei și principala lor preocupare este să facă după cum le este voia. Și asta tocmai acum, în cea mai importantă perioadă a vieții lor, când au nevoie de un consilier care să nu dea greș, de un ghid infailibil. Aceste lucruri nu le pot găsi decât în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu studiază cu grijă acest Cuvânt, vor face greșeli grave, care vor marca fericirea lor și a celorlalți atât în prezent, cât și pentru viitor.

Mulți sunt predispuși spre impetuozitate și încăpățănare. Nu au dat atenție sfaturilor înțelepte din Cuvântul lui Dumnezeu; nu s-au luptat cu eul și nu au obținut victorii prețioase; iar voința lor mândră și nesupusă i-a îndepărtat de pe calea datoriei și a ascultării. Priviți înapoi la viața voastră, tineri prieteni, și gândiți-vă parcursul în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Ați prețuit respectul plin de credincioșie pe care ar trebui să-l aveți pentru obligațiile față de părinții voștri, așa cum arată Biblia? Ați tratat-o cu bunătate și dragoste pe mama, care v-a îngrijit de când erați mici? Ați fost atenți la dorințele ei, sau i-ați adus durere și tristețe, urmărindu-vă propriile dorințe și planuri? Adevărul pe care îl proclamați v-a sfințit inima ori v-a îmblânzit și supus voința? Dacă nu, aveți de lucrat îndeaproape cu voi înșivă pentru a îndrepta greșelile din trecut.

Biblia prezintă un standard perfect de caracter. Această Carte sfântă, inspirată de Dumnezeu și scrisă de oameni sfinți, este un ghid perfect pentru orice împrejurare a vieții. Arată cu claritate atât îndatoririle tinerilor, cât și pe cele ale vârstnicilor. Dacă este făcută călăuza vieții, învățăturile sale vor înălța sufletul, vor înnobila mintea, vor îmbunătăți caracterul și

vor aduce pace și bucurie inimii. Dar mulți tineri au ales să fie propriii consilieri și ghizi și și-au luat viețile în propriile mâini. Aceștia au nevoie să studieze mai îndeaproape învățăturile Bibliei. În paginile ei vor găsi descoperite îndatoririle lor față de părinți și față de frații în credință. Porunca a cincea spune: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o va da Domnul Dumnezeul tău.” În altă parte citim: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.” Unul dintre semnele faptului că trăim în zilele de pe urmă este că acum copiii sunt neascultători de părinți, nerecunoscători, nesfinți. Cuvântul lui Dumnezeu abundă de precepte și sfaturi care îndeamnă la respect față de părinți. Le imprimă celor tineri datoria sfântă de a-i iubi și prețui pe cei care i-au călăuzit în pruncie, copilărie și tinerețe, până au ajuns la maturitate, și ale căror fericire și pace depind acum foarte mult de starea copiilor lor. Biblia este clară când vine vorba de acest subiect, însă învățăturile ei au fost nesocotite în foarte mare măsură.

Tinerii au foarte multe lecții de învățat și cea mai importantă dintre acestea este să învețe să se cunoască pe ei înșiși. Ar trebui să aibă idei corecte despre obligațiile și îndatoririle lor față de părinții lor și ar trebui să învețe constant în școala lui Hristos să fie blânzi și înceți la mânie. În timp ce își iubesc și respectă părinții, ei trebuie, de asemenea, să respecte judecata oamenilor cu experiență din biserică. Un tânăr care se bucură de compania unei tinere și care îi câștigă prietenia fără știrea părinților ei nu se poartă ca un creștin nobil față de ea și de părinții ei. Prin discuții și întâlniri în secret, el ar putea avea influență asupra

minții ei, dar, făcând astfel, el nu dă pe față noblețea și integritatea pe care orice copil al lui Dumnezeu ar trebui să le aibă. Pentru a-și atinge scopurile, un astfel de tânăr nu este sincer, deschis și conform standardului Bibliei; el se dovedește necredincios față de cei care îl iubesc și care încearcă să-l călăuzească cu credință. Căsătoriile încheiate în aceste condiții nu sunt conforme Cuvântului lui Dumnezeu. Cel care va îndepărta o fiică de la îndatoririle ei, care o va tulbura cu privire la poruncile simple ale lui Dumnezeu de a-și asculta și cinsti părinții nu este o persoană care să-și poată împlini obligațiile de căsătorie.

Se pune întrebarea: „Cum își va ține tânărul curată cărarea?”, iar răspunsul este: „Îndreptându-se după Cuvântul Tău.” Tânărul care face din Biblie călăuză lui nu va încurca cărarea datoriei și a siguranței. Acea Carte binecuvântată îl va învăța să-și păstreze integritatea, să fie sincer, să nu înșele. „Să nu furi” a fost scris cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră; și totuși, cât furt de afecțiune este practicat și scuzat. Se menține o curtenie înșelătoare, discuții particulare sunt purtate, până când afecțiunea unei persoane neexperimentate, care nu știe în ce direcție pot merge lucrurile, este în mare măsură retrasă de la părinții ei și direcționată asupra lui, un tânăr care arată prin scopul pe care îl urmărește că nu este demn de dragostea ei. Biblia condamnă orice fel de necinste

și cere să facem ce este corect în orice circumstanță. Cel care face din Biblie ghidul tinereții sale, lumina de pe cărarea sa va asculta de învățăturile ei în toate privințele. El nu va încălca nicio fărâmbă din Lege pentru a împlini orice fel de scop, chiar dacă va trebui să facă mari sacrificii în schimb. Dacă se încrede în Biblie, știe că binecuvântarea lui Dumnezeu nu va veni asupra lui dacă se îndepărtează de calea strictă a corectitudinii. Deși poate părea pentru o vreme că prosperă, cu siguranță va culege roadele faptelor sale.

Blestemul lui Dumnezeu rămâne asupra multor legături nepotrivite care sunt încheiate în această perioadă a lumii noastre. Dacă Biblia ar fi lăsat aceste probleme într-o lumină vagă, nesigură, atunci parcursul pe care mulți tineri din ziua de azi îl aleg în atașamentul lor unii față de alții ar fi mai scuzabil. Dar cerințele Bibliei nu sunt cu jumătăți de măsură; ele vorbesc despre o puritate perfectă a gândurilor, a cuvintelor și a faptelor. Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că al Său Cuvânt este o lumină pentru picioarele noastre și că nimeni nu are cum să încurce calea către datorie. Tinerii ar trebui să-și facă un obicei din a consulta paginile sale și din a asculta de sfaturile sale; căci greșelile apar întotdeauna atunci când ne îndepărtăm de preceptele lui. — *The Review and Herald*, 26 ianuarie 1886

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. În aceste vremuri periculoase și corupte, cum poți evita să faci greșeli grave? _____
2. Articolul ne îndrumă să ne gândim cu credincioșie parcursul vieții în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. De asemenea, ne pune un număr de întrebări. Gândește-te cu rugăciune la fiecare dintre aceste întrebări și răspunde la ele cu onestitate.
3. În loc să facă din Biblie ghidul vieții lor, ce au ales să fie mulți tineri? _____
4. Care este cea mai importantă lecție pe care trebuie s-o învețe tinerii? _____
5. Articolul vorbește despre tinerii care au relații în secret. Descrie o relație care are aprobarea lui Dumnezeu.

6. Descrie cum se aplică relațiilor porunca „Să nu furi”. _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Cardinalii

Trebuie să ai o inimă de piatră să nu te poți bucura de priveliștea penelor roșii superbe ale masculului de cardinal, care are o mască neagră în jurul ochilor și înspre gât în jos. Ciocul său roșu solid, în formă de con, este perfect pentru a sparge semințe, precum și pentru a se înfige în fructe sau pentru a consuma insecte.

Strălucirea culorii roșii de pe fulgii de pe piept ai masculului și roșul penelor de sub aripi ale femelei indică succesul lor reproductiv. Masculii de culoarea roșu aprins obțin teritorii mai bune, iar părinții cu penele roșu aprins se îngrijesc mai bine de puii lor.

Aspectul cel mai uimitor este probabil faptul că perechea de cardinali face muzică împreună. Cântecul lor este plăcut, dar partea curioasă este faptul că o femelă cardinal poate fi auzită cântând un duet cu partenerul ei de viață în timp ce stă pe cuib. Este un lucru aproape nemaiauzit ca o femelă de pasăre să cânte în timp ce stă pe cuib. Adesea, păsările femele sunt îmbrăcate de Creator în culori destul de șterse, în așa fel încât să nu atragă atenția asupra lor și să-și pună în pericol ouăle sau puii proaspăt ieșiți din ouă. Dar cumva, femela de cardinal știe că masculul este apărătorul ei înverșunat, așadar i se alătură adesea în cântec. În anumite perechi, cei doi încep să cânte împreună chiar din perioada de curtenie.

Cercetătorii au studiat această caracteristică pentru a înțelege motivul acestei muzici neașteptate care vine din cuib. Concluzia până acum este că femela folosește cântecul pentru a-și informa partenerul dacă rezerva necesară de mâncare pentru ea și pentru pui este pe sfârșite. Perechea va cânta aceleași secvențe de

cântec, dar cântecul masculului nu este de obicei atât de lung și de complex ca cel al femelei.

Masculul de cardinal este cunoscut pentru faptul că este foarte teritorial și de multe ori rolul lui de apărător înverșunat al partenerei sale pare să fie dus la extrem. **Nu din întâmplare** frumoasa pasăre merge atât de departe. A fost creat să fie apărătorul ei, și își ia treaba în serios. În așa măsură încât a fost observat ore în șir atacându-și propria reflexie în oglindă – fără să fie conștient de faptul că arătosul rival, de care este sigur că ar fi o amenințare pentru partenera sa, nu este altceva decât propria reflexie.

Perechea rămâne împreună tot anul, având patru serii de câte trei sau patru ouă în fiecare

an, fiecare serie eclozând după două săptămâni de incubatie. Adesea, în timp ce tatăl cardinal are grijă de puii recent ieșiți din ouă, mama clocește deja o altă serie. Este evident că ei știu ce au de făcut și fac lucrul acesta fără să comenteze, făcând lumea din jurul lor mai frumoasă pe timpul verii și al iernii.

Și noi i-am face pe cei din jurul nostru mai fericiți dacă pur și simplu am merge înainte fără să comentăm referitor la călăuzirea lui Dumnezeu.

CONTRA CURENTULUI

12 august

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Găsirea unui SOȚ BUN (3)

Text de memorat | Deuteronomul 7:3,4

„Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiii lor și să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi, căci ar abate de la Mine pe fiii tăi și ar sluji astfel altor dumnezei.”

SECȚIUNEA 1

Solomon, cel mai înțelept om din Vechiul Testament, nu a trăit întotdeauna în mod înțelept. Nesăbuiința sa a provocat o groază de probleme, iar păcatul său nu i-a adus fericirea pe care se aștepta s-o găsească. În cele din urmă, a devenit suficient de înțelept încât să recunoască acest lucru, dar nu înainte de a se produce o mulțime de rele ireparabile.

Cu sute de ani înainte ca israeliții să-și aleagă primul rege, Dumnezeu i-a sfătuit și le-a dat instrucțiuni special adresate regilor lor. Poți citi aceste instrucțiuni în Deuteronomul 17:15-20. Pot fi rezumate în patru reguli:

1. Regele nu ar trebui să aibă mulți cai sau să-și cumpere mai mulți cai din Egipt.
2. Regele nu ar trebui să aibă multe soții.
3. Regele ar trebui să-și scrie de mână propriul exemplar al Legii lui Dumnezeu, să citească din el în fiecare zi a vieții lui și să facă ce scrie în ea.
4. Regele nu ar trebui să permită ca poziția sa să-l facă un om mândru și neglijent în ascultarea de Legea lui Dumnezeu.

Solomon știa de aceste patru reguli, care erau date special pentru a-i proteja pe bărbații care se aflau în poziția în care era el. Cât de bine a respectat el aceste reguli?

1 Împărați 4:26: „Solomon avea patru-zeci de mii de iesle pentru caii de la carele lui și douăsprezece mii de călăreți.”

1 Împărați 10:26,28: „Solomon a strâns care și călărime... Solomon își aducea caii din Egipt.”

1 Împărați 11:1,3: „Împăratul Solomon a iubit multe femei străine... și nevestele i-au abătut inima.”

“Dacă nu vrei să ai un cămin din care umbrele să nu dispară niciodată, nu te uni cu cineva care este dușmanul lui Dumnezeu.”

– Solii către tineret, p. 440

DIN CUPRINS:

A—32

Găsirea unui soț bun

Pâine din cer – Partea 1

Curtenia și căsătoria – Partea 2

Nu din întâmplare: Caracatițele

Dacă ar fi să dăm o notă domniei lui Solomon în funcție de ascultarea față de regulile pentru regi, ar trebui să îi dăm un minus patru.

Istoria lui Samson arată că cei mai puternici oameni, dacă nu ascultă de Dumnezeu, sunt slabi. Istoria lui Solomon arată că cei mai înțelepți oameni, dacă nu ascultă de Dumnezeu, sunt nesăbuiți.

Din nefericire, Solomon nu a dat atenție lecției vieții lui Samson. Asemenea lui Samson, el a fost atras de femei necredincioase. Iar Solomon a fost un cuceritor. Știa ce le place femeilor. Știa cum să le câștige inimile. Știa ce să spună. În ciuda interdicției din Cuvântul lui Dumnezeu, Solomon și-a luat soție după soție. În loc să caute să răspundă nevoilor emoționale și spirituale ale primei lui soții, o prințesă egipteană, Solomon s-a lăsat atras de alte femei străine. Solomon câștiga mai întâi inima unei femei, apoi îi frângea inima când trecea mai departe la o altă femeie.

SECȚIUNEA 2

Dumnezeu iubește tinerii și nu dorește ca ei să treacă prin dezamăgire și relații distruse. El a dat sfaturi care, dacă sunt respectate, i-ar scuti de multă durere.

Ce sfaturi au fost date tineretului adventist? Iată o parte dintre ele:

„Flirtul, comportamentul ușuratic cu inimile omenеști, constituie o crimă nu de mică importanță în ochii unui Dumnezeu sfânt. Totuși, atât de mulți se îndreaptă de preferință către tinerele femei, le câștigă afecțiunea, apoi își văd de treburile lor, uitând cuvintele rostite și efectul avut asupra acestora. O altă persoană îi atrage, iar ei repetă aceleași cuvinte și manifestă și față de aceasta aceeași atitudine, aceleași atenții.” – Căminul adventist, p. 57

Acest paragraf poate fi rezumat în felul următor: întâlnirile întâmplătoare, câștigarea afecțiunii unei persoane, apoi a alteia este o crimă, și nu una neînsemnată. Flirtul nu este un mod de a-ți petrece timpul. Nu este ceva pe care să-l faci pentru a te distra.

De ce este criminal să câștigi afecțiunea unei persoane, apoi a alteia?

În primul rând, se poate dezvolta un tipar care, prea adesea, iese la suprafață după căsătorie.

În al doilea rând, inimile sunt fragile. Dumnezeu a avut în plan ca o femeie și un bărbat să intre în

“**Întâlnirile întâmplătoare, câștigarea afecțiunii unei persoane, apoi a alteia este o crimă, și nu una neînsemnată.**”

Viața lui Solomon slujește de avertizare pentru tineri. Astăzi, când oamenii se angajează în tot felul de întâlniri, ei se comportă asemenea lui Solomon. Câștigă afecțiunea unui tânăr sau a unei tinere doar pentru a trece la următorul sau următoarea.

Așa cum Solomon nu s-a putut căsători cu mai multe femei decât ignorând sfaturile care i-au fost date, tinerii adventiști nu se pot întâlni cu mai multe persoane decât ignorând sfaturile care au fost date pentru ei. Vom arunca o privire asupra acestor sfaturi în secțiunea următoare.

legătura căsătoriei fără răni. După o rănire, este natural să ne protejăm pe noi înșine în relațiile ulterioare și să fim mai puțin încrezători și mai puțin siguri pe noi în prietenii. Uneori, tinerii sunt atât de afectați și de răniți după despărțiri, încât sunt supuși riscului unor căsătorii făcute în pripă și al unor relații de calitate îndoielnică.

Istoria pionierului adventist J.N. Andrews este ilustrativă. Ellen White i-a scris acestuia că el a manifestat față de o colegă de muncă, Annie Smith, o atenție nemeritată și o simpatie neînțeleaptă. Când a trecut mai departe la o altă fată, inima lui Annie a fost atât de frântă, încât, în cele din urmă, a costat-o viața (vezi *Manuscript Releases*, vol. 9, p. 313).

Cum putem evita să ne jucăm cu inimile persoanelor cu care intrăm în relații?

În primul rând, evită să citești și să urmărești ilustrări moderne ale curteniei și ale căsătoriei în romanele și filmele de dragoste. Acestea transmit o idee nepotrivită despre curtenie și căsătorie.

„Ideile legate de curtenie își au originea în ideile greșite cu privire la căsătorie.” – Căminul adventist, p. 55

În al doilea rând, evită întâlnirile și practicile de curtenie care te țin treaz noaptea târziu.

„Obiceiul de a sta până noaptea târziu este răspândit, dar nu-I este plăcut lui Dumnezeu, chiar dacă amândoi sunteți creștini. Aceste ore nepotrivite dăunează sănătății, aduc mintea într-o stare nepregătită pentru îndatoririle zilei următoare și dau aparențe rele.” – *Mărturii*, vol. 3, pp. 44, 45

În al treilea rând, evită orice relație care te îndepărtează de studiul Bibliei și de întâlnirile de rugăciune.

„Ei își pierd interesul pentru întâlnirile de rugăciune și pentru orice are de-a face cu religia. Sunt atât de îndrăgostiți unul de celălalt, încât toate datoriile sunt neglijate.” – *Solii către tineret*, p. 457

În al patrulea rând, implică devreme în relația ta părinții creștini sau alți creștini cu experiență înainte de a vă lua un angajament și de a dezvolta sentimente puternice.

„Dacă ești binecuvântat cu părinți temători de Dumnezeu, caută sfaturile lor. Pune-le înainte speranțele și planurile tale, învață lecțiile pe care le-au primit din experiențele lor de viață și vei fi cruțat de multe dureri care sfășie inima. Mai presus de toate, fă din Hristos sfetnicul tău. Studiază Cuvântul Său cu rugăciune.” – *Divina vindecare*, p. 359

În cele din urmă, nu uita niciodată și păzește învățăturile lui Hristos.

Matei 6:33: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprimirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

Vei învăța lecția dată de Biblie prin istoriile vieților lui Samson și Solomon? Vei alege să ascuți sfaturile lui Dumnezeu pentru noi astăzi? Nu există altceva decât ascultarea dacă vrei să ai binecuvântarea lui Dumnezeu și fericirea pe care aceasta o aduce.

SECȚIUNEA 3

Regele Solomon știa că persoanele pe care Satana le folosește pentru a ne ispiti nu afișează semne care să le dea pe față intențiile. Nu, ispita este adesea foarte bine deghizată în ceva ce ne dorim să facem.

Când un om vrea să prindă un pește, aruncă el în apă un cârlig fără momeală? Sau ascunde cârligul fatal într-o momeală pe care peștele o găsește interesantă și de dorit? Satana lucrează în același mod. Încearcă să ne atragă în păcat făcând ca ceea ce Dumnezeu a interzis să pară de dorit naturii noastre păcătoase. De ce face asta? Nu pentru că ne iubește, ci pentru că vrea să ne distrugă.

Solomon i-a avertizat pe tineri cu privire la pericolul de a ceda tentațiilor și ispitelor atrăgătoare. Ce păcat că el nu și-a urmat propriul sfat!

Proverbele 1:10: „Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei!”

Este important să recunoști amăgirile din partea păcătoșilor, pentru a putea spune „Nu”.

În primul rând, spunem „Nu” când suntem invitați la distracții care nu au în centrul lor prezența lui Hristos.

Psalmi 16:11: „Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice, în dreapta Ta.”

„Vei fi invitat în locuri de distracție și atunci vei avea ocazia de a da mărturie pentru Domnul. Dacă ești de partea lui

Hristos, atunci nu vei încerca să găsești scuze pentru faptul că nu vei participa la acele distracții, ci vei declara clar și modest că ești un copil al lui Dumnezeu și că principiile tale nu îți permit să fii, nici măcar o singură dată, într-un loc în care nu poți invita prezența Domnului tău.” – *The Youth's Instructor*, 4 mai 1893

În al doilea rând, asemenea lui Iosif, spunem „Nu” imediat, ferm și clar la avansurile nepotrivite.

„Cele mai vagi insinuări, din indiferent ce surse ar veni, care vă invită să vă dedați la păcat sau să vă îngăduiți chiar și cele mai mici libertăți nepermise trebuie să fie respinse ca fiind cele mai grave insulte la adresa demnității voastre de femei. Sărutarea pe obraz, într-un loc și într-un moment nepotrivit, ar trebui să vă determine să-l respingeți cu dezgust pe emisarul lui Satana.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 458

În al treilea rând, spunem „Nu” continuării unei relații cu un necredincios.

„Ce ar trebui să facă orice creștin atunci când ajunge în situația dificilă în care se pune la încercare soliditatea principiului religios? Cu o hotărâre demnă de imitat, el ar trebui să spună deschis: «Eu sunt un creștin conștiincios. Eu cred că ziua a șaptea a săptămânii este Sabatul biblic. Credința și principiile noastre merg în direcții opuse. Nu putem fi fericiți împreună, deoarece, dacă eu continui să doresc mai departe cunoașterea voinței lui Dumnezeu, mă voi deosebi tot mai mult de lume și mă voi asemena din ce în ce mai mult cu

Hristos.» (...) Credinciosul face astfel un sacrificiu pentru Hristos, pe care conștiința sa îl aprobă și care arată că pentru el viața veșnică prețuiește atât de mult, încât nu-și poate permite riscul de a o pierde.”
– *Căminul adventist*, pp. 67, 68

Nu putem învăța să spunem „Nu” ispitei până nu ne predăm viețile în întregime lui Dumnezeu.

Iacov 4:7: „Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.”

Vrei să-ți predai întreaga viață lui Dumnezeu astăzi?

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Citește Deuteronomul 17:17. De ce le-a interzis Dumnezeu regilor să aibă mai multe soții? _____

Citește 1 Împărați 11:1-3. Ce s-a întâmplat când Solomon nu a ascultat de această poruncă? _____

2. Citește Deuteronomul 7:1-6. De ce le-a poruncit Dumnezeu israeliților să-i distrugă total pe canaaniți? _____

Citește Judecătorii 3:5-7. Ce s-a întâmplat când nu au ascultat de poruncile lui Dumnezeu? _____

Secțiunea 2

3. În propriile cuvinte, rescrie paragraful din lecție care începe cu „Flirtul, comportamentul ușuratic cu inimile ome-nești”. _____

4. De ce este o crimă să flirtezi și ce înseamnă acest lucru? _____

Secțiunea 3

5. Enumeră câteva moduri prin care ai fost ispitit la păcat. Cum poți respinge astfel de tentații în mod ferm în viitor? Geneza 39:7-9; Matei 4:1-11 _____

Studiu suplimentar: *Solii către tineret*, pp. 429–466

Capitole de credință

Pâine din cer – Partea 1

Cu aproape 100 de ani în urmă, un misionar adventist de ziua a șaptea s-a mutat în pădurile din centrul statului Angola, pentru a înființa o stație de misiune departe de drumuri, orașe sau contact ușor cu lumea exterioară. Sub călăuzirea Duhului Sfânt, mulți au acceptat mântuirea și, în curând, școli ale bisericii au fost construite în apropiere.

În cele din urmă, misionarul a mers mai departe, lăsând stația de misiune și școlile sub conducerea lui Carlos Seque-seque, un lucrător evanghelic local.

Câțiva ani mai târziu, în anii 1930, comunitatea mică și izolată de creștini a trecut printr-o perioadă grea de încercări. Ploile nu au venit, așa că recoltele nu s-au făcut și nu s-a putut strânge nimic pentru anul care urma. Rugându-se și având încredere că Dumnezeu Se va îngriji de ei, adventiștii și-au văzut în continuare de viață cum au știut ei mai bine, dar urmăreau neputincioși cum rezervele de hrană se împuținau pe zi ce trece.

Carlos și-a continuat lucrarea, făcând turul obișnuit al școlilor mai de departe și încredințându-i pe oameni în mâna lui Dumnezeu. În săptămânile cât a fost el plecat, doamna Seque-seque privea cum rezerva de hrană devenea din ce în ce mai mică. S-a gândit și s-a rugat pentru a ști ce să facă; dar, fiind atât de departe de drumuri și neavând practic niciun ban, nu a găsit nicio soluție. A venit și momentul acela de care se temeau cu toții: în tabăra de misiune nu mai era mâncare deloc. Doamna Seque-seque i-a adunat pe toți laolaltă.

– A venit ziua! le-a spus ea. Nu mai avem deloc mâncare – dar suntem copiii lui Dumnezeu. Să nu uităm că Dumnezeu Se îngrijește de familia Lui.

Apoi a continuat spunând istoria copiilor lui Dumnezeu care umblau flămânzi prin pustiu.

– Așadar, a spus ea, dacă Dumnezeu a dat mană copiilor Săi atunci, nu va face El la fel și pentru noi, copiii Lui de azi? Să-I cerem pâinea pe care a promis că ne-o va da.

Au îngenuncheat cu toții și s-au rugat pe rând, fiecare dintre ei făcând apel la promisiunea lui Dumnezeu, pe care acum o cunoșteau și în care se încredeau cu totul. Au cerut grâu din cer și chiar I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că le trimitea ceva ce ei încă nu văzuseră.

– Tu ne-ai spus să zicem: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi!” Așa Te rog și eu acum, s-a rugat fetița cea mică a doamnei Seque-seque.

La scurt timp după aceea, copilul a ieșit afară. Foarte curând, ea a intrat din nou mâncând ceva misterios din mânuțele sale făcute pumn.

– Ce ai acolo? a întrebat-o mama.

– Am văzut afară șase bărbați care mi-au spus: „Domnul ți-a răspuns la rugăciune și ți-a trimis mană. Ia-o și mănâncă!”, a răspuns micuța. Și așa am făcut. E bună.

Toată lumea a ieșit afară în grabă. Nu au văzut niciun bărbat, dar în peste 160 de metri pătrați de teren curățat de pe teritoriul misiunii, și doar aici, erau răspândite mici umflături albe neregulate din această mâncare ciudată. Oamenii au adunat-o în boluri.

Doamna Seque-seque i-a trimis imediat un mesaj soțului ei. „Carlos, s-a întâmplat o minune! Vino acasă! Grăbește-te! Când a ajuns, i-a găsit pe ai săi mâncând ceva crocant și ciudat, cu gust dulce ca mie-re. A căzut pe pământ doar trei zile. Această mană nu se strica la finalul zilei. De fapt, a hrănit acea comunitate africană mică până a trecut seceta și noile culturi au fost cultivate și apoi recoltate.

– Oare administratorii bisericii din Cape Province mă vor crede? se îngrijora Carlos în timp ce scria raportul periodic pentru superiorii săi.

– De ce nu le trimiți niște mană? i-a răspuns soția.

Așadar, în curând, fostul director al misiunii a ținut în mâinile sale un mic bol cu mană drept mărturie a ceea ce se întâmplase la acea stație de misiune pe care el o înființase cu 15 ani mai înainte. A citit raportul: „În data de 19 martie 1939, Dumnezeuul nostru a făcut o minune la Namba, deoarece El a făcut să plouă din cer pâine numită mană.”

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastră 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Curtenia și căsătoria – Partea 2

Dacă este vreun subiect care ar trebui abordat cu calm și cu judecată golită de pasiuni, acela este subiectul căsătoriei. Dacă vreodată Biblia trebuie luată ca sfetnic, momentul acela este înainte de a face pasul care unește două persoane pentru o viață.

Dar ideea care prevalează este că în această problemă trebuie să ne ghidăm după sentimente; și în prea multe cazuri sentimentalismul romantic preia conducerea și duce spre o ruină sigură. În acest aspect, tinerii dau dovadă de mai puțină inteligență decât în orice alt aspect; ei refuză să asculte de glasul rațiunii. Problema căsătoriei pare să aibă o putere uimitoare asupra lor. Nu se supun lui Dumnezeu. Simțurile le sunt înrobite, iar ei înaintează în secret, ca și cum le-ar fi teamă ca planurile să nu le fie încurcate de altcineva.

Modul clandestin în care curtenia și căsătoria sunt încheiate este cauza unei mari nefericiri, și numai Dumnezeu cunoaște cu adevărat toate implicațiile. Pe această stâncă, mii de suflete au naufragiat. Creștini practicanți, ale căror vieți erau marcate de integritate și care păreau înțelepți cu privire la orice alt subiect, au făcut greșeli teribile în această privință. Ei dau pe față o voință hotărâtă, pe care rațiunea nu o poate schimba. Ei devin atât de fascinați de sentimentele și impulsurile umane, încât nu au nicio dorință să caute Cuvântul lui Dumnezeu și să vină într-o relație apropiată cu El. Satana știe exact cu ce elemente are de-a face și își pune la lucru înțelepciunea diavolească pentru a prinde în capcană sufletele și a le duce la ruină. El urmărește fiecare pas făcut și face mult sugestii și adesea aceste sugestii sunt urmate mai degrabă decât sfaturile din Cuvântul lui Dumnezeu. Această pânză fină și atent țesută este pregătită cu abilitate pentru a-i prinde pe cei tineri și neatenți. Adesea poate fi ascunsă sub o perdea de lumină, dar cei care devin victimele ei sunt loviți de multe necazuri. Cât privește urmările, vedem epave de umanitate peste tot.

Când va deveni tineretul înțelept? Cât timp vor mai continua lucrurile așa? Se vor ghida copiii doar după propriile dorințe și înclinații, fără să țină cont de sfatul și judecata părinților lor? Unii par că nici nu iau în calcul dorințele sau preferințele părinților lor, nici nu ascultă de judecata lor matură. Egoismul a

închis ușa inimilor lor față de afecțiunea filială. Mințile tinerilor trebuie trezite cu privire la acest lucru. Porunca a cincea este singura poruncă ce are atașată o promisiune; dar este luată cu ușurință, ba chiar este ignorată de cel care pretinde că este îndrăgostit. Desconsiderarea dragostei unei mame și nerespectarea grijii unui tată sunt păcate înregistrate în dreptul multor tineri.

Una dintre cele mai mari greșeli legate de acest subiect este aceea că cei tineri și neexperimentați nu ar trebui să fie deranjați în relațiile lor și că nu ar trebui să se intervină în experiența lor de dragoste. Dacă a fost vreodată vreun subiect care să trebuiască să fie privit din orice punct de vedere, atunci acesta este acel subiect. Ajutorul experienței altora și o cântărire calmă și atentă a problemei din ambele părți sunt esențiale. Este un subiect tratat cu prea multă ușurință de marea majoritate a oamenilor. Tineri prieteni, luați-i pe Dumnezeu și pe părinții voștri temători de Dumnezeu ca sfătuitori. Rugați-vă pentru această problemă. Cântăriți fiecare sentiment și urmăriți fiecare trăsătură de caracter a celui sau a celei cu care vreți să vă uniți destinul. Pasul pe care urmează să îl faceți este cel mai important pas din viețile voastre și nu ar trebui făcut în grabă. Puteți iubi, dar nu iubiți orbește!

Examinați cu atenție pentru a vedea dacă viața de căsătorie va fi fericită sau lipsită de armonie și distrusă. Puneți-vă următoarele întrebări: Mă va ajuta această legătură să mă îndrept spre cer? Îmi va spori dragostea pentru Dumnezeu? Îmi va spori utilitatea în lumea aceasta? Dacă această legătură nu te dă înapoi, atunci, în temere de Dumnezeu, poți merge mai departe cu ea. Dar chiar dacă ai intrat într-o logodnă fără a avea o imagine completă a caracterului persoanei cu care vrei să te unești, nu te gândești că logodna te silește să îți asumi legământul căsătoriei și să te unești pe viață cu cineva pe care nu îl poți iubi și respecta. Fii foarte atent la modul în care intri într-o logodnă;

dar e mai bine, mult mai bine, să rupi logodna înainte de căsătorie decât să te desparți după, așa cum fac mulți.

Dragostea adevărată este o plantă care are nevoie să fie cultivată. Tânăra care dorește o relație pașnică și fericită, care să nu treacă prin nefericire în viitor, ar trebui să se întrebe înainte de a-și investi sentimentele: Are iubitul meu o mamă? Care este amprenta caracterului ei asupra lui? Își recunoaște el obligațiile față de ea? Este el atent la dorințele și la fericirea ei? Dacă nu își respectă mama, va manifesta el respect, dragoste, bunătate și atenție față de soția sa? Când noutatea căsătoriei va trece, mă va iubi în continuare? Va fi el răbdător cu greșelile mele, sau va fi critic, apăsător și dictatorial? Adevărata afecțiune va trece cu vederea multe greșeli; dragostea nu le va lua în seamă.

Tinerii se încred prea mult în impulsuri. Nu ar trebui să se trădeze prea ușor și nici să se lase captivați prea rapid de exteriorul persoanei iubite. Curtenia, așa cum este în aceste vremuri, este o înșelătorie și o ipocrizie, cu care are mai mult de-a face dușmanul sufletelor decât Dumnezeu. Bunul simț este mai necesar aici decât oriunde; dar adevărul este că e prea puțin folosit în această problemă.

Dacă tinerii ar fi mai apropiați de părinții lor, dacă ar avea încredere în ei și le-ar destăinui bucuriile și poverile lor, s-ar scuti pe ei înșiși de multă durere în viitor. Când sunt dornici să afle care este drumul cel

“Copiii creștini vor aprecia mai presus de orice binecuvântare pământească dragostea și aprobarea părinților lor temători de Dumnezeu.”

bun, să vină și să expună problema așa cum o văd ei înaintea părinților lor și să le ceară sfat. Cine dacă nu părintele credincios este mai potrivit să le arate acestora pericolele? Cine le poate înțelege temperamentele aparte atât de bine precum părinții? Copiii creștini vor aprecia mai presus de orice binecuvântare pământească dragostea și aprobarea părinților lor temători de Dumnezeu. Părinții pot empatiza cu copiii lor și se pot ruga cu ei și pentru ei, ca Dumnezeu să-i ocrotească și să-i călăuzească. Mai presus de orice, ei îi vor îndrepta pe copii spre Prietenul și Sfătuitorul lor, care nu-i va lăsa niciodată și care va fi atins de sentimentul imperfecțiunilor lor. Cel care a fost ispitit în toate privințele la fel ca noi, dar fără a păcătui, știe cum să-i ajute pe cei care sunt ispitiți și care vin prin credință la El. – *The Review and Herald*, 26 ianuarie 1886

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. În ce privință dau dovadă tinerii de mai puțină inteligență decât în alte aspecte? _____
2. Ce fel de oameni fac greșeli de temut pe subiectul curteniei și al căsătoriei și de ce? _____
3. Ce păcate sunt înregistrate în dreptul multor tineri? _____
4. Care este una dintre cele mai mari greșeli legate de subiectul curteniei și al căsătoriei și cum poți evita această greșală? _____
5. La pagina 7 din lecția 30, ai întocmit o listă cu întrebări pe care ar fi înțelept să ți le pui cu privire la un posibil partener de viață. Adaugă întrebările din acest articol la acea listă.
6. Cum te poți feri de multă durere în viitor? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Caracatițele

Oamenii de știință au descoperit că superinteligentele caracatițe sunt capabile să descifreze puzzle-urile și labirinturile. Caracatițele se pot strecura prin tuburi ce par aparent imposibil de pătruns și pot chiar desface capacele de la borcane!

Această nevertebrată are atât de multe abilități date de Creator **nu din întâmplare**, încât și fără să aibă căi neuronale adecvate care să facă legătura între cele opt tentacule ale sale și creier (creierul ei nu procesează toate informațiile adunate de brațele sale), poate totuși să trimită instrucțiuni tentaculelor datorită vederii sale excelente în timp ce urmărește cu atenție ce fac tentaculele.

Dar poate cele mai uimitoare daruri ale sale sunt abilitățile incredibile care o plasează în topul artiștilor iluzionști din ocean. Caracatița se poate ascunde într-o clipă – în văzul tuturor! Folosindu-și niște mușchi specializați și o rețea de celule pigmentare pe care Dumnezeu a pus-o în pielea ei, această moluscă nu tocmai modestă poate să-și asorteze instantaneu culoarea, modelul și chiar textura pielii cu mediul înconjurător. Prădătorii săi, precum rechinii, țiparii și delfinii, pot înota pe lângă ea fără ca măcar să o observe. **Nu este deloc întâmplător** faptul că, la nevoie, caracatița își poate schimba textura pielii pentru a arăta precum iarba de mare sau pietrele. Unele caracatițe pot chiar să se transforme în așa fel încât să pară animale periculoase, precum peștele-leu, șerpi-de-mare și țipari. Doar un Creator plin de compasiune ar putea gândi așa niște planuri de scăpare și ar putea să-i dea caracatiței instinctul și înțelepciunea de a ști când este nevoie de ele.

Dar asta nu este tot. Poate ați auzit de derutanta substanță de culoare neagră, asemenea cernelii, pe care caracatița o eliberează atunci când e încolțită de dușman. Acel nor de „cerneală” conține nu doar o secreție care să perturbe mirosul prădătorului, făcând mai dificilă urmărirea caracatiței, dar prădătorul poate fi păcălit să atace bula de cerneală, în timp ce caracatița se îndepărtează.

La acel moment, caracatița are nevoie de o altă abilitate **deloc întâmplătoare**. Caracatița poate ingera apă și o poate arunca cu putere printr-o pâlnie în timp ce mantaua musculară i se contractă. Apoi, ea

înoată rapid din calea pericolului. Propulsia cu jet cu care a dotat-o Creatorul este folosită așadar cu mult înainte de a fi folosită de om. Și de ce să nu adăugăm periscopul la abilitățile lor? Unele caracatițe, când se află în pericol, se pot deplasa prin nisip și, din când în când, își scot câte un ochi din nisip pentru a se uita în jur ca să vadă dacă mai sunt în pericol. Această creatură a avut abilități de periscop cu mult înainte de inventarea submarinelor.

Cu toate acestea, cu toate mecanismele lor de apărare, se întâmplă ca uneori un inamic să apuce caracatița de un tentacul și să nu vrea să-i dea drumul. Simțind asta, caracatița este programată, asemenea stelei-de-mare, să-i lase inamicului tentaculul prins. Pleacă așadar cu doar șapte brațe, iar prădătorul rămâne cu un tentacul ce are 240 de ventuze, tentacul care încă se mișcă și încă se strecoară peste tot ceva timp. Mai târziu, conform designului lui Dumnezeu, are loc regenerarea. Membrul lipsă este înlocuit, iar caracatița merge mai departe cu opt tentacule, supraviețuind inteligent sub protecția plină de grijă a Creatorului.

Și noi, dacă ne hrănim cu prezența și promisiunile reasiguratoare ale Creatorului nostru, vom fi împuterniciți să supraviețuim în multe ocazii în care ni se va părea că viața pentru noi pe acest pământ este plină de prădători. Dumnezeu este aproape și ne vine în ajutor și nouă!

Articol folosit cu permisiunea autoarei, Juanita Kretschmar.

CONTRA CURENTULUI

19 august

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Alegerea PRIETENILOR

Text de memorat | Proverbele 12:26

„Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună, dar calea celor răi îi duce în rătăcire.”

SECȚIUNEA 1

A fost o perioadă când fiul lui Ellen White, Willie, frecventa cursurile Colegiului Battle Creek. Părinții lui erau departe de casă, consolidând și înființând biserici în California. Pentru prima dată pentru o perioadă mai lungă, Willie era pe cont propriu. Se simțea singur și credea că nu are prieteni adevărați.

Tu te-ai simțit vreodată așa? Dacă da, ar fi bine să știi că singurătatea poate fi de fapt o binecuvântare pentru noi. Într-o scrisoare, mama lui Willie i-a explicat acest lucru în felul următor:

„Sentimentele tale de neliniște, de dor de casă și de singurătate ar putea să fie spre binele tău. Tatăl ceresc vrea să te învețe să găsești în El prietenia, dragostea și consolarea care să-ți împlinească cele mai sincere speranțe și dorințe.” – *Manuscript Releases*, vol. 11, p. 357

Singurătatea ne poate învăța cum să devenim prieteni cu Dumnezeu. El vrea să fie prieten cu noi.

Isus a spus:

Ioan 15:15: „V-am numit prieteni.”

Faptul de a fi prieteni cu Dumnezeu rezolvă multe dintre problemele vieții. De exemplu, înlătură acel sentiment intens al singurătății care prea adesea duce la prietenii problematice.

Daniel trebuie să se fi simțit foarte singur când a fost luat cu forța din familia sa și făcut rob în palatul lui Nebucadnețar. În palat, erau mulți tineri inteligenți și prietenoși. Ar fi fost ușor pentru el să-și facă prieteni. Este foarte interesant că, atunci când Biblia vorbește despre prietenii lui Daniel, pe listă sunt doar trei nume.

“ Problema alegerii tovarășilor este o problemă pe care elevii trebuie învățați să o privească în mod serios. ”

– *Solii către tineret*, p. 411

DIN CUPRINS:

A—33

Alegerea prietenilor

Pâine din cer – Partea 2

Două categorii diferite

Nu din întâmplare: Oile

Daniel 2:17,18:
„Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi Hanania, Mișael și Azaria, rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină.”

Acei tovarăși apropiați ai lui Daniel erau bărbați ai rugăciunii și oameni principali. Poți citi despre ascultarea lor credincioasă în capitolul trei, chiar și când Daniel nu era prin preajmă pentru a-i încuraja.

Atunci când Daniel a mers să-i găsească pe acești bărbați, i-a găsit în casa lui. Poți fi prietenos cu tot felul de oameni. De exemplu, Daniel a fost prietenos cu Arioc, Melzar și Așpenaz. Isus a fost prietenos cu păcătoșii. Când oamenii Îi vorbeau urât, unul dintre lucrurile rele care se spuneau despre El era că e „prieten al vameșilor și al păcătoșilor” (Luca 7:34).

Dar Daniel și Isus erau foarte selectivi când venea vorba de alegerea prietenilor apropiați – pe care îi considerau chiar mai apropiați decât propria familie.

Proverbele 12:26: „Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună, dar calea

„Deși trebuie să fii prietenos cu toată lumea, nu poți fi prieten cu toți.”

celor răi îi duce în rătăcire.”

Prietenii apropiați au o influență profundă asupra noastră fie spre bine, fie spre rău. Moise a menționat prietenii apropiați într-o listă cu cei care ne

pot aduce în stare să păcătuiim.

Deuteronomul 13:6,8: „Dacă fratele tău, fiul mamei tale, sau fiul tău, sau fiica ta, sau nevasta care se odihnește la sânul tău, sau prietenul pe care îl iubești ca pe tine însuși te ațăță în taină (...) să nu te învoiești și să nu-l asculți.”

În Scriptură, persoanelor care și-au ales cu grijă prietenii le-a fost mai ușor să facă binele decât celorlalți.

Ai și tu prieteni precum prietenii lui Daniel? Prietenii care se roagă cu regularitate? Prietenii care fac ce este bine chiar și când ceilalți fac ce este rău? Dacă ai un astfel de prieten, păstrează-l!

Și dacă nu ai, ia decizia de a deveni prieten mai bun cu Dumnezeu prin rugăciune zilnică și studiu biblic. Pe măsură ce devenim prietenii tot mai apropiați cu Dumnezeu, El ne face cunoștință cu alți prieteni de-ai Săi.

SECȚIUNEA 2

În vremuri bune, îți găsești ușor prieteni. Fiul risipitor a aflat că oamenilor le place să fie prieteni cu cei care sunt bogați și populari. A mai aflat și că nu putem ști cu adevărat care sunt prietenii noștri adevărați decât atunci când ne confruntăm cu probleme.

Proverbele 17:17: „Prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca un frate.”

Când Iov era un fermier prosper, părea să aibă mulți prieteni care îl respectau. Dar când a pierdut totul, prietenii lui au dispărut. Poate că nu au știut ce să-i spună. Poate că nu le-a pasat. Poate că unora le plăcea să-l vadă suferind.

Iov 16:20; 19:14,19: „Prietenii mei râd de mine (...) Rudele mele m-au părăsit și cei mai de aproape ai mei m-au uitat (...) Aceia în care mă încredeam mă urăsc, aceia pe care îi iubeam s-au întors împotriva mea.”

Au fost însă trei prieteni care au venit să-l viziteze pe Iov și să-i aline durerea în necazurile prin care trecea. Nu erau pregătiți să vadă starea mizeră în care ajunsese Iov. Nici măcar nu l-au recunoscut (vezi Iov 2:11,12).

Nu se poate ca cineva să aibă atâta succes ca Iov și să nu aibă dușmani invidioși. Dar ce l-a rănit cel mai mult pe Iov a fost că rapoartele false ale dușmanilor i-au influențat chiar și pe acești trei prieteni care i-au repetat zvonurile lui Iov într-o încercare de a-l ajuta. Dar, în loc să îl ajute, acuzațiile false și lipsa de înțelegere a prietenilor săi bine intenționați nu au făcut decât să-i sporească chinurile. „Mângâietori supărăcioși”, i-a numit Iov (vezi Iov 16:2).

Când își pierduse toate posesiunile și copiii și când era uitat de prietenii săi de pe pământ, Iov știa că are un prieten în Dumnezeu. El a exclamat:

Iov 13:15: „Da, mă va ucide: n-am nimic de nădăjduit; dar îmi voi apăra purtarea în fața Lui.”

Iov ne reamintește că nu ne putem baza pe faptul că prietenii apropiați ne vor înțelege întotdeauna. Doar Dumnezeu ne poate înțelege perfect.

Iar Dumnezeu este un prieten de nădejde. El a auzit rugăciunile lui Iov, i-a văzut lacrimile (Psalmii 56:8) și, la momentul potrivit, i-a răspuns.

Apoi Iov a făcut pentru prietenii lui ceea ce ar fi trebuit să facă ei pentru el. S-a rugat pentru ei. Atunci s-a întâmplat ceva uimitor.

Iov 42:10: „Domnul a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decât tot ce avusese.”

Deși trebuie să fii prietenos cu toată lumea, nu poți fi prieten cu toți. Solomon ne avertizează că devenim asemenea prietenilor noștri apropiați.

Proverbele 22:24,25: „Nu te împrieteni cu omul mânios și nu te însoți cu omul iute la mânie, ca nu cumva să te deprinzi cu cărările lui și să-ți ajungă o cursă pentru suflet.”

Pavel are un sfat asemănător, pe care este

important să-l urmărim îndeaproape.

1 Corinteni 5:11: „Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice «frate», totuși este curvar sau lacom de bani sau închinător la idoli sau defăimător sau bețiv sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.”

Spre bine sau spre rău, prietenii apropiați ne șlefuesc caracterul. Devenim asemenea lor.

„Legătura care unește inimile umane este una plină de mister; dar pe măsura puterii sale va fi și influența pe care un prieten o va exercita asupra altuia, spre bine sau spre rău. Poate că nu se exercită o influență conștientă, dar sentimentele, gusturile și principiile se întrepătrund strâns. Precum ceara păstrează imaginea sigiliului, așa mintea reține amprentele lăsate de... prietenii.” – The Bible Echo, 15 decembrie 1893

Să ne alegem prieteni buni și să alegem să fim prieteni buni.

SECȚIUNEA 3

Adesea, prietenii sunt superficiale și ușor de pierdut. Prietenii adevărate și de durată sunt de fapt mai rare decât ne putem închipui. Prea adesea, un „prieten” dispare chiar în momentul în care este cea mai mare nevoie de el.

Ellen White a trecut prin această experiență a pierderii prietenilor când a suferit o lovitură la față în urma căreia chipul i-a fost afectat și și-a pierdut frumusețea.

„Cât de schimbătoare au fost prietenii camaradelor mele! Totuși, aceste colege de școală nu se deosebeau de majoritatea oamenilor din lume. O față drăguță, o rochie frumoasă îi atrag; însă, dacă o nenorocire face să dispară aceste lucruri, prietenia aceea fragilă se răcește sau se rupe. Însă, când m-am îndreptat către Mântuitorul meu, El m-a mângâiat. În necazul meu, L-am căutat pe Domnul cu seriozitate și am primit consolare. Am simțit asigurarea că Domnul mă iubea chiar și pe mine.” – Mărturii, vol. 1, p. 12

În timp ce există prieteni superficiali, există totuși și prieteni loiali. Biblia dă exemple de persoane care au avut parte de prietenii adevărate și durabile. Poate că cea mai cunoscută este prietenia dintre David și Ionatan.

Prietenia lor a început în ziua în care David l-a omorât pe Goliat. Ionatan fusese de față și cel mai probabil și-a amintit de momentul în care Dumnezeu l-a folosit pe el pentru a-i elibera pe israeliți de filistenii (vezi 1 Samuel 14). Ionatan a văzut că David avea același zel și curaj ca el și că Îl iubea ca și el pe Dumnezeu.

1 Samuel 18:1: „Sufletul lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el.”

Prietenia a continuat chiar și după ce tatăl lui Ionatan, regele Saul, a devenit invidios pe David și și-a propus să-l omoare. Ionatan i-a salvat viața lui David de mai multe ori. Iar când Saul îl urmărea pe David, Ionatan a încercat să-și încurajeze prietenul.

1 Samuel 23:16: „Atunci, Ionatan, fiul lui Saul, s-a sculat și s-a dus la David în pădure. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu.”

Regele Saul a încercat să-l umple pe Ionatan cu ura și invidia pe care le simțea pentru David. Odată, i-a spus nervos lui Ionatan că, dacă David nu era

omorât, Ionatan nu ar fi putut deveni rege (vezi 1 Samuel 20:31). Dar prietenia lui Ionatan era una autentică și a refuzat să participe la încercările tatălui său de a-l urmări și a-l ucide pe David.

Această prietenie profundă s-a sfârșit când Ionatan a fost ucis în luptă. David a jeli moartea prietenului său apropiat. Această împrejurare ne reamintește faptul că cea mai bună și mai importantă prietenie pe care o putem avea este prietenia cu Dumnezeu, deoarece nici moartea, nici distanța nu ne pot despărți de El.

Romani 8:38,39: „Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor

fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.”

Mai târziu, David avea să arate cât de profund era angajamentul lui față de Ionatan prin faptul că a avut grijă de fiul paralizat al lui Ionatan, Mefiboșet. La fel cum Ionatan s-a dovedit a fi loial lui David atunci când acesta avea puțini prieteni, David a dovedit acum că prietenia lui cu Ionatan nu fusese doar un lucru de conveniență pentru el. L-a cinstit pe Mefiboșet până acolo încât i-a dat un loc la masa lui.

Istoria lui Ionatan ne învață să alegem ca prieteni apropiați doar pe aceia care sunt consacrați Domnului. Istoria lui David ne învață cum să fim cea persoană pe care ceilalți să o aleagă ca prieten.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Te-ai simțit vreodată singur și ți-a fost vreodată dor de casă? Ce lecții încearcă Dumnezeu să ne învețe în acele perioade? Ieremia 31:3,14,25 _____
2. Care sunt câteva trăsături de caracter necesare pentru a fi un prieten credincios? _____

Gândește-te cu grijă la viața ta. Dacă cineva caută un prieten care să aibă aceste calități, te-ar alege pe tine? De ce da și de ce nu? _____

Secțiunea 2

3. În cuvintele tale, de ce este foarte important să ne alegem prietenii cu grijă? _____
4. Versetele de la Proverbele 22:24,25 ne spun de ce nu ar trebui să fim prieteni cu un om nervos. Rescrie aceste versete folosind cuvintele proprii și spune de ce nu ar trebui să fim prieteni cu persoane necinstite, neascultătoare, leneșe etc. _____

Secțiunea 3

5. Ce fapte curajoase ai putea face pentru Dumnezeu care te-ar putea ajuta să câștigi prietenia unor oameni credincioși? (Nu uita că lucrurile mici sunt cele mai importante.) _____

6. Ce ocazii de slujire din biserica locală te-ar putea pune în legătură cu persoane care Îl iubesc pe Dumnezeu și care doresc să-l slujească? _____

Studiu suplimentar: *Solii către tineret*, pp. 403–432

Capitole de credință

Pâine din cer – Partea 2

In prima parte a istoriei acesteia, Dumnezeu a trimis mană pentru a hrăni un grup flămând de credincioși în timpul unei secete în Namba, Angola. Nu aveau mâncare deloc și niciun mod de a o procura, așa dar s-au rugat plini de credință, rugându-L pe Dumnezeu să-Și țină promisiunea și să le dea hrană. Dumnezeu le-a trimis mană și directorul misiunii a trimis niște mană la conducerea bisericii din Africa de Sud.

– În Namba, ei încă mănâncă mană, a raportat pastorul Elias, președintele misiunii.

– Adevărat? a exclamat lucrătorul din programul **Gospel Outreach**. Îmi amintesc că am citit despre această experiență când aveam 15 ani! Aș dori să văd locul acela!

Și s-au făcut aranjamentele. Duminică, 14 octombrie 2010, un membru al bisericii i-a dus pe lucrătorul din programul **Gospel Outreach**, profesorul Gerson Pires de Araujo, și pe soția acestuia în Namba, Angola, cu automobilul său 4X4. Prima jumătate din călătoria lor de trei ore a fost pe drumuri asfaltate, dar a doua jumătate din călătorie a fost făcută pe niște simple poteci făcute de roțile mașinilor.

Când au ajuns în cele din urmă, au găsit niște membri ai bisericii de acolo. Profesorul de Araujo i-a salutat.

– Am venit să vedem locul în care cade mană atât de des, a spus el.

– A căzut mană chiar dimineața asta, a spus cineva. Cred că mai este ceva mană încă acolo. Mergi în spatele bisericii și ar trebui să dai de mană.

Vizitatorii au mers în grabă în spatele bisericii și au descoperit câmpul care era împânzit de mici chestii albe, ce îi aminteau profesorului de mici bucăți de popcorn. Aveau exact gustul pe care îl descrie Biblia. Lacrimile au început să curgă pe obraji doamnei de Araujo în timp ce gusta din mană.

– Ce privilegiu este să vezi, să atingi și să guști ce au mâncat israeliții cu 3.500 de ani în urmă! a exclamat ea.

În continuare, mințile lor educate s-au străduit să analizeze cu precauție situația dintr-un punct de vedere științific. Dar nu au putut găsi cauze naturale care să explice fenomenul.

Apoi au intervievat membri ai bisericii.

– A căzut întotdeauna mană în Namba?

– Nu, a răspuns unul dintre ei, a căzut pentru prima oară atunci când a fost secetă. Când nu am

putut să ne procurăm hrană în timpul războiului civil, a căzut din nou. Când rebelii au pus stăpânire pe proprietatea noastră, mana nu a mai căzut.

– Cum cade mana? au întrebat vizitatorii.

– Nu a văzut-o nimeni căzând. La răsăritul soarelui, o găsim acolo.

– Spuneți-ne, când a apărut din nou mana?

– După războiul lung, guvernul a hotărât să ne dea înapoi proprietatea. Am venit aici să reconstruim. Când am ajuns, desigur, nu era nimic de mâncat aici. Atunci a început să cadă din nou mana. Acum, vedeți că recoltăm cartofi. Mana cade mai puțin acum. Nu avem prea multă.

– Și nu aveți nevoie de multă. Nu este așa?

– Așa este, au încuviințat localnicii.

Când s-au întors în Brazilia, profesorul de Araujo a luat cu el ceva mană pentru a fi analizată la Universitatea din Campinas, cel mai prestigios centru de cercetare din Brazilia.

La Institutul de Chimie al Universității, dr. Marcos Eberlin și colegul său, Marcos Pudenzi, au fost așa de intrigați de circumstanțele neobișnuite și de sursa acelei materii, încât au fost dispuși să facă pe gratis o analiză spectrometrică a acelei substanțe. Descoperirile lor au arătat că mana constă în principal în carbohidrați simpli. Avea o cantitate mică de proteine, dar și minerale precum potasiu, calciu, fosfor și fier – necesare corpului pentru a-și menține echilibrul electro-litic și pentru îndeplinirea unor funcții importante. Concluzia lor a fost că ea reprezenta o sursă bună de nutrienți, lucru care coincide cu așteptările pe care le aveau de la o mostră de mană.

Într-o scrisoare care însoțea analiza nutrițională finală a manei, dr. Eberlin își exprimă concluzia personală: „Ferice este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!”

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Două categorii diferite

Întâlnirile cu scopul de a socializa sunt cel mai profitabile și mai instructive atunci când cei care se adună au în inimile lor dragostea lui Dumnezeu; când se întâlnesc pentru a schimba gânduri în legătură cu Cuvântul lui Dumnezeu sau pentru a găsi căi pentru înaintarea lucrării Sale și pentru a face bine semenilor lor. Când Duhul Sfânt este un oaspete bine primit în aceste întruniri, când nu se spune și nu se face nimic pentru a-L alunga, Dumnezeu este onorat, iar cei care se întâlnesc sunt revigorați și întăriți.

Dar sunt întruniri de o altă natură, unde mândria în înfățișare, ilaritatea și glumele sunt frecvente. În dorința lor de amuzament, cei care participă sunt în pericolul de a-L uita pe Dumnezeu, iar acolo se întâmplă lucruri care îi fac să plângă pe îngerii care privesc. Scena plăcerii devine, pentru moment, paradisul lor. Cu toții se dedau ilarității și râsului.

Ochii strălucesc, obraji sunt roșii, dar conștiința doarme. Asemenea entuziasm și inspirație nu au o origine divină. Sunt în întregime de pe acest pământ. Îngerii din ceruri se uită cu tristețe la ignoranța celor pentru care Hristos a făcut atât de multe. Când boala și moartea se abat asupra aceluia care au trăit doar pentru a-și satisface plăcerile, aceștia află prea târziu că nu au uly în candelile lor și că nu sunt deloc pregătiți să-și încheie viața pe acest pământ.

Tonul conversațiilor purtate la multe dintre adunările de socializare dă pe față intențiile inimii. Vorbirea ușuratică, glumele prostești, rostite doar pentru a stârni râsul, nu-L reprezintă corect pe Hristos. Cei care le rostesc nu ar fi dispuși să-și vadă vorbele scrise. Cei care îi ascultă își fac o impresie greșită și reproșurile lor sunt aruncate asupra lui Hristos. Tinerii ar trebui să-și măsoare bine cuvintele, căci după ele vor fi îndreptățiți sau condamnați. Nu uita că Isus este lângă tine oriunde mergi, notând faptele tale și ascultând ce vorbești. Ți-ar fi rușine să-I auzi vocea vorbindu-ți și să știi că El îți aude conversațiile?

Să ne îndreptăm atenția acum spre o altă scenă. Pe străzile unui oraș, o mulțime se adună pentru o cursă de biciclete. Unii dintre cei care compun această

“Creștinul cinstit care participă la distracțiile lumești este pe un teren periculos.”

mulțime mărturisesc că Îi cunosc pe Dumnezeu și pe Isus, pe care L-a trimis El. Dar cel care privește scena exaltantă ar gândi că cei care participă la ea sunt urmași ai blândului și supusului Isus? Cine ar crede că aceștia își consideră timpul și puterile fizice ca daruri de la Dumnezeu, care să fie păstrate pentru a-I sluji Lui? Oare cei care participă la cursă și-au luat timp să se gândească la faptul că

moartea ar putea fi urmarea acelei curse teribile? Înainte de a începe, s-au rugat ei pentru protecția îngerilor păzitori? Dumnezeu nu este onorat prin întruniri unde El este uitat; dar cel care se joacă jocul vieții pentru suflitele oamenilor este încântat să vadă că lucrurile lumii acesteia acaparează atenția tinerilor.

Creștinul cinstit care participă la distracțiile lumești este pe un teren periculos. A plecat din zona unde prevalează atmosfera vitală a cerului și a intrat într-o zonă de ceață; deoarece, în multe cazuri, petrecerile pentru plăcere și întrunirile pentru distracție sunt un reproș pentru religia lui Hristos. Cel care păstrează legătura cu Dumnezeu nu poate participa la ele. Cuvintele pe care le aude nu sunt potrivite pentru el, pentru că nu sunt limbajul Canaanului. Vorbitorii nu dau dovadă de ascultare de Dumnezeu în inimile lor.

Cei care sunt superficiali în caracter și în experiența religioasă prea grabnic se adună pentru propria plăcere și distracție, iar influența lor îi atrage pe alții. Uneori, tineri și tinere care încearcă să fie creștini ascultători de Biblie sunt convinși să se alăture petrecerii. Nedorind să fie considerați diferiți și fiind prin natura lor înclinați să urmeze exemplul altora, aceștia se pun pe ei înșiși sub

influența acelor care, probabil, nu au simțit niciodată atingerea divină asupra minții sau inimii lor. Dacă ar fi consultat cu rugăciune standardul divin, pentru a afla ce a spus Hristos cu privire la roadele pe care trebuie să le aducă un creștin, ei ar fi știut că acele distracții erau de fapt petreceri pregătite pentru a ține sufletele departe de invitația la nunta Mielului.

Se întâmplă uneori ca, frecventând locuri de distracție, tinerii care au fost atent instruiți pe calea Domnului să fie atrași de strălucirea influenței umane și să se atașeze de cei ale căror educație și instruire au fost de natură lumească. Ei se vând unei vieți de prosperitate, unindu-se cu persoane care nu au spiritul lui Hristos. Cei care Îl iubesc și Îl slujesc pe Dumnezeu se vor teme să coboare la nivelul lumii și să aleagă compania celor care nu L-au încoronat pe Hristos în inima lor. Ei vor sta curajos de partea lui Hristos, chiar dacă drumul lor va fi unul de renunțare la sine și de sacrificiu de sine.

Hristos a dus o viață de necazuri și de sacrificiu pentru noi, iar noi să nu ne putem nega pe noi înșine pentru El? Nu sunt sacrificiul pe care l-a făcut pentru noi și neprihănirea pe care dorește să ne-o dea teme suficient de puternice pentru a ne ocupa mintea? Dacă tinerii ar lua din tezaurul Bibliei comorile pe care aceasta le conține, dacă ar medita la iertarea, pacea și neprihănirea veșnică ce încununează o viață de renunțare de sine, nu ar simți nici cea mai mică dorință de distracție și amuzament îndoielnice.

Hristos Se bucură când gândurile tinerilor sunt ocupate cu minunatele și înnobilitoarele teme ale mântuirii. El intră în inimile tuturor precum un musafir permanent, umplându-le cu bucurie și pace. Iar iubirea lui Hristos în suflet este precum un izvor de apă, țâșnind înspre viața veșnică și trimițând izvoare de viață, care aduc viață și glorie oriunde merg. Aceia care au această dragoste vor găsi plăcere în a vorbi despre lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei care Îl iubesc.

Veșnicul Dumnezeu a trasat linia de demarcație dintre sfânt și păcătos, dintre convertit și neconvertit. Cele două categorii nu se amestecă una într-alta imperceptibil, precum culorile curcubeului, ci sunt la fel de diferite precum miezul zilei și miezul nopții. Poporul lui Dumnezeu nu poate intra în siguranță în legături apropiate cu cei care cunosc adevărul, dar nu îl trăiesc. Patriarhul Iacov, când vorbea de anumite fapte ale fiilor săi, pe care le privea cu oroare, exclama: „Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor.” El simțea că onoarea îi va fi compromisă dacă se asocia cu păcătoșii în faptele lor. A tras un semnal de alarmă, avertizându-ne să evităm prietenii greșite, ca să nu devenim mânjiți de rău. Iar Duhul Sfânt, prin apostolul Pavel, ne dă o avertizare similară: „Și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întinericului, ba încă mai degrabă osândiți-le.” – *The Youth's Instructor*, 4 februarie 1897

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Când sunt profitabile întâlnirile cu prietenii? _____
2. Despre ce ar trebui să vorbim când suntem cu prietenii noștri? _____
3. Articolul explică de ce urmărirea unei curse cu biciclete nu este o activitate potrivită pentru creștini. Cum ai putea aplica aceleași principii la urmărirea și/sau participarea la alte sporturi? _____
4. De ce sunt periculoase locurile de distracție lumești? _____
5. Ce Îl bucură pe Hristos? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Oile

Nu toate oile sunt prostuțe, și nici nu merg toate în turmă așa cum le este reputația. Unele sunt extraordinar de inteligente, așa cum este cazul unei rase de oi din Islanda, cunoscute ca „oi-lider”.

Aceste oi au o abilitate cu care le-a înzestrat Creatorul pentru acea zonă rece din lumea aceasta, aceea de a conduce o turmă întreagă de oi acasă în condiții grele. Abilitatea lor excepțională de a simți pericolul a salvat multe vieți, atât din rândul oilor, cât și din rândul ciobanilor, când au apărut condiții de furtună neașteptată.

O rasă de oi docile din Yorkshire, Anglia, a găsit o cale de a trece de gardurile electrice împotriva vitelor, rostogolindu-se pe sub ele. E nevoie de inteligență pentru a face asta, de vreme ce o oaie care se întinde pe jos și se rostogolește pe spate are nevoie în mod normal de ajutor pentru a reveni în picioare. Dar oile care s-au rostogolit pe sub gardurile electrice s-au ridicat pe picioare și au început să pască din vegetația mai gustoasă de pe cealaltă parte a gardului. (Nu-i deloc rău pentru o oaie cu reputația că merge în turmă după un conducător dintre ele – și că sare de pe o stâncă dacă oaia din frunte o face!)

Mai e și problema cu forma pupilelor lor. Din nou, este un dar de la Dumnezeu, **nu un lucru întâmplător**. Oile au pupile cu fantă orizontală, nu verticală, cum putem vedea la ochii pisicii, de exemplu. Acest lucru le dă oilor o vedere excelentă, cu unghi foarte mare, ceea ce le ajută să depisteze cu ușurință prădătorii. Instinctul de turmă intră în scenă imediat ce este zărit un posibil atacator. Oile care au stat împreună se vor întoarce și își vor înfrunta inamicul ca una singură. Asta cu siguranță îl face pe atacator să se oprească pentru a se gândi.

Chiar și ce se întâmplă în momentul când se naște un miel arată protecția și grija Creatorului atât pentru mamă, cât și pentru puiul ei. Placenta (sacul în care puiul a crescut în interiorul mamei în timpul celor aproape cinci luni de gestație) trebuie să dispară, așa că mama-oaie o mănâncă; și sunt două motive excelente pentru care ea o face. **Nu este din întâmplare**. În primul rând, mirosul ei ar atrage prădători; și, de vreme ce atât mama, cât și puiul nu au altă apărare decât să fugă – și niciunul dintre ei nu aleargă foarte repede – Creatorul înțelept al acestor ființe blânde a

pus în oaie instinctul de a mânca placenta. Dar ea este binecuvântată ca urmare a acestui fapt. Sunt hormoni în placenta care, odată consumați, îi stimulează uterul să se contracte și să revină la mărimea normală. Este un plan foarte bine gândit, nu-i așa?

Primul lapte produs de mama-oaie este foarte special, deoarece conține anticorpi care sunt o necesitate pentru nou-născut – dar laptele acesta trebuie consumat în primele 16 ore de la naștere. Toate fac parte din planul **deloc întâmplător** al Creatorului.

O altă abilitate **deloc întâmplătoare** este uimitoarea toleranță la durere de care dă dovadă oaia. Faptul că nu dau pe față durerea le face mai puțin vulnerabile în fața prădătorilor care stau la pândă, căutându-le pe cele rănite și slăbite. Dar, dacă urmăriți ce au scris oamenii despre miei și oi, veți descoperi că unii dintre ei au citit în ochii acestor creaturi suferința pe care o îndură.

Nu putem să nu ne gândim la Domnul nostru, care a fost numit „Mielul lui Dumnezeu”. El a știut ce înseamnă suferința, dar a ales această cale datorită dragostei pe care o are pentru noi. Este cu adevărat uimitor să te gândești că într-o zi, foarte curând, ne vom întâlni cu acel Miel.

CONTRA CURENTULUI

26 august

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Prietenia cu DUMNEZEU

Text de memorat | Ioan 15:14,15

„Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.”

SECȚIUNEA 1

Oamenii sunt ființe sociale. Avem nevoie de prietenii, deoarece Dumnezeu ne-a creat cu dorința după relații apropiate cu alte persoane. În cea de-a șasea zi a creației, Dumnezeu a spus:

Geneza 2:18: „Nu este bine ca omul să fie singur.”

Pe lângă faptul de a avea alte persoane drept prieteni, avem nevoie și de o prietenie strânsă cu Dumnezeu. Dar te-ai gândit vreodată că și Dumnezeu are nevoie de prietenia ta? Este greu pentru noi să înțelegem că lui Dumnezeu ar putea să-I fie dor de noi, dar Îi este.

Isus a venit pe acest pământ pentru a deveni prieten cu omenirea întreagă, dar cel mai minunat dintre prieteni a avut puțini prieteni.

Lazăr a fost unul dintre prietenii lui Isus (vezi Ioan 11:5,11,36). Casa lui era unul dintre locurile pe care Isus prefera să le viziteze.

„Mântuitorul nu avea o casă proprie; El depindea de ospitalitatea prietenilor și a ucenicilor Săi și adesea, când era obosit, însetat după o părtășie omenească sinceră, El găsea adăpost în familia aceasta pașnică, departe de bănuielele și invidia fariseilor mâni-oși. Aici găsea o primire sinceră și o prietenie curată și sfântă. Aici putea să vorbească simplu și liber, știind că vorbele Lui erau înțelese și păstrate ca o comoară.” – *Viața lui Isus*, p. 524

Deși Isus este Dumnezeu pe deplin, El a devenit om; și, pentru eternitate, El va fi și pe deplin om.

“ Inima arde de dor după dragostea umană, dar această dragoste nu este suficient de puternică sau suficient de pură ori valoroasă pentru a substitui dragostea lui Isus. ”

– *Solii către tineret*, p. 440

DIN CUPRINS:

A—34

Prietenia cu Dumnezeu

O fărâmbă din India

Influența anturajului

Nu din întâmplare:

Țestoasele-de-mare Loggerhead

“Astăzi, sunt mulți oameni cu o purtare smerită, pe care Domnul i-ar putea numi cum l-a numit pe Avraam: «prietenul lui Dumnezeu». Astfel de oameni aprobă ce aprobă Dumnezeu și condamnă ce condamnă Dumnezeu.”

— *Mărturii*, vol. 4, p. 615

Deși îi iubește pe îngerii care Îi înconjoară tronul, El tânjește totuși după părtășia cu omul. El Își dorește foarte mult o prietenie mai apropiată cu tine!

Apostolul Ioan a fost cunoscut ca ucenicul pe care l-a iubit Isus. Isus dorește să te iubească și pe tine cum l-a iubit pe Ioan.

Observăm că ceea ce l-a făcut pe Ioan o persoană asupra căreia Isus să-și poată revărsa dragostea a fost credința lui.

„Cu multă încredere copilărească, își deschidea inima față de Isus.” – *Viața lui Isus*, p. 292

Ioan a avut suficientă încredere în Isus încât să Îi încredințeze Lui toate speranțele și dorințele sale. Ioan l-a căutat sfatul și l-a acceptat criticile.

Același tip de încredere în Dumnezeu a fost ceea ce a făcut ca și prietenia lui Avraam cu Dumnezeu să iasă în evidență.

Iacov 2:23: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire și el a fost numit «prietenul lui Dumnezeu».

Credința nu doar că l-a condus pe Ioan și pe Avraam într-o relație de prietenie profundă cu Dumnezeu, dar este cea care ne va atrage și pe noi într-o astfel de relație apropiată.

Psalmlui 73:28: „Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost.”

Prietenii lui Dumnezeu se destăinuie Lui în rugăciune și cred în mod implicit ceea ce spune El în Cuvântul Său.

Ascultă îndeaproape de El și caută să faci exact ceea ce spune El.

Ioan 15:14: „Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ce vă poruncesc Eu.”

Chiar la începutul capitoului faimos despre credință, Pavel explică cum credința, adică încrederea, este modalitatea prin care venim la Dumnezeu.

Evrei 11:6: „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

Versetul anterior vorbește despre Enoh, care a umblat cu Dumnezeu ca prieten al său și care a fost mutat în ceruri. Cât de aproape putem ajunge de Dumnezeu? Cât de aproape dorim să ajungem. Nu există o limită. Principiul este simplu:

Iacov 4:8: „Apropiati-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi.”

Ne apropiem de Dumnezeu pe măsură ce încrederea noastră în El crește, iar El Se apropie de noi și ni Se destăinuie.

Ioan 15:15: „Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.”

SECȚIUNEA 2

În timp ce credința ne aduce într-o relație de prietenie apropiată cu Dumnezeu, necredința ne separă de Dumnezeu. Pavel ne-a avertizat cu privire la acest pericol.

Evrei 3:12: „Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu.”

Deoarece necredința ne desparte de Dumnezeu, cel mai bun Prieten al nostru, orice sau oricine ne-ar conduce spre necredință devine dușmanul nostru.

Iacov 4:4: „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face

vrăjmaș cu Dumnezeu.”

Avraam nu a iubit lumea. Când Dumnezeu l-a chemat să plece din Ur, Avraam a lăsat totul – casa, afacerea înfloritoare și prietenii. A plecat fără să întârzie sau să pună întrebări.

Nepotul lui Avraam, Lot, era de asemenea prieten cu Dumnezeu. Din nefericire, el s-a căsătorit cu o femeie egoistă, care era prietenă cu lumea aceasta. Pentru că iubea lumea, se simțea nefericită și singură printre oamenii lui Dumnezeu din tabăra lui Avraam. Influența exercitată de ea a fost cea care l-a îndepărtat pe Lot de Avraam și l-a condus spre Sodoma.

În Sodoma, înconjurată de lucruri și oameni pe care îi iubea, soția lui Lot nu s-a mai simțit singură.

Ioan 15:19: „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei.”

Dar în Sodoma, neprihănitul Lot era cam singurul care era prieten cu Dumnezeu.

2 Petru 2:8: „Căci neprihănitul acesta care locuia în mijlocul lor își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite.”

Dumnezeu a ținut în mila Sa cetatea Sodoma până nu a mai fost nicio șansă de pocăință. Atunci, El i-a împărtășit prietenului Său Avraam planul de a distruge Sodoma.

Psalmi 25:14: „Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El.”

Ca răspuns la rugăciunea sinceră a lui Avraam, doi îngeri au fost trimiși în Sodoma cu un ultim mesaj de speranță și nimicire. Sodoma trebuia

distrusă, dar oricine avea să iasă din ea avea să fie salvat. Dintre toți locuitorii Sodomei, doar Lot era prietenul lui Dumnezeu și i-a primit pe îngeri și mesajul lor. Întreaga cetate a respins apelul final al lui Dumnezeu pentru ei.

Mesajul final al lui Dumnezeu pentru Sodoma a dat pe față dragostea față de lume pe care o simțea soția lui Lot. A scos la iveală faptul că ea iubea casa frumoasă și averile pe care le avea în Sodoma. Dragostea ei pentru lume a orbit-o, nepermițându-i să vadă răul din lume. Asemenea lui Esau, ea a prețuit lucrurile trecătoare și a disprețuit lucrurile veșnice. În loc să-I fie recunoscătoare lui Dumnezeu pentru faptul că îi salva viața, ea era nefericită din cauza a ceea ce El distrugea (posesiunile ei). Prietenia ei cu lumea i-a luat orice dorință de a fi prietenă cu Dumnezeu.

Atunci când Dumnezeu ne cheamă să lăsăm tot ce avem în această lume pentru a ne salva viețile, nu trebuie să zăbovim.

Luca 17:31,32: „În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei și își va avea vasele în casă să nu se coboare să le ia și cine va fi pe câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă. Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot.”

1 Ioan 2:15-17: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”

SECȚIUNEA 3

Dumnezeu nu vrea doar să fie prietenul nostru, ci El vrea să ne și prezinte prietenilor Săi. Când Petru a exclamat că el și ceilalți ucenici au lăsat totul pentru a-L urma pe Hristos, Isus a răspuns:

Marcu 10:29,30: „Nu este nimeni care să fi lăsat casă sau frați sau surori sau tată sau mamă sau nevastă sau copii sau holde pentru Mine și pentru Evanghelie și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri, iar în veacul viitor, viața veșnică.”

Un mod prin care Dumnezeu comunică cu prietenii Săi este prin biserică. Dumnezeu are un plan

special de a aduce în viața noastră prieteni credincioși prin Școala de Sabat, prin biserică și prin întâlnirile de rugăciune. Așa ne încurajează să fim implicați activ în biserică și în slujire.

Evrei 10:25: „Să nu părăsim adunarea noastră.”

Uneori, credem că prietenii apropiați trebuie să fie de vârsta noastră. Însă Ionatan era probabil cu 25-30 de ani mai mare decât David, iar cei doi adesea au fost considerați a avea o prietenie-model. Tinerii

pot fi niște modele foarte influente pentru membrii mai mici ai bisericii. Și tinerii pot fi o mare încurajare dacă devin prieteni cu membrii mai în vârstă.

Adesea, cei care caută doar să-și împlinească propriile nevoi sociale prin implicarea în biserică sunt dezamăgiți. Dar cei care doresc să împlinească nevoile celorlalți sunt întotdeauna binecuvântați (vezi Faptele 20:35; Proverbele 11:25).

Înțelegem foarte puțin despre cât de mult bine le putem face altora prin micile noastre atenții și cuvinte de încurajare. Chiar și apostolul Pavel a fost ajutat de faptul că i-a întâlnit pe credincioși în timp ce călătorea în lanțuri către Roma, ca prizonier.

Faptele 28:15: „Din Roma ne-au ieșit înaintea... frații, care auziseră despre noi. Când i-a văzut Pavel, a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbărbătat.”

Deși Isus a mers la cruce singur, El dorește să ne ofere nouă tovărășie și ne-a oferit o sursă minunată de prieteni în Scriptură.

„Având Cuvântul lui Dumnezeu în mâinile sale, fiecare ființă omenească, oricare ar fi starea pe care o are în viață, poate avea parte de tovărășia pe care și-o alege. În paginile lui, el poate conversa cu cei mai buni și mai nobili

reprezentanți ai rasei umane și poate asculta glasul Celui Veșnic când Acesta vorbește cu oamenii. În timp ce studiază și meditează la temele asupra cărora «îngerii doresc să privească» (1 Petru 1:12), el se poate bucura de compania lor. El poate călca pe urmele pașilor Învățătorului divin și asculta cuvintele Sale, ca atunci când El propovăduia pe munte, pe câmp și pe mare. Poate trăi în această lume în atmosfera cerului, împărtășind celor întristați și ispitiți ai acestui pământ gânduri de speranță și o dorință fierbinte de a fi sfinți, el însuși venind mai aproape și mai aproape în tovărășia cu Cel Nevăzut; și, asemenea celui din vechime care umbla cu Dumnezeu, apropiindu-se tot mai mult de pragul lumii veșnice, până când porțile se vor deschide și el va intra acolo. Nu se va simți ca un străin. Vocile care îl vor întâmpina sunt glasurile celor sfinți care, nevăzuți, i-au fost tovarăși pe pământ – glasuri pe care a învățat de aici să le deosebească și să le iubească. Cel care a trăit, prin Cuvântul lui Dumnezeu, în tovărășie cu Cerul se va simți ca acasă în compania Cerului.” – *Educație*, p. 127

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. În ce fel s-ar schimba rugăciunile tale dacă ți-ai lua timp să te gândești la nevoile și dorințele lui Dumnezeu?

2. Cu cine îți dorea apostolul Ioan să aibă părtășie? 1 Ioan 1:3 _____

Care este condiția pentru a fi prieten cu Dumnezeu? Ioan 14:21-23 _____

Cum descrie Ioan același lucru în versetul următor? Apocalipsa 3:20 _____

Secțiunea 2

3. Citește 1 Ioan 2:15-17. În ce fel ești atașat de lume? Gândește-te la ce mănânci, cu ce te îmbraci, care sunt preocupările tale, ce jocuri joci etc. _____

Ce ai putea face pentru a înlocui lucrurile acestea cu ceva mai bun? _____

Secțiunea 3

4. De ce ar fi mai înțelept ca o persoană tânără să aleagă prieteni din rândul persoanelor în vârstă mai degrabă decât dintre persoanele de aceeași vârstă cu ea? _____

Capitole de credință

O fărâmbă din India

Această veste misionară a fost scrisă de Dan Preas, președintele asociației **Gospel Outreach**. El povestește o mulțime de experiențe interesante pe care le-a trăit în timpul recente sale excursii în India.

Când am ajuns în India, era o zi foarte călduroasă. India este o țară foarte interesantă, cu cei mai umili oameni pe care i-am întâlnit vreodată. Grupul nostru venise în India pentru a desfășura o serie de întâlniri evanghelice, fiind cazați într-un oraș anume. Nu am înțeles la acel moment că aveam să conducem timp de aproximativ trei ore spre satele în care se țineau întâlnirile.

În aceste sate, am găsit oameni care însetau după un Mântuitor. În fiecare noapte, aveam o prezentare de sănătate, muzică frumoasă cântată de copiii localnicilor, un mesaj special și multe rugăciuni. Stăteam cu orele după fiecare întâlnire vorbind și rugându-ne împreună cu oamenii, deoarece mulți dintre cei care participau la întâlniri cereau să ne rugăm în mod special pentru ei. Era o experiență uimitoare.

Grupul nostru s-a îndrăgostit repede de oamenii din India – în special de copii. Înainte de întâlniri, copiii ne întâmpinau cu cele mai largi zâmbete. Voiau să ne țină de mână și să vorbească cu noi, chiar dacă nu vorbeam aceeași limbă. Copiii le plăceau foarte mult sticlele noastre de apă din plastic și le foloseau pentru a-și satisface nevoia de apă de băut în acele zile fierbinți. Atunci am înțeles cu adevărat faptul că pentru acești oameni supraviețuirea este un proces zilnic.

Translatorul nostru era Bhupal (numele a fost schimbat), un absolvent al Colegiului Spicer. Îi iubea foarte mult pe acești oameni. Ca lucrător în cadrul programului **Gospel Outreach**, i se întâmplaseră multe lucruri înspăimântătoare. Tatăl său acceptase Saba-tul când un bărbat a venit în satul lor cu vestea bună despre Isus. Bhupal vorbea cu entuziasm despre faptul că familia lui a economisit bani pentru a plăti zecimea reducând cantitatea de mâncare pe care o consumau. Ce sacrificiu! În timp ce conducea întâlniri evanghelice, a fost bătut; a trecut prin tot felul de evenimente

meteorologice; era plecat cu lunile, departe de soția lui și de familie, pentru a conduce întâlniri evanghelice. Dar avea întruna un zâmbet mare pe față și un cuvânt amabil de spus tuturor celor care veneau la el.

Ravi (numele a fost schimbat) era șoferul nostru musulman. Acest om a fost cu noi aproape în fiecare moment din timpul călătoriei noastre în India și a devenit parte din familia noastră. A participat la toate întâlnirile și a ascultat cu atenție ce se spunea. Vorbea

foarte puțin limba engleză, așa că ne era greu să ne dăm seama dacă mesajul îl ajuta. Ne-a invitat la casa familiei sale, o locuință foarte primitivă, pentru a-i cunoaște toate rudele. A fost o experiență încântătoare. Spre surprinderea noastră, am aflat că era logodit și urma să se căsătorească cu o tânără pe care nu o întâlnise niciodată, după cum era obiceiul în India. Am petrecut o zi minunată cunoscându-i numeroșii membri ai

familiei și prietenii.

Dar cel mai bun lucru s-a întâmplat când eram pe punctul de a pleca din India. Ravi s-a hotărât să lase religia musulmană a familiei sale și să-L urmeze pe Isus. El fusese martorul tuturor minunilor din săptămânile anterioare și știa că Cineva avea grijă de noi. Într-o noapte, bărbați mascați cu arme ne-au oprit mașina, iar el a intervenit. A fost bucuros când acei bărbați ne-au lăsat să plecăm. În altă ocazie, conducea mașina în care ne aflam noi când am simțit cu toții o lovitură puternică. Intraserăm într-o motocicletă cu doi pasageri, dar, când am privit în urmă, am văzut că Isus intervenise și salvase pasagerii și motocicleta.

Sunt atât de mulți oameni care tânjesc să știe despre dragostea lui Isus. Ce vei face pentru a-i ajuta?

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Influența anturajului

Acăuta companie este ceva normal. Fiecare va găsi prieteni sau și-i va face și, în funcție de cât de puternică este prietenia, tot așa va fi și influența pe care prietenii o vor exercita unul asupra altuia, spre bine sau spre rău. Toți vor avea prieteni pe care îi vor influența și de care vor fi influențați la rândul lor.

Este o legătură tainică cea care apropie inimile oamenilor în așa fel încât sentimentele, gusturile și principiile a două persoane să se întrepătrundă strâns. Una adoptă spiritul și copiază căile și faptele celeilalte. După cum ceara reține imaginea peceteii, tot astfel mintea reține impresiile produse de o relație cu o altă ființă omenească. S-ar putea ca omul să nu fie conștient de influența pe care o exercită, dar aceasta nu înseamnă că influența sa este mai puțin puternică.

Dacă tinerii ar putea fi convinși să se asocieze cu cei care au o gândire profundă și care sunt curați la suflet și amabili, efectul ar fi cel mai benefic. Dacă sunt aleși prieteni care se tem de Domnul, influența lor va conduce la adevăr, la împlinirea datoriei și la sfințenie. O viață cu adevărat creștină este o putere spre bine. Dar, pe de altă parte, cei care se asociază cu persoane cu o moralitate îndoielnică și cu principii și obiceiuri rele vor începe să meargă în curând pe aceeași cale. Tendința inimii firești este să meargă în jos. Cel care se asociază cu un sceptic va deveni în curând sceptic, cel care alege compania celor vulgari și josnici va deveni, cu siguranță, la fel. A te duce la sfatul celor răi este primul pas către a te opri pe calea celor păcătoși și a te așeza pe scaunul celor batjocoritori.

Toți aceia care vor să își formeze un caracter bun trebuie să se asocieze cu oameni serioși, care au o gândire profundă și înclinații religioase. Cei care au calculat prețul și vor să clădească pentru veșnicie trebuie să folosească material bun în construcția lor. Dacă acceptă grinzi putrede, dacă sunt mulțumiți cu un caracter cu defecte, clădirea este sortită ruinei. Toți trebuie să aibă grijă cum construiesc. Furtuna ispitei va lovi clădirea și, dacă nu este construită ferm și cu credincioșie, nu va rezista testului.

Un nume bun este mai de preț decât aurul. Există la cei tineri tendința de a se asocia cu cei care au o gândire și o moralitate inferioare. La ce fericire reală se poate aștepta o persoană tânără de la o relație cu cineva care are un standard inferior în ceea ce privește gândurile, sentimentele și comportamentul? Trăim timpuri primejdioase, care ar trebui să-i facă pe toți să se teamă. Vedem cum mintea multora rătăcește prin labirintul scepticismului. Cauzele sunt ignoranța, mândria și defectele de caracter. Smerenia este o lecție greu de învățat pentru omul căzut. Există ceva în inima omului care se ridică împotriva adevărului descoperit despre Dumnezeu și păcătoși, despre călcarea Legii divine și iertarea prin Hristos.

Frați și surori, bătrâni și tineri, când aveți o oră liberă, deschideți Biblia și îmbogățiți-vă mintea cu adevărurile ei prețioase! Când munciți, păziți-vă mintea, păstrați-o concentrată asupra lui Dumnezeu, vorbiți mai puțin și meditați mai mult. Nu uitați: „În ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.” Alegeți-vă cu grijă cuvintele, căci în felul acesta veți închide o ușă în fața adversarului sufletelor. Începeți-vă ziua cu rugăciune, lucrați ca înaintea lui Dumnezeu. Îngerii Lui vor fi întotdeauna lângă voi, notând atent cuvintele voastre, purtarea și felul în care lucrați. Dacă vă abateți de la sfatul cel bun și alegeți să vă asociați cu cei pe care aveți motive să îi suspectați că nu sunt înclinați spre religie, deși declară că sunt creștini, în curând veți deveni la fel ca ei. Vă așezați singuri în calea ispitei, pe terenul lui Satana, și, dacă nu vegheați continuu, veți fi învinși de stratagemele lui. Sunt unii care, o vreme, au susținut că sunt oameni religioși și care, de fapt, sunt din toate punctele de vedere fără Dumnezeu și fără o conștiință sensibilă. Acești

“**Toți aceia care vor să își formeze un caracter bun trebuie să se asocieze cu oameni serioși, care au o gândire profundă și înclinații religioase.**”

oameni sunt îngâmfați și ușuratici, iar vorbirea lor este de un nivel scăzut. Minte le este ocupată doar de curtenie și de căsătorie, excluzând orice gând mai înalt și mai nobil.

Prietenii pe care le aleg lucrătorii le determină destinul pentru lumea aceasta și pentru cea viitoare. Unii care erau cândva conștiincioși și credincioși s-au schimbat într-un mod nefericit, s-au îndepărtat de Dumnezeu, iar Satana i-a ademinit de partea lui. Acum sunt nereligioși și nerespectuoși și au influență asupra altora care sunt ușor de modelat. Asocierile

rele degradează caracterul și slăbesc principiile. „Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău.”

Tinerii sunt în pericol, dar sunt orbi și nu discern tendințele căii pe care o urmează și consecințele. Mulți dintre ei sunt angajați în cochetărie. Par îndrăgostiți nebunește. Nu este nimic nobil, demn sau sfânt în aceste sentimente și, întrucât sunt inspirate de Satana, influența sub care se află este de așa natură încât să-i placă lui. Avertizările care le-au fost date acestor persoane au rămas neluate în seamă. Sunt încăpățănate, îndărătnice și sfidătoare. Cred că avertizarea, sfatul sau mustrarea nu li se aplică lor. Modul în care se comportă nu le îngrijorează deloc. Se îndepărtează continuu de lumina și de dragostea lui Dumnezeu. Își pierd orice discernământ în ce privește lucrurile sfinte și veșnice și, în timp ce respectă o formă seacă a îndatoririlor creștine, nu simt nicio atracție sinceră pentru aceste practici religioase. Prea târziu vor învăța aceste suflete că „strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află”. – *Mărturii*, vol. 4, pp. 587-589

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce vor găsi sau face cu toții? Câte persoane vor fi influențate de tovarășii lor? _____
2. Ce tip de prieteni ar trebui să alegem dacă dorim să ne formăm un caracter frumos? _____
3. Cu cine sunt înclinați tinerii să se asocieze? _____
4. Ce ar trebui să faci când ai o oră liberă? _____
5. Ce îi va închide ușa lui Satana? _____
6. Ce se va întâmpla dacă te vei asocia cu persoane care par religioase, dar care nu sunt creștini adevărați? _____
7. În ce fel îți afectează prietenia cu Dumnezeu modul în care îți alegi prietenii? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Țestoasele-de-mare Loggerhead

Cercetările arată că plajele din Florida adăpostesc o treime din populația totală de țestoase-de-mare din specia Loggerhead. Unul dintre cele mai interesante lucruri referitoare la aceste țestoase este acela că, atunci când femelele sunt gata să depună ouă, ele se reîntorc chiar în zona în care au eclozat ele însele cu aproximativ 30 de ani în urmă.

Motivul pentru care acest lucru este atât de intrigant îl reprezintă faptul că aceste țestoase au călătorit distanțe enorme – multe dintre ele au traversat Oceanul Atlantic –, dar tot reușesc să găsească drumul înapoi spre prima lor casă de pe plajă.

Mama-țestoasă sapă o gaură în nisip de aproximativ 60 de centimetri adâncime și 30 de centimetri lărgime cât mai aproape de mare, dar dincolo de linia apei de pe plajă. Această așezare a cuibului **nu este întâmplătoare**, ci asigură supraviețuirea puilor, care trebuie să intre în apă repede din motive de siguranță. După ce depune ouăle, mama aruncă nisip peste ele și îl presează într-un efort de a acoperi gaura în care are cuibul. Apoi se întoarce în mare.

După aproximativ două luni, puii proaspăt eclozați de doar cinci centimetri se târăsc din gaura în nisip care le-a fost cuib și în care au stat la incubat împreună cu cei 50 până la 150 de frați. Creatorul a aranjat lucrurile astfel încât aceștia să aibă atașat de corpul lor, atunci când ies din ou, un „pachet de prânz” plin de nutrienți. Puii își mănâncă acea primă masă, dobândind energie pentru cursa pe care trebuie să o facă din cuib până la mare. Sunt în pericol, deoarece sunt prada preferată a păsărilor marine flămânde, a ratonilor, a crabilor și a altor prădători.

Părinții nu sunt prin preajmă pentru a proteja puii de țestoasă sau pentru a le spune ce să facă. Dar Creatorul, **nu din întâmplare**, a pus în creierele lor un sistem de navigație sofisticat și nevoia de a se grăbi. Așadar, ei țâșnesc din cuib direct spre apă. Se vor întoarce în același loc trei decenii mai târziu, pentru a-și întemeia propria familie.

Dar programarea incredibilă a acestor micuți nu se oprește aici. Puii nu trebuie

doar să ajungă în apă, ci să ajungă în și mai adâncul golf, care poate fi la o distanță de 32 până la 112 kilometri de la mal. Ei nu au busolă, dar au un Creator care a plănuit lucrurile de dinainte pentru ei. Micuțele animale plutitoare sunt luate de valurile care vin la țărm, dar **nu din întâmplare** încearcă să stea drept în direcția valurilor pentru a ieși în larg. Doar Creatorul lor știe cum a pus în ele acest simț de a ști cum să se folosească de valuri pentru a înainta, astfel încât să nu fie aduse la țărm de valuri. Puii care supraviețuiesc acestei călătorii tumultuoase în adâncul oceanului au șansa de a crește într-un loc mai sigur și să se dezvolte, transformându-se în niște creaturi frumoase și blânde de 90 până la 150 de kilograme. Sistemul lor intern de direcție îi va duce într-o zi înapoi acasă, pe plaja în care Dumnezeu i-a programat să aducă pe lume vieți noi, asemenea lor.

Creatorul nostru a implantat ceva și în interiorul fiecăruia dintre noi: dorința după El. Dar ne lasă liberi pentru a decide dacă vom răspunde acelei dorințe interioare, dacă Îi vom accepta sistemul de ghidare și dacă vom fi conduși spre un loc mult mai îndepărtat decât plajele Floridei – un loc dincolo de posibilitatea noastră de a cere sau a ne imagina!

Articol folosit cu permisiunea autoarei, Juanita Kretschmar.

CONTRA CURENTULUI

2 septembrie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Cum să te înțelegi cu PĂRINȚII

Text de memorat | Exodul 20:12

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”

SECȚIUNEA 1

De-a lungul vieții, oamenii trebuie să se raporteze la autoritate. Poate fi vorba de polițiști, profesori, angajatori și chiar dirijorul unui cor dacă aparții unui cor. Unele dintre persoanele cu autoritate sunt amabile; altele sunt dure. Unele sunt înțelepte; altele pot fi infantile. Doar unele dintre persoanele cu autoritate sunt corecte, majoritatea sunt necinstite. Există autoritate seculară și autoritate religioasă.

Așadar, pentru a putea învăța cum să ne raportăm în mod corect la aceste autorități, Dumnezeu a așezat o structură de autoritate în cămin. Tatăl este capul familiei, dar Dumnezeu i-a dat tatălui un asistent capabil, mama. Dumnezeu Însuși a dat instrucțiuni cu privire la modul în care ar trebui să se raporteze copiii la autoritățile din familie.

Exodul 20:12: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.”

Pe măsură ce învățăm cum să ne raportăm la părinții noștri, învățăm cum să ne raportăm la

autoritate în general. Și învățăm cum să-L respectăm pe Dumnezeu prin faptul că ne cinstim părinții.

Biblia nu lasă loc pentru semne de întrebare când vine vorba despre cum să ne cinstim părinții. **În primul rând**, cu excepția cazului în care cerințele lor intră în conflict cu voința lui Dumnezeu, Cele Zece Porunci, ne cinstim părinții ascultând de bunăvoie de poruncile lor.

Efesenii 6:1: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.”

“ În porunca a cincea, Dumnezeu le-a dat părinților o autoritate asupra copiilor care nu trebuie ignorată. ”

DIN CUPRINS:

A—35

Cum să te înțelegi cu părinții

O ocazie periculoasă

Fii o binecuvântare!

Nu din întâmplare: Acvila cu cap alb

Unul dintre semnele zilelor din urmă este neascultarea copiilor de părinții lor (vezi 2 Timotei 3:1,2). Dar, în porunca a cincea, Dumnezeu le-a dat părinților o autoritate asupra copiilor care nu trebuie ignorată.

Coloseni 3:20: „Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.”

În absența părinților noștri, porunca a cincea se aplică în dreptul tutorilor noștri.

„Înțelept și binecuvântat este tânărul care simte că este datoriei lui, dacă are părinți, să asculte de ei, și dacă nu are părinți, să îl privească pe tutorele lui sau pe cei cu care trăiește ca sfătuitori, ca alinați și, în unele privințe, drept conducători ai săi, permițând astfel ca limitele impuse în cămin să-l conducă permanent.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 308

În al doilea rând, ne cinstim părinții atunci când facem lucruri drăguțe pentru ei, nu doar când le spunem cuvinte frumoase (vezi Matei 15:8).

„Dacă sunteți convertiți cu adevărat, dacă sunteți copii ai lui Isus, vă veți cinsti părinții nu doar făcând ceea ce vă spun ei, ci căutând ocazii de a-i ajuta. Făcând astfel, lucrați pentru Domnul Isus. El consideră că aceste fapte bune, această purtare de grijă sau atenție sunt făcute Lui Însuși. Aceasta este cea mai importantă lucrare misionară.” – *Căminul adventist*, p. 295

Cu alte cuvinte, ne cinstim părinții atunci când punem nevoile lor mai presus de plăcerile și dorințele noastre.

Isaia 58:13: „Dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării.”

În al treilea rând, îi cinstim atunci când ne îngrijim de nevoile lor pe măsură ce îmbătrânesc (vezi Marcu 7:10-13).

1 Timotei 5:4,8: „Dacă o văduvă are copii sau nepoți de la copii, aceștia să se deprindă să fie evlavioși întâi față de cei din casa lor și să răsplătească ostenele părinților, căci lucrul acesta este plăcut înaintea lui Dumnezeu. Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.”

Porunca a cincea este atât de importantă, încât Dumnezeu a legat-o direct de pacea și prosperitatea națiunii.

Exodul 20:12: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să îți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.”

Israel putea cuceri și locui Canaanul doar dacă copiii israeliți își cinsteau părinții. Acest lucru este valabil și pentru noi astăzi. Ascultarea față de părinții noștri este o condiție pentru a ne bucura de viața veșnică pe noul pământ. Pavel spune:

Efesenii 6:2,3: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta» – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – «ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.»”

SECȚIUNEA 2

Cu câțiva ani în urmă, un pastor a ținut o serie de predici numite „Cum să înveți să gândești cu capul tău fără a deveni rebel”. Un nume destul de intrigant pentru o serie de predici, nu-i așa? Să abordăm acest subiect în continuare.

Mulți părinți sunt dezamăgiți pe măsură ce copiii lor devin tineri adulți. Adesea, copiii care au fost atât de cuminiți cât au fost mici ajung foarte rebeli în anii adolescenței.

Pentru mulți tineri, relațiile cu părinții degenează până într-acolo încât se rostesc adesea cuvinte lipsite de amabilitate și sentimente neplăcute planează încontinuu asupra căminului precum un nor.

Iar rebeliunea ta nu este singurul lucru care ar

putea cauza probleme. Părinții tăi, unul sau amândoi, s-ar putea să aibă o problemă cu modul de a-și gestiona mânia. Poate un părinte este alcoolic sau poate ai un părinte care nu știe cum să înceapă să-ți acorde libertatea de a gândi cu mintea ta. Sau ai putea fi un creștin într-un cămin care nu-ți respectă dorința de a ține Sabatul sau de a plăti zecime sau de a fi botezat.

Știi că, în adolescență, Isus a știut ce înseamnă să fii confruntat de către un părinte într-o problemă în

care știa că nu a făcut nimic greșit?

Luca 2:48-50: „Când L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui I-a zis: «Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.» El le-a zis: «De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?» Dar ei n-au înțeles spusile Lui.”

Era perioada în care Isus Se apropia de vârsta la care viața poate fi în mod special confuză. Această perioadă este adolescența, etapa la care copilul începe procesul de devenire, de transformare în adult. Să ne uităm mai îndeaproape la perioada adolescenței.

Pe de-o parte, adolescenții știu suficiente lucruri cât să aibă propriile opinii. Dar, pe de altă parte, nu au experiență în a lua decizii importante. Din perspectiva părinților, adolescenții sunt tot copii; dar ei încep să se considere pe ei înșiși ca fiind adulți. Cu toate acestea, în ceea ce privește aspectul financiar, părinții sunt cei care plătesc mâncarea, educația și își asigură un pat confortabil. Dar chiar și așa, e posibil

să nu vrei să te supui regulilor din cămin.

Din experiența lui Isus, putem învăța un principiu foarte important referitor la modul în care să te înțelegi cu părinții în această perioadă din viață. Principiul este în următorul verset:

Luca 2:51: „Apoi, S-a coborât împreună cu ei, a venit la Nazaret și le era supus.”

Atâta timp cât un copil depinde de părinții săi din punct de vedere financiar, este numai normal ca părinții să facă regulile pentru căminul lor. Să ne gândim la exemplul lui Isus. Când a ajuns înapoi acasă în Nazaret, chiar dacă era conștient de misiunea pe care o avea Tatăl Său ceresc pentru viața Lui, El a trăit în supunere față de părinții Săi de pe pământ.

Da, supunerea față de reguli rezonabile și respectarea drepturilor părinților tăi ca proprietari ai căminului în care trăiești sunt modalități foarte înțelepte de a te raporta la părinții tăi. Acestea pot fi uneori lucruri foarte grele. Vei fi surprins să afli totuși că este și mai greu atunci când părinții ne sfătuiesc să ne vedem de calea noastră încălcând Legea lui Dumnezeu. Dar despre aceasta vom vorbi în secțiunea următoare.

SECȚIUNEA 3

 În Grădina Ghetsimani, Isus ne-a arătat cum să-L cinstim pe Tatăl nostru ceresc predându-I Lui toată voința, toate planurile și toate dorințele noastre. Sentimentele lui Isus erau contrare îndeplinirii voinței Tatălui Său. Cu toate acestea, El S-a supus.

Luca 22:42: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.”

Predarea ființei noastre în voia lui Dumnezeu este cheia relației noastre bune cu părinții noștri pământești. Istoria lui Iacov ne poate ajuta să înțelegem acest lucru.

Cea mai mare dorință a lui Iacov era binecuvântarea dreptului de întâi născut. Atât Iacov, cât și mama lui credeau că Dumnezeu voia ca Iacov să obțină dreptul de întâi născut, în timp ce Isaac, tatăl lui Iacov, voia ca dreptul de întâi născut să îi revină lui Esau.

Atunci când părinții nu sunt uniți, este greu pentru copii să-și dea seama cum pot să-i cinstească și să-i asculte pe amândoi părinții. Poate că nici părinții tăi nu sunt uniți. Dacă e așa, probabil că nu îți este greu să-ți imaginezi dilema lui Iacov atunci când mama i-a spus să o asculte pe ea și să-și înșele tatăl pentru a obține binecuvântarea dreptului de întâi născut, pe care Iacov și-o dorea mai mult decât orice altceva. Ezitând să urmeze planul mamei sale, Iacov a încercat să o facă să se răzgândească.

Geneza 27:11,12: „Iată, fratele meu Esau este păros, iar eu n-am păr deloc. Poate că tatăl meu mă va pipăi și voi trece drept mincinos înaintea lui și, în loc de binecuvântare, voi face să vină peste mine blestemul.”

Dar mama sa nu a ținut cont de îngrijorările lui și a insistat ca el să-i urmeze planul de înșelătorie.

Geneza 27:13: „Blestemul acesta, fiule, să cadă peste mine! Ascultă numai sfatul meu și du-te de adu-mi-i.”

Era o situație foarte dificilă. Iacov își dorea foarte mult binecuvântarea dreptului de întâi născut. Dar el ar fi trebuit să se predea voinței lui Dumnezeu, nu propriei voințe. Ar fi trebuit să se roage imediat pentru putere și înțelepciune, apoi să îi vorbească mamei sale cu blândețe, dar refuzând ferm să-și înșele tatăl. Dar Iacov a fost dispus să se sustragă de la a îndeplini voia lui Dumnezeu în încercarea de a face cum voia el.

Faptul că vrem să facem ca noi este problema de bază în relații. Voia noastră pare atât de corectă și de

necesară. Adesea pare chiar îndreptătită. Dar dacă alegem să facem cum vrem noi, cel mai adesea ajungem rău.

Proverbele 16:25: „Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.”

Modul lui Iacov de a obține dreptul de întâi născut însemna să-și mintă tatăl. Pentru o perioadă scurtă de timp, a părut că a obținut binecuvântarea mult dorită. Dar actul lui i-a amărât tot restul vieții. Deși Iacov și-a regretat păcatul, a trebuit să fugă de acasă pentru a-și salva viața; și nu și-a mai văzut niciodată mama.

Iată un alt exemplu. Cea mai mare dorință a Leei era aceea de a se căsători și de a avea o familie. Din nefericire, sora ei mai mică a fost cea care i-a atras atenția lui Iacov. Atunci când Rahela s-a logodit cu Iacov, Laban, tatăl celor două fete, a început să se îngrijoreze că Lea nu se va mai căsători deloc.

Era o situație foarte grea. Lea voia cu tot

dinadinsul să se căsătorească. Și tatăl ei voia ca ea să se căsătorească cu Iacov. Dar Lea ar fi trebuit să se predea voinței lui Dumnezeu, nu propriei voințe. Ar fi trebuit să ceară imediat de la Dumnezeu putere și înțelepciune și apoi să vorbească cu blândețe tatălui ei, refuzând ferm să-l înșele pe Iacov. Dar Lea a fost dispusă să se sustragă de la a îndeplini voia lui Dumnezeu în încercarea de a face cum voia ea.

Deși i s-a împlinit dorința, acest lucru nu i-a adus fericirea. Lea s-a simțit neiubită indiferent ce a făcut pentru a-i fi pe plac lui Iacov.

Lecția ar trebui să fie clară. În fiecare dimineață ar trebui să ne predăm voinței lui Dumnezeu pentru viețile noastre. Ar trebui să urmărim călăuzirea lui Dumnezeu prin Legea Sa.

Efesenii 6:1: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Supunerea față de autoritate nu este doar pentru tineri. Gândește-te la părinții tăi. Numește câteva autorități cărora ei li se supun. _____

2. Ce ne spun următoarele versete despre îngeri și autoritate? Psalmii 103:19-22; Matei 6:10 _____

3. Ce ne spun următoarele versete despre Isus și autoritate? Ioan 5:30; 12:49,50 _____

Studiu suplimentar: *Căminul adventist*, pp. 292–296 _____

Secțiunea 2

4. În ce fel îți poți arăta mai mult respectul față de părinți? Luca 2:51 _____

5. Cum putem continua să ne arătăm respectul față de autoritatea părinților chiar și dacă aceștia ne acuză că am făcut ceva ce în realitate nu am făcut sau dacă ne confruntă cu privire la ceva ce am făcut, dar care nu a fost de fapt un lucru greșit? _____

Secțiunea 3

6. Citește o scrisoare foarte interesantă pe care Ellen White a scris-o unui băiat orfan. *Mărturii*, vol. 2, pp. 307–314. Asemenea multor tineri de astăzi, situația lui era departe de a fi ideală. Ce principii poți descoperi în această scrisoare care să te ajute în situația în care te afli tu? _____

Capitole de credință

O ocazie periculoasă

Prajit (numele a fost schimbat), un „agent al schimbării” și unul dintre lucrătorii din cadrul programului **Gospel Outreach**, locuiește în regiunea de sud a unei țări predominant musulmane. El are o credință mare în Isus ca Mântuitor al său.

Prajit a trecut prin schimbări importante în viața sa de când a început să-L urmeze pe Isus. El continuă să meargă la moschee în fiecare zi, acolo unde oamenii observă că este foarte multă logică în cuvintele pe care le rostește. El împărtășește și altor închinători cuvintele familiare lor din Coran, pentru a le dărâma prejudecățile, dar el le mai citează și dintr-o altă carte sfântă, pe care el o numește Sfânta Scriptură, sau Biblia. Unii musulmani mai tradiționali s-au simțit ofențați de acest lucru și au încercat să îi facă probleme.

Într-o zi, în timp ce Prajit trecea pe lângă o tarabă cu ceaiuri de la piață, unii dintre acești musulmani, ostili lui, stăteau lângă tarabă și își beau ceaiul. Când l-au zărit pe Prajit, unul dintre ei l-a strigat cu dispreț: „Hei, creștine, vino și învață-ne despre creștinism!”

Prajit, pentru că nu era o persoană timidă sau temătoare, a mers direct spre tarabă și a început să vorbească cu înțelepciune despre Coran. În timp ce le dădea mărturie cu ardoare acelor batjocoritori cu privire la credința lui Avraam, se ruga în tăcere pentru ajutor de la Dumnezeu. Unii dintre bărbații aceștia care își bătuseră joc de el au fost surprinși de explicațiile lui și chiar rușinați de atitudinea pe care o avuseseră față de el.

Într-o vineri, la câteva zile după acest incident, Prajit a mers pentru rugăciunile de prânz la moschee. Spre finalul serviciului religios, câțiva dintre bărbații de la piață au început să șoptească printre închinători că un creștin venise să se roage în mijlocul lor. Ieșind din moschee, Prajit era puțin îngrijorat cu privire la modul în care mulțimea avea să reacționeze la bârfa care se răspândea în mijlocul lor. Odată ieșit din moschee, a auzit pe cineva strigând: „Aduceți-l aici și să-i zdrobim capul cu această cărămidă!”

Acum Prajit era cu adevărat îngrijorat. S-a rugat în gând: „Dacă ești într-adevăr Dumnezeu meu, Te rog, Doamne, ajută-mă!”

Un moment mai târziu, a auzit o altă voce spunând:

– Un budist și chiar un creștin pot veni la moschee, deoarece acest loc este pentru oricine vine cu o inimă sinceră.

Unii dintre batjocoritori au tăcut la auzul acestor cuvinte, dar imamul, alarmat de faptul că literatura creștină circulase printre credincioșii lui, a întrebat:

– Cine este persoana care v-a dat aceste materiale subversive? Vreau numărul de telefon și adresa organizației care publică aceste materiale.

Prajit, văzând o altă ocazie de a da mărturie, i-a răspuns rapid imamului:

– Eu am adus o carte specială de la o fundație islamică din Capitală, a spus el, făcând referire la o traducere specială a Bibliei. Vă dau cu plăcere adresa și detaliile referitoare la acea carte dacă doriți. Vă rog să mă vizitați acasă și vă voi arăta.

Imamul a răspuns:

– Dacă descopăr că materialul din cartea aceea este fals, să fii sigur că te vom izgoni pe tine și familia ta nu doar din moschee, dar și din satul nostru.

Imamul l-a vizitat pe Prajit acasă și a descoperit că acesta avea Coranul, pe care se vedea că îl citise de multe ori, dar și o ediție specială a Bibliei, care fusese într-adevăr cumpărată de la o fundație islamică. În prezent, Prajit dă mărturie în fața acestui imam, care nu mai are atât de multe prejudecăți acum. Împotrivirea generală manifestată față de Prajit continuă, deși cu o intensitate mai scăzută.

Unul dintre liderii lucrării din această țară raportează: „Ne rugăm pentru acest curajos agent al schimbării, așa cum îi numim pe lucrătorii noștri din această țară.” Prajit și alți lucrători precum el se confruntă zilnic cu provocări mari și pericole. Să ne rugăm pentru Prajit și pentru ceilalți care lucrează în această țară dificilă.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastră 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Fii o binecuvântare!

Domnul îi spune tânărului: „Fiul Meu, dă-Mi inima ta!” Mântuitorului lumii Îi face cea mai mare plăcere să vadă copii și tineri care își predau inimile Lui. Poate fi o armată mare de copii care să fie găsiți credincioși lui Dumnezeu, deoarece umblă în lumină, așa cum Hristos este în lumină.

Ei Îl iubesc pe Domnul Isus și este plăcerea lor să-I fie pe plac. Nu vor fi nerăbdători dacă sunt certați, ci vor bucura inimile mamelor și ale taților lor cu bunătatea lor, cu răbdarea lor, cu disponibilitatea lor de a face tot ce le stă în putere pentru a-i ajuta să poarte poverile vieții de zi cu zi. În copilăria și tinerețea lor, ei vor fi găsiți ucenici credincioși ai Domnului nostru.

Copii și tineri, în anii voștri cei mai timpurii, puteți fi o binecuvântare în cămin. Ce durere este să vezi copii ai unor părinți temători de Dumnezeu că sunt neascultători și rebeli, nerecunoscători și mânăți numai de propria voință, hotărâți să-și urmeze propriile căi, fără să țină cont de neplăcerile și necazurile pe care li le aduc părinților lor. Satana este foarte bucuros să conducă inimile copiilor și, dacă i se permite, îi va îndemna să adopte spiritul lui plin de ură. Părinții trebuie să facă tot ce le stă în putere să le ofere copiilor lor ocazii și educație, pentru ca aceștia să își predea inimile lui Dumnezeu. Însă copiii pot refuza să umble în lumină și, prin traseul lor rău, să stârnească comentarii nefavorabile la adresa părinților lor, care îi iubesc și ale căror inimi își doresc ca ei să fie salvați.

Satana este cel care îi ispitește pe copii să urmeze calea păcatului și a neascultării; și apoi, dacă i se permite, el va lua viețile copiilor cât aceștia sunt încă în păcatele lor, pentru a le distruge orice speranță de mântuire și pentru a străpunge, precum o sabie, inimile taților și ale mamelor temătoare de Dumnezeu, care vor fi îngenuncheați de un necaz ce nu mai poate fi depășit vreodată, din cauza lipsei de pocăință și a rebeliunii finale a copiilor lor împotriva lui Dumnezeu.

Deși părinții unor astfel de copii au făcut tot ce le-a stat în putere pentru a-și aduce copiii la iubirea și respectul față de Dumnezeu, ei tot vor simți

remușcare și din nou și din nou vor re trăi cuvintele și faptele din trecut, spunându-și iar și iar: „Mi-am făcut toată datoria față de copilul meu? Ce am făcut și nu trebuia să fac? Ce ar fi trebuit să fac și nu am făcut?”

Oare copiii vor ține cont de aceste lucruri? Dacă refuză să umble în lumină, dacă refuză să-și supună voința lui Dumnezeu și dacă persistă în a urma drumul păcatului în nerăbdarea lor, lumina și privilegiile pe care le-au avut se vor ridica împotriva lor la judecată, deoarece nu au mers în lumină și nu au știut încotro merg. Satana îi conduce și ei devin un subiect de discuție în lume. Oamenii vor spune: „Uitați-vă la acei copii! Părinții lor sunt foarte religioși, dar vedeți că ei sunt mai răi decât copiii mei, iar eu nu pretind că sunt creștin.” În acest fel, copiii care primesc o educație bună, dar nu o urmează aruncă un reproș asupra părinților lor, dezonorându-i și făcându-i de rușine în fața unei lumi lipsite de Dumnezeu.

Ei aduc o pată și asupra religiei lui Isus Hristos prin viața lor stricăță. Ce durere, ce necaz, ce poveri grele aduc ei asupra celor care au vegheat asupra lor în pruncie, care i-au îngrijit când erau sănătoși, dar și când erau bolnavi, și care, când moartea a venit aproape, s-au luptat în rugăciune cu Dumnezeu pentru viețile celor iubiți. Cum s-au bucurat când cei dragi le-au fost redați ca din mormânt; și, cu toate acestea, unii dintre acești copii au crescut strâmb, cu voință proprie și rebeli, iar părinții lor credincioși ajung să regrete că s-au rugat atât de fierbinte ca Dumnezeu să le cruțe viețile copiilor lor suferinzi.

Am auzit o mamă spunând: „Oh, mai bine ar fi murit în copilăria lui plină de nevinovăție! M-am rugat pentru viața lui, l-am predat Domnului, așa cum Ana l-a predat pe Samuel; și, cu toate acestea,

el nu a vrut să se predea lui Isus și să-și supună voința voii lui Dumnezeu, iar acum este o povară continuă a sufletului meu.” Necredincioșii privesc la astfel de copii și se întreabă ce fel de educație le-a fost dată de merg cu o așa consecvență pe o cale rea. Religia părinților lor este condamnată din cauza perversității copiilor lor. Ce scuză vor aduce acești copii înaintea lui Dumnezeu pentru faptul că nu au umblat în lumină, deși au avut lumina? Oare nu au fost ei avertizați de faptul că cel care umblă în întuneric nu știe încotro merge?

Copii și tineri, vă rog, de dragul lui Hristos, umblați în lumină! Supuneți-vă voința voii lui Dumnezeu! Când păcătoșii vă ispitesc, nu le dați atenție!

“Copii și tineri, în anii copilăriei puteți fi o binecuvântare în cămin.”

Țineți calea Domnului, pentru că nu veți găsi pace în păcat. Printr-o cale rea, îi veți dezonora pe părinții voștri și religia lui Hristos. Nu uitați că viața voastră este scrisă în cărțile cerului, pentru a fi citită înaintea întregului univers. Gândiți-vă la remușcarea și rușinea pe care le veți simți

dacă veți pierde viața veșnică! „Întoarceți-vă să ascultați mustrările mele! Iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscute cuvintele mele... Atunci mă vor chema... Cel ce m-ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.” Ascultați de instrucțiunile lui Hristos: „Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul.” – *The Youth's Instructor*, 10 august 1893

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce îți place cel mai mult lui Isus, Mântuitorul lumii? _____
2. Faci și tu parte din „marea armată de copii care vor fi găsiți credincioși lui Dumnezeu”? _____
Dacă nu, vrei să te alături astăzi acestei armate? _____
3. Cum pot tinerii să-i bucure pe tații și pe mamele lor? _____
4. În ce fel mulți tineri le aduc necaz și neplăcere părinților lor? _____
5. Cum se simt părinții credincioși când copiii lor aleg să se revolte împotriva lui Dumnezeu? _____
6. Ce gândesc oamenii necredincioși atunci când îi văd pe copiii rebeli ai unor părinți credincioși? _____
7. Cum poți „umbla în lumină”? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Acvila cu cap alb

Numele acvilelor cu cap alb vine din vechiul cuvânt englezesc „balde”, care înseamnă „alb”, și le-a fost dat deoarece pasărea adultă are capul acoperit cu pene albe. O anvergură a aripilor de peste doi metri și o greutate de 5,5 kilograme le plasează pe acvilele cu cap alb în capul lanțului trofic, ceea ce înseamnă că nu au prădători.

Aceste acvile impresionante au în jur de 7.000 de pene. Penele suprapuse și puternice, speciale pentru zbor, sunt rezistente la apă. Sub acestea este un strat de pene proiectate **nu din întâmplare** să funcționeze ca o izolație împotriva frigului.

Ochii acvilei cu cap alb sunt aproape de mărimea ochilor umani, dar vederea ei este de cel puțin patru ori mai bună. Au doi centri de focalizare, ceea ce le permite să vadă simultan în lateral și înainte. O membrană interioară trece peste ochi la fiecare trei sau patru secunde, pentru a șterge continuu mizeria și praful de pe corneea.

Dar, în timp ce ochiul este curățat, acvila poate încă vedea, deoarece membrana este translucidă. Este un element **deloc întâmplător**, care îi permite păsării să-și urmărească prada care se află cu sute de metri mai jos decât ea.

Peștii constituie mare parte din alimentația unei acvile cu cap alb. Deci nu e deloc surprinzător că aproximativ jumătate din populația de acvile cu cap alb trăiește în Alaska, unde se bucură din plin de somon. Atunci când pescuiește, acvila planează deasupra apei, urmărind prada. Dacă zărește un pește, acvila se repede din zbor în jos, uneori plonjând cu o viteză de 110 până la 160 de kilometri pe oră. Înșfăcă peștele direct din apă cu ghearele și-și folosește aripile puternice pentru a se ridica în zbor până pe o creangă de copac, unde își va lua masa. Dacă peștele este prea greu de cărat, acvila își folosește aripile pentru a înota spre țărm. Și aceasta este o abilitate dată de Dumnezeu și este foarte utilă dacă țărmul este aproape.

Acvilele cu cap alb prind și mănâncă și alte păsări și mamifere mici. Fiind parte din brigada de creaturi desemnate de Dumnezeu să colecteze gunoiul, prin consumarea cadavrelor, aceste păsări mănâncă și hoituri.

Când își cresc puii, părinții din această specie își închid ghearele ascuțite precum lamele, formând un fel de pumn, atunci când merg prin cuibul lor imens. Altfel, ghearele ar putea să le rănească puii. Acesta este un alt instinct protector și **deloc întâmplător** pe care Dumnezeu l-a pus în aceste păsări.

De fapt, în timpul celor 35 de zile de incubație a ouălor, masculul aduce în mod regulat muguri verzi de conifere în cuib. Cercetătorii nu știu dacă acești muguri sunt pentru a face umbră sau dacă sunt folosiți pe post de deodorant. E clar însă că **nu este un lucru întâmplător** și vom putea să-L întrebăm pe Creator despre asta într-o zi cât de curând.

CONTRA CURENTULUI

9 septembrie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Recreere, nu DISTRUGERE

Text de memorat | Filipeni 2:3

„Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.”

SECȚIUNEA 1

Una dintre multe idei false despre Dumnezeu este aceea că El vrea să ne distrugă fericirea. Dar Biblia ne învață că Dumnezeu dorește ca viețile noastre să fie pline de bucurie și plăcere. De aceea El ne arată calea care duce la fericire.

Psalmi 16:11: „Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice, în dreapta Ta.”

Bucuria este atât de importantă, este una dintre dovezile existenței Duhului Sfânt în inimile noastre.

Galateni 5:22: „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea.”

Bucuria care vine de la Dumnezeu ne inundă și se răspândește și la cei din jurul nostru. Bucuria lui Dumnezeu este profundă, satisfăcătoare și de durată.

Dumnezeu nu este un stăpân aspru. El dorește ca noi să ne recreăm. După perioade scurte de activitate intensă, trebuie să avem o schimbare. Când

Isus i-a văzut pe ucenicii Săi că sunt epuizați de muncă, le-a spus:

Marcu 6:31: „«Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin.» Căci erau mulți care veneau și se duceau și ei n-aveau vreme nici să mănânce.”

Sfatul lui Isus pentru ucenicii Săi este important de înțeles pentru noi astăzi. Ca grup, pionierii adventiști de ziua a șaptea au lucrat în exces.

„Mi-a fost arătat că păzitorii Sabatului sunt un popor care muncește prea greu, fără să-și îngăduie o schimbare în

“ Nebunia este o bucurie pentru cel fără minte, dar un om priceput merge pe drumul cel drept. ”

– Proverbele 15:21

DIN CUPRINS:

A—36

Recreere, nu distrugere

Să umblăm în lumină!

Sursa adevăratei plăceri

Nu din întâmplare: Ciocănițiile

activitate sau perioade de odihnă. Recrearea este necesară pentru aceia care sunt angajați într-o muncă fizică, însă și mai esențială pentru aceia care lucrează în principal cu mintea.” – Căminul adventist, p. 494

În timp ce Dumnezeu vrea ca noi să avem perioade de revigorare și recreere, Satana ne oferă o recreere contrafăcută, care să ne distrugă. Și deși sunt pericole care vin odată cu munca în exces, sunt pericole și din prea multă distracție.

Satana caută să ne dea o odihnă falsă prin plăcerea găsită în nelegiuire și prin plăcerile păcatului. El ne oferă o „bucurie” falsă, bazată pe sentimente. Această bucurie este temporară și, asemenea unei dependențe, necesită o stimulare tot mai mare pentru a fi menținută. Dar plăcerea momentană pe care o dă el alungă gândurile cu privire la veșnicie și pofta după Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel spune despre căutarea plăcerii că este una dintre caracteristicile falșilor creștini de dinaintea revenirii lui Isus. În loc să-L iubească pe Dumnezeu cu toată inima lor, cu toată mintea, cu tot sufletul și cu toată puterea lor, acești credincioși sunt:

2 Timotei 3:4,5: „Iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

Deși dragostea pentru distracția lumească ne seacă tăria spirituală, „creștinii” iubitori de plăceri

își justifică activitățile prin trei argumente periculoase, pe care trebuie să le recunoaștem pe loc și să le respingem.

„Satana face eforturi speciale pentru a conduce pe astfel de tineri să găsească fericirea în distracții lumești și să se justifice, străduindu-se să demonstreze că aceste distracții sunt [1] sigure, [2] nevinovate și [3] chiar importante pentru sănătate.” – Solii către tineret, p. 367

Aceste trei argumente sunt rostite în multe feluri și mulți încearcă să-i facă pe toți cei care pun la îndoială aceste activități dăunătoare să pară rigizi, de modă veche, plini de prejudecăți și extremiști.

În primul rând, distracțiile periculoase sunt adesea numite amuzament „sigur”. Activitățile păcătoase ale unei generații anterioare par o nimica toată pe lângă cele ale următoarei generații și sunt adesea numite sănătoase. Dar otrava lumii nu-și pierde tăria odată cu trecerea vremii. Ce a fost condamnat de Dumnezeu în trecut nu va fi aprobat de El astăzi.

În al doilea rând, distracțiile lumești sunt adesea recomandate ca plăceri nevinovate, deoarece mulți oameni „buni” se angajează în ele și nu văd nimic greșit la ele.

În al treilea rând, activitățile nepotrivite sunt promovate pentru beneficiile lor fizice, emoționale și mintale.

În secțiunea următoare vom vedea câteva exemple de astfel de argumente.

SECȚIUNEA 2

Mintea unui bărbat sau a unei femei nu coboară într-o clipă de la curăție și sfințenie la depravare, întinare și nelegiuire. Se cere timp pentru ca omul să ajungă asemenea Divinității, și tot în timp se petrece degradarea celor creați după chipul lui Dumnezeu într-o stare brută sau satanică.” – *Căminul adventist*, p. 330

„Prin privire, noi suntem schimbați. Deși întocmit după chipul Făcătorului Său, omul își poate educa astfel mintea încât păcatul, pe care odinioară îl detesta, va deveni o plăcere pentru el.” – Căminul adventist, p. 330

Învățarea virtuală este un instrument puternic. Simulatoarele profesionale de zbor sunt la fel de bune în a antrena piloții ca un avion adevărat și sunt chiar mai bune în antrenarea lor pentru situații de urgență. Simulatoarele computerizate îi învață pe

profioniștii din sănătate la fel de eficient. Dar învățarea virtuală poate fi folosită și pentru a-i antrena pe infractori. Jocurile video au devenit școli virtuale ale violenței, ale brutalității și ale imoralității.

“ Ce provoacă dependență unora este periculos pentru toți. ”

Ani la rând, Societatea Americană de Pediatrie, Academia Americană de Psihiatrie pentru Copil și Adolescent și U.S. Surgeon General au avertizat cu privire la faptul că jocurile video violente cresc comportamentul agresiv în tineri și sunt un pericol pentru societate. Expunerea la astfel de jocuri produce coșmaruri și probleme de somn, afectează performanța școlară și conduce la comportamente agresive și la fenomenul de bullying. Unii cercetători merg chiar mai departe și fac legătura dintre împușcăturile din școli și jocurile video violente.

Ca la un semn, în ciuda acestor precauții exprimate cu grijă (unii ar putea spune chiar timid) de aceste organizații, vin cele trei argumente: jocurile video nu sunt deloc dăunătoare, sunt nevinovate, ba chiar sunt foarte importante pentru sănătate.

Într-un număr special al jurnalului *Review of General Psychology*, editorul a rezumat cercetarea.

• **Nu sunt dăunătoare.** „Jocurile video sunt ca untul de arahide... lipsite de riscuri pentru majoritatea copiilor.” • **Sunt nevinovate.** „Pe măsură ce jocurile video devin mai populare, copiii din Statele Unite și Europa au mai puține probleme de comportament, sunt mai puțin violenți și au rezultate mai bune la teste standard.” • **Sunt importante pentru sănătate.**

Unele jocuri par să prevină atacurile de astm, să ajute la managementul durerii și în tratarea diabetului și sunt un instrument complementar în psihoterapie.

Sunt de așteptat astfel de argumente. Aceleași argumente au fost folosite de Satana în Grădina Edenului, iar el și-a îmbunătățit abilitățile timp de mii de ani.

Și despre fructul oprit s-a spus că nu este dăunător.

Geneza 3:4: „Atunci, șarpele a zis femeii: «Hotărât că nu veți muri.»”

S-a spus despre fructul oprit că este nevinovat.

Geneza 3:5: „În ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu.”

S-a spus despre fructul interzis și că este important pentru sănătatea mintală.

Geneza 3:6: „Femeia a văzut că pomul era... de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat.”

Cât de recunoscători trebuie să fim pentru Cuvântul lui Dumnezeu!

2 Corinteni 2:11: „Să nu lăsăm pe Satana să aibă un câștig de la noi, căci nu suntem în neștiință despre planurile lui.”

SECȚIUNEA 3

Când sunt atâția care susțin că distracțiile lumești sunt lipsite de riscuri, nevinovate și importante pentru sănătate, este ușor să devii confuz cu privire la ce activități ar trebui să lăsăm deoparte. Cum putem ști ce activități moderne de petrecere a timpului sunt interzise – activități care nici nu existau când a fost scrisă Biblia?

Biblia conține principii general valabile prin care putem hotărî dacă o anumită activitate îi este pe plac lui Dumnezeu sau nu. Așadar, deși jocurile video nu sunt amintite explicit în Biblie, putem aplica acele principii la această activitate și la altele.

În primul rând, Biblia ne învață că timpul este un dar prețios și că ar trebui să-l folosim pe tot cu înțelepciune.

Psalmii 90:12: „Învăță-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!”

A învăța să pui întrebările corecte este o abilitate importantă a vieții. Sunt întrebări care ar trebui puse frecvent: Este acesta cel mai bun mod în care îmi pot folosi timpul? Mă ajută această activitate să mă pregătesc pentru a-L sluji mai bine pe Dumnezeu și pe oameni atunci când o voi termina?

În al doilea rând, Biblia ne învață că nu ar trebui să facem nimic care ne conduce să nesocotim poruncile lui Dumnezeu. De vreme ce Dumnezeu va analiza tot ce facem și de vreme ce baza pentru această judecată sunt Cele Zece Porunci, ar fi bine să ne comparăm viețile cu acel standard sfânt (vezi Eclesiastul 12:14).

Iacov 2:12: „Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o Lege a slobozeniei.”

Este un exercițiu valoros și clarificator acela de a ne examina activitățile în lumina Legii lui Dumnezeu. Haideți să luăm jocurile video ca exemplu.

Porunca a cincea: Oare prin faptul că joc jocuri video îmi cinstesc părinții? M-au rugat ei să nu joc? Mă ajută ele să-mi îndeplinesc îndatoririle zilnice?

Mă fac ele mai responsabil și mai util în treburile gospodărești?

Porunca a șasea: Sunt implicat în acte de omoruri virtuale? Îmi răpesc aceste jocuri timpul pentru exercițiul fizic, astfel încât sănătatea mea să aibă de suferit? Mă determină să îl urăsc pe adversarul meu virtual? Sunt mânios pe autoritatea din viața mea atunci când mi se spune să nu mai joc? (Vezi 1 Ioan 3:15.)

Porunca a șaptea: Vine acest joc video cu gânduri sau fapte impure, prin cuvinte, vulgaritate sau ilustrații?

Porunca a opta: Presupune acest joc video să furi? Îmi răpește el timpul pe care ar fi trebuit să-l dedic familiei? Îmi răpește timpul pe care să-l dedic lui Dumnezeu, Căruia oricum Îi aparține tot timpul meu?

Porunca a noua: Implică acest joc video vreo urmă de neadevăr sau necinste? Încerc să ascund de părinții mei sau de altă autoritate jocul pe care îl joc? Mă încurajează el la minciună și înșelăciune?

În al treilea rând, un alt principiu biblic pe care trebuie să-l avem în minte este dorința de a fi primul, de a domina.

Luca 22:24,26: „Între apostoli s-a iscat și o ceartă, ca să știe care din ei avea să

fie socotit ca cel mai mare. Isus le-a zis: ...«Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește.»»

Întrebați-vă: „Acest joc video mă învață să fiu umil, un servitor binevoitor al tuturor? Sau încurajează competiția, dominarea și dorința egoistă de a fi primul, conducându-mă să încalc Cele Zece Porunci?”

Deși lucrurile bune pot fi și ele duse la extrem, plăcerile interzise provoacă în general dependență, și ce provoacă dependență unora este periculos pentru toți. De vreme ce jocurile video provoacă dependență, această activitate recent inventată ar trebui evitată și numai din acest motiv.

Așadar, ce ar trebui să faci dacă îți dai seama că ești dependent de jocurile video sau de o altă activitate dăunătoare? Unica soluție sigură este să te oprești imediat și complet. Dacă Îl rogi pe Dumnezeu să te ajute să faci acest lucru și dacă îți dorești cu adevărat ajutorul Său, El te va ajuta cu bucurie.

Psalmi 50:15: „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Citește Ioan 15:9-11; 2 Tesaloniceni 2:9-12 și Evrei 11:25,26. Pune în contrast bucuria durabilă pe care Isus o oferă cu plăcerile trecătoare ale păcatului. _____

Studiu suplimentar: *Solii către tineret*, pp. 361–400; *Căminul adventist*, pp. 493–530.

Secțiunea 2

2. De ce ar vrea Satana ca oamenii să creadă că păcatul nu este dăunător, că este nevinovat și chiar important pentru sănătate? _____

Secțiunea 3

3. Citește Deuteronomul 18:10-12. Ce ne spun aceste versete despre orice joc video, film sau orice altceva ce conține elemente despre ocult, comunicarea cu morții, vrăji magice sau puteri malefice? _____
4. Citește Filipeni 2:3 și Iacov 3:14-16. Ce principii poți descoperi în aceste versete după care să ne ghidăm în modul în care ne alegem recreerea? _____

Aplică aceste principii la jocurile video și la alte activități. _____

Capitole de credință

Să umblăm în lumină!

Această istorie este povestită de Willie Ortaleza, secretarul Misiunii Mountain Provinces din Filipine. El vorbește despre modul în care un lucrător din cadrul programului **Gospel Outreach** își face prieteni și pune bazele unei noi biserici.

În 1994, pastorul adventist Roger Biscaro a condus o serie de întâlniri în Kibolonggan, în provincia Ilocos Sur. În timpul acestor întâlniri, a avut și sesiuni de întrebări și răspunsuri. Silvestre Liwes, un pastor penticostal, l-a provocat pe pastorul Biscaro la o dezbatere. Înțelegerea a fost că pastorul care pierdea să se convertească la religia celui alt pastor. Pastorul Liwes era pastor penticostal de cinci ani și nu era de acord cu unele dintre lucrurile pe care le spunea pastorul Biscaro.

Pastorul Biscaro a acceptat dezbateră, s-a întocmit un contract, semnat apoi de ambele tabere și de martori oficiali, pentru a putea începe dezbateră.

Dezbateră a durat șapte seri. Pastorul Liwes și-a prezentat convingerile și motivul pentru care credea în ele. Pastorul Biscaro și-a prezentat și el convingerile și le-a susținut cu texte biblice. Pe măsură ce pastorul Liwes a auzit aceste convingeri „ciudate”, Duhul Sfânt lucra la inima lui. La finalul celor șapte seri, pastorul Liwes a fost convins că pastorul Biscaro își baza convingerile pe Biblie și nu le-a putut nega. Așadar, a devenit adventist de ziua a șaptea.

Silvestre Liwes a lucrat ca laic în biserica lui locală ceva vreme. Mai târziu, când pastorul Angel Biton a devenit președinte, Silvestre a fost încurajat să studieze teologia la Northern Luzon Adventist College (NLAC). Lăsând deoparte munca sa de lucrător laic, Silvestre s-a reîntors la școală și a obținut o diplomă în teologie la NLAC.

După absolvire, Silvestre a devenit lucrător în cadrul programului **Gospel Outreach** și a fost trimis în satul Alilem, din Ilocos Sur, un loc fără prezență adventistă. Principala religie a oamenilor din acest sat este Biserica Unită a lui Hristos din Filipine (UCCP). Silvestre s-a interesat de nevoile satului și s-a împrietenit cu mulți săteni. A ținut studii biblice cu câteva familii și câteva luni mai târziu, 13 suflete au fost botezate.

Gospel Outreach este o organizație dedicată extinderii internaționale a misiunii Bisericii Adventiste în zona cunoscută drept Fereastra 10/40 a lumii. Strânge fonduri pentru evangheliștii locali din unele dintre cele mai sărace țări ale lumii. Poți susține un evanghelist din programul Gospel Outreach donând 150 de dolari pe lună.

Acești noi membri ai bisericii se întâlnesc în casa unuia dintre ei. Deoarece camera în care se adună este prea mică, știu că în curând nu vor mai avea loc cu toții acolo. Silvestre muncește din greu pentru a pregăti calea pentru niște întâlniri evanghelistice în Alilem. Unul dintre obstacolele de la momentul actual este primarul. El este și prezbiterul Bisericii Unite a lui Hristos din Filipine. Deoarece unul dintre cei de curând botezați în biserica adventistă a fost printre prezbiterii bisericii lui, primarul este foarte îngrijorat. Silvestre lucrează împreună cu primarul în soluționarea unor probleme ale satului și speră ca astfel să poată dărâma unele prejudecăți și să deschidă calea pentru ca Evanghelia să intre în multe case. Silvestre și-a pus ca obiectiv acela de a avea o biserică cu 500 de membri în Alilem – un sat de 3.000 de persoane.

Rugați-vă pentru localitatea Alilem, ca ea să fie umplută cu Duhul Sfânt și ca Dumnezeu să-Și revendească acest sat ca fiind al Lui.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Sursa adevăratei plăceri

V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău. Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”

Aceste cuvinte sunt adresate în mod special tinerilor. Tinerețea nu-i scutește de responsabilități. Sunt puternici și nu sunt istoviți de grijile și poverile anilor; sentimentele lor sunt puternice și, dacă se retrag din lume și își predau pasiunile în mâna lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu, vor avea speranța unei vieți mai bune, veșnice, și vor fi încununăți în final cu glorie, cinste și nemurire.

Este alarmant faptul că dragostea pentru lume predomină în mințile tinerilor. Mulți dintre ei se comportă de parcă orele prețioase din perioada de probă, cât încă există har, ar fi o mare vacanță și ca și cum ei au venit în lume doar pentru a se distra, pentru a se răsplăti cu o serie nesfârșită de distracții. Ei își găsesc plăcerea în lume și în lucrurile din lume și sunt străini de Tatăl și de minunile Duhului Sfânt. Mulți sunt nesăbuiți în conversație. Aleg să uite că din cuvintele lor vor fi îndreptățiți sau condamnați. Dumnezeu este dezonorat prin frivolitatea, vorbăria deșartă și râsul gol ce caracterizează viețile multora dintre tinerii noștri.

Am văzut că Satana este un dușman abil și vigilent, care și-a propus să-i conducă pe tineri pe o cale total opusă celei cu care Dumnezeu ar fi de acord. Inamicul știe că nu există o altă categorie care să poată face atât de mult bine cum este aceea a tinerilor consacrați în slujba lui Dumnezeu. El face eforturi speciale pentru ca ei să găsească fericire în distracțiile lumești și să se justifice pe ei înșiși spunând că aceste distracții sunt nevinovate, ba chiar importante pentru sănătate. El prezintă calea sfințeniei ca fiind grea, în timp ce căile plăcerii lumești le întruchipează ca presărate cu flori. În culori false și grandioase, el pune înaintea tinerilor lumea cu plăcerile ei. Dar plăcerile de pe pământ se

vor sfârși curând și se va secera ce a fost semănat. Sunt pasiunile, abilitățile și talentele prea valoroase pentru a fi dedicate lui Dumnezeu, Creatorul nostru, Cel care veghează asupra noastră în fiecare moment? Este pregătirea noastră profesională prea prețioasă pentru a o pune în slujba lui Dumnezeu?

Tinerii susțin adesea că au nevoie de ceva care să-i destindă și care să le distragă mintea. Speranța creștinului este exact lucrul de care au nevoie. Religia se va dovedi pentru credincios o alinare, un ghid sigur către Sursa adevăratei fericiri. Tinerii ar trebui să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, să mediteze și să se roage. Vor descoperi că timpul lor liber nu putea fi folosit mai bine de atât. Căile înțelepciunii sunt „niște căi plăcute și toate cărările ei sunt niște cărări pașnice”.

Tit îi îndeamnă pe tineri la cumpătare: „Sfătuiește, de asemenea, pe tineri să fie cumpătați și dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune în toate privințele. Iar în învățătură, dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca potrivit să rămână de rușine. Și să nu poată să spună nimic rău de noi.”

Îi implor pe tineri, pentru binele sufletelor lor, să dea ascultare îndemnului apostolului. Toate aceste sfaturi, avertizări și îndrumări vor fi ori o mireasmă de viață către viață, ori o mireasmă de moarte către moarte.

Tinerii sunt înclinați prin natura lor să creadă că nu se așteaptă de la ei prea multă responsabilitate, grijă sau purtare de poveri. Dar tuturor le revine obligația de a atinge standardul biblic. Lumina care vine sub forma ocaziilor și a privilegiilor, în slujirea lumii, în sfaturi și avertizări va perfecționa caracterul sau îi va condamna pe cei nepăsători. Această lumină trebuie prețuită atât de cei tineri, cât și de cei mai în vârstă decât ei. Cine vor fi cei care vor sta de partea

“Tinerii susțin adesea că au nevoie de ceva care să-i destindă și care să le distragă mintea. Speranța creștinului este exact lucrul de care au nevoie.”

lui Dumnezeu, hotărâți să pună slujirea Lui pe primul loc în viețile lor? Cine vor fi purtătorii de poveri?

„Adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale.” Isus dorește slujirea celor care au roua tinereții pe ei. El vrea ca ei să fie moștenitori ai nemuririi. Ei pot ajunge femei și bărbați nobili, în ciuda poluării morale care abundă și corupe atâția tineri, atât de devreme. Pot fi liberi în Hristos, copii ai luminii, nu ai întunericului. Dumnezeu cheamă pe fiecare tânăr și tânără să renunțe la orice obicei rău, să fie conștiențioși în îndatoririle lor, plini de pasiune și să-L slujească pe Domnul. Nu trebuie să rămână nepăsători, ci trebuie să facă eforturi pentru a birui obiceiurile greșite sau pentru a-și îmbunătăți comportamentul. Sinceritatea rugăciunilor lor va fi dovedită de vigoarea efortului pe care îl fac în a se supune poruncilor lui Dumnezeu. La fiecare pas, ei pot renunța la obiceiuri și prietenii rele, crezând că Domnul, prin puterea Duhului Sfânt, le va da putere pentru aceasta.

Eforturile individuale constante și unite vor fi răsplătite prin victorie. Cei care doresc să facă mult bine în lumea noastră trebuie să fie dispuși să facă aceasta după metoda lui Dumnezeu, fiind credincioși în lucrurile mici. Cel care dorește să atingă cele mai mărețe înălțimi ale realizărilor făcând ceva minunat și extraordinar va eșua în a face ceva.

Progresul constant într-o lucrare bună, repetarea cu credincioșie a unui tip de slujire sunt mai de valoare în ochii lui Dumnezeu decât înfăptuirea unei singure lucrări extraordinare și îi aduc tânărului un nume bun, dând caracter eforturilor lui. Cei care sunt credincioși îndatoririlor date de sus nu sunt ezitanți, ci stabili în ținta urmărită, croindu-și drum printre circumstanțele rele, dar și în împrejurări bune. Sunt pregătiți să lucreze la timp și ne la timp. — *The Youth's Instructor*, 1 ianuarie 1907

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Cum putem avea speranța unei vieți mai bune în ceruri? _____
2. Cum arată mulți tineri faptul că iubesc lumea? _____
3. Ce categorie de persoane poate face cel mai mult bine în slujba lui Dumnezeu? _____
Ce face Satana pentru a preveni acest lucru? _____
4. Explică în ce fel speranța creștinului este cel mai bun lucru pentru a însufleți și distra mintea. _____
5. Dacă vrem să facem mult bine în lumea noastră, ce trebuie să facem? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Ciocănitorile

Ciocănitorilor pare să le placă foarte mult să lovească cu ciocurile în copaci sau să bată în metal doar din pură plăcere pentru sunetul pe care îl scot atunci când își stabilesc teritoriul sau când își atrag partenerii.

Multe ciocănitori își scobesc cu ciocurile găuri noi pentru a-și face cuiburi în fiecare an. **Nu din întâmplare** fac acest lucru, ci datorită faptului că bunul lor Creator știe că vechile și nefolositele cuiburi de ciocănitori vor fi exact lucrul de care vor avea nevoie bufnițele mici, rândunelele, pitulicile, păsările cântătoare și mierlele pentru a-și crește puii. El a programat-o pe ciocănitorea să fie pasărea constructor, astfel încât alte păsări, care au nevoie de scorburi pe care nu le pot face singure, să le poată găsi pe ale ei atunci când au nevoie. Nu există o altă pasăre care să aibă slujba asta.

Cum reușește ciocănitorea să bată cu ciocul de mii de ori pe zi – fiecare ciocănitură având o viteză de până la 25 de kilometri pe oră – fără să aibă dureri groaznice de cap, să-și afecteze creierul sau să-și piardă vederea? Secretul este că au fost proiectate special de Creator cu mușchi ai gâtului puternici și cu un cioc unic, care permite amortizarea loviturilor. El a mai înconjurat creierul ciocănitorei cu un os spongios asemenea unei perne. Îl putem asemăna cu o căptușeală pe care o punem în jurul unei obiect electronic atunci când îl transportăm.

Dumnezeu a plănuțit cu grijă cum să protejeze și ochii ciocănitorei. Pasărea este proiectată să-și închidă ochii cu o fracțiune de secundă înainte de fiecare lovitură de cioc, ferindu-i astfel de praf sau așchii de lemn. Apoi ochii i se deschid pentru o fracțiune de secundă înainte de următoarea lovitură cu ciocul. Totul se petrece foarte repede, iar asta **nu este din întâmplare**.

Modul special în care este proiectată talpa ciocănitorei îi permite acesteia să se echilibreze vertical pe un trunchi de copac și să poată sta așa perioade lungi de timp. Două dintre degetele de la picioare sunt orientate înainte și două sunt orientate spre spate, iar al patrulea deget este unit de un „deget” suplimentar, care îl ține ridicat. Ciocănitorea are de asemenea pene foarte rigide în coadă, pe care se poate sprijini de un copac pentru a avea echilibru. Planul **deloc întâmplător** al Creatorului a fost perfect și potrivit pentru ca ciocănitorea să poată bate cu ciocul în poziție verticală.

Ciocul ciocănitorei în sine este o unealtă perfectă pentru a da găuri. Dar înainte de a ciocăni, ciocănitorea ascultă cu atenție în timp ce bate în scoarța copacilor. Sunetul îi spune dacă copacul este potrivit sau nu pentru a-și face acolo cuib. Sau, dacă îi este foame, poate auzi dacă sunt insecte care se mișcă sub scoarța copacilor.

Limba este o altă unealtă unică din dotarea ciocănitorei. Odată făcută o gaură în lemn, ciocănitorea își folosește limba foarte lungă pentru a lua bucăți gustoase de hrană. Dar, pe lângă lungimea ei, limba ciocănitorei nu este una tipică pentru o pasăre. Această unealtă **deloc întâmplătoare** are țepi la capăt pentru a putea lua hrana și e acoperită de o salivă lipicioasă pentru a prinde insectele și a le aduce în gura ciocănitorei. Totul lucrează împreună în același timp pentru ciocănitorea, proiectată într-o clipă de un Creator care nu o iubește doar pe ea, ci și pe păsările pe care El le-a făcut dependente de abilitatea ei de a ciocăni.

Articol folosit cu permisiunea autoarei, Juanita Kretschmar.

CONTRA CURENTULUI

16 septembrie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Mărturisire și părere de rău

Text de memorat | Proverbele 28:13

„Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

SECȚIUNEA 1

Biblia este o minunată mașină a timpului, care ne duce înapoi cu imaginația cu mii de ani în urmă cu istoria ei precisă. Ea ne poartă de asemenea departe în viitor prin profețiile sale minunate.

Dacă mergem înapoi în timp cu două mii de ani, Îl putem urma pe băiatul Isus în timp ce vizitează templul pentru prima dată de la dedicarea Lui. Pentru prima oară, El poate să-Și urmeze frații vitregi și pe tatăl Iosif în curte. Poate că Isus căra El Însuși mielul de sacrificiu, care stă ghemuit în brațele Sale. Biblia ne spune ce l-ar fi văzut Isus pe Iosif făcând în continuare.

Leviticul 3:2: „Să pună mâna pe capul dobitocului, să-l înjunghie la ușa cortului întâlnirii, și preoții, fiii lui Aaron, să stropescă sângele pe altar de jur împrejur.”

Tatăl care își pune mâna pe capul mielului Îl

reprezintă pe Dumnezeu-Tatăl, care L-a dat ca jertfă pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu.

Isaia 53:6: „Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.”

Când Iosif și-a pus mâinile asupra animalului de sacrificiu, el a mărturisit păcatele lui și ale familiei sale. Păcatele erau iertate și în mod simbolic erau transferate asupra mielului, care apoi murea pentru acele păcate.

“ Este un lucru nobil să ne mărturisim păcatele și să le părăsim. ”

– *The Review and Herald*, 18 mai 1905

DIN CUPRINS:

A—37

Mărturisire și părere de rău

Dumnezeu încă răspunde la rugăciuni

Nu mai amâna!

Nu din întâmplare: Aligatorii

În rugăciunea domnească, Hristos a folosit o expresie foarte generală, „ne iartă greșelile noastre”; aceasta nu pentru a ne învăța să ne mărturisim păcatele într-o manieră generală, ci pentru a ne aminti să ne mărturisim în mod explicit păcatele actuale.

Leviticul 5:5: „Când cineva deci se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie să-și mărturisească păcatul.”

SECȚIUNEA 2

Mărturisirea nu este un lucru ușor. Dar uneori este cea mai ușoară parte din procesul pocăinței. În Vechiul Testament, oamenii nu puteau rămâne nepedepsiți de furtul unui anumit lucru doar aducând un miel și mărturisind.

Nu puteau scăpa doar cu returnarea articolului furat și aducerea ca jertfă a unui miel. Nu, ei trebuiau să dea înapoi mai mult decât furaseră.

Animalele erau printre lucrurile cel mai ușor de furat. În unele locuri astăzi, păstorii își însemnează oile pe spate cu vopsea de culoare albastră, verde sau roz. Este o modalitate eficientă prin care ei pot cunoaște care oaie aparține cui. Nu știm cum își identificau păstorii din vechime oile, dar, dacă reușeau să prindă un hoț care deja scăpase de bunurile furate, iată ce spune Dumnezeu că trebuia să facă hoțul:

Exodul 22:1: „Dacă un om fură un bou sau o oaie și-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru boul furat și patru oi pentru oaia furată.”

Legea era una serioasă. Dacă hoțul nu avea destui bani pentru a da înapoi mai mult decât a luat, el trebuia să fie vândut ca sclav pentru a obține suficienți bani să returneze mai mult decât a furat. Dacă era prins în fapt, hoțul tot trebuia să restituie dublu. Deci, dacă încerca să fure un berbec, trebuia să-l restituie pe acela și să dea încă unul (vezi Exodul 22:3,4).

Dumnezeu nu a intenționat ca mărturisirea și pocăința să fie văzute ca modalități de a scăpa de responsabilitatea de a îndrepta lucrurile. În Israel, dacă îi aduceai un prejudiciu semenului tău, trebuia să restitui lucrurile prejudiciate și să adaugi 20% (vezi Numeri 5:7). Dacă avariai un car să zicem cu o valoare de 300 de dolari, trebuia să îi plătești proprietarului 360 de dolari. Suma despăgubea faptul de a avea un car stricat și ajuta pe perioada cât acesta era reparat.

„Adevărata mărturisire are totdeauna un caracter deosebit și recunoaște păcatul pe nume.” – *Calea către Hristos*, p. 38

Asta trebuiau să facă evreii în mod simbolic. Iar în această săptămână ne vom concentra asupra acelor simboluri care ne învăță despre mărturisire și pocăință în ziua de astăzi.

Când Biblia vorbește despre un om care este cu adevărat schimbat de Evanghelie, ea spune că el este dispus să-și îndrepte greșelile, iar acest lucru este o dovadă a schimbării lui.

Ezechiel 33:15: „Dar dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața și nu săvârșește nicio nelegiuire, va trăi negreșit și nu va muri.”

Dar majoritatea păcatelor nu presupun niciun fel de restituire sau plată către partea afectată. De ce oare? Deoarece majoritatea păcatelor nu pot fi desfăcute.

Când suntem nerăbdători sau rostim cuvinte nepoliticoase, trebuie să ne rugăm semenii să ne ierte. Dar păcatele săvârșite împotriva oamenilor sunt de asemenea și păcate împotriva lui Dumnezeu, deoarece oamenii îi aparțin lui Dumnezeu. Așadar, atunci când ne rugăm, ar trebui să recunoaștem (să mărturisim) că, de fapt, pe Isus L-am tratat urât (vezi Matei 25:31-46). Când David a săvârșit cel mai mare păcat al său, iată ce a zis despre el:

Psalmi 51:4: „Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuț și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta și fără vină în judecata Ta.”

Dacă ne mărturisim păcatul înaintea lui Dumnezeu, admitem că El are dreptate să condamne păcatul nostru. Ne recunoaștem vina pentru a se putea vedea corectitudinea lui Dumnezeu în relația cu noi.

Și deși acesta este un motiv suficient de bun pentru a mărturisi păcatele, vom vedea și alte motive în secțiunea următoare.

SECȚIUNEA 3

Și ce dacă o persoană refuză să-și mărturisească păcatul? Cel care nu își mărturisește păcatele nu va găsi pacea care vine din experimentarea iertării și milei lui Dumnezeu. De aceea un evreu își pune mâna pe capul mielului și de aceea ne mărturisim păcatele înaintea lui Dumnezeu.

Proverbele 28:13: „Cine își ascunde fără-delegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

Vrem iertare și milă. Dar nu doar asta ne dorim. Vrem de asemenea să ne fie curățate viețile, să avem caractere sfinte. Asta promite Dumnezeu să facă pentru aceia care caută iertarea mărturisindu-și păcatele.

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

Sunt două tipuri de mărturisire care nu duc niciodată la iertare. Unul dintre acestea este mărturisirea păcatelor altei persoane.

Geneza 3:12:

„Omul a răspuns:

«Femeia pe care

mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.»”

Geneza 3:13: „Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: «Ce ai făcut?» Femeia a răspuns:

«Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.»”

O altă confesiune de foarte mică valoare este cea scoasă forțat din inima unei persoane vinovate atunci când este prinsă și trebuie să înfrunte consecințele. Acest tip de mărturisire goală este foarte comună și este lipsită de valoare, deoarece nu este însoțită de regret, care implică renunțarea la păcatele noastre. Acest tip de mărturisire este cea făcută de faraon când se confrunta cu plăgile, de Balaam când a văzut îngerul cu sabia scoasă, de Acan când a văzut că furtul lui a fost descoperit și de Saul când și-a dat seama că și-ar putea pierde coroana.

Exodul 10:16: „Faraon... a zis: «Am păcătuît împotriva Domnului Dumnezeului vostru și împotriva voastră.»”

Numeri 22:34: „Balaam a zis Îngerului Domnului: «Am păcătuît, căci nu știam că Te-ai așezat înaintea mea în drum.»”

Iosua 7:20: „Acan... a zis: «Este adevărat că am păcătuît împotriva Domnului Dumnezeului lui Israel, și iată ce am făcut.»”

1 Samuel 15:24: „Atunci, Saul a zis lui Samuel: «Am păcătuît, căci am călcat porunca Domnului și n-am ascultat cuvintele tale; mă temeam de popor și i-am ascultat glasul.»”

În mărturisirea lui Saul este un indiciu care dovedește că nu era și regret în ea. Saul a încercat să-și

scuze păcatul. Vorbele lui seamănă mult cu mărturisirea lui Adam și a Evei. În loc să-și recunoască vinovăția, cum se întâmplă în cazul unei mărturisiri adevărate, o mărturisire falsă caută să scuze păcatul și să dovedească faptul că, în

circumstanțele date, păcatul nu a fost deloc ceva rău.

Așadar, când este momentul potrivit pentru o mărturisire? Înainte de a fi prins. După ce ești prins, s-ar putea să-ți fie greu să-ți dai seama dacă regreti cu adevărat. Iar când mărturisești, nu face niciodată efortul de a-ți scuza păcatul, explicând de ce ai făcut așa. Nu există niciodată un motiv bun pentru a păcătuî.

Cui ar trebui să mărturisim? În Biserica Romano-Catolică (și în alte câteva denominațiuni), oamenii își mărturisesc păcatele unui preot. Acest lucru produce probleme mari. Preotul este corupt prin faptul că ascultă mereu despre păcatele altora și din cauza faptului că este tratat ca Dumnezeu, iar păcătoșii sunt și ei corupți pentru că standardul după care Îl privesc pe Dumnezeu este coborât.

Așadar, deși ar trebui să ne mărturisim unii altora lucrurile pe care le-am făcut și cu care ne-am rănit unii pe alții și deși am putea să ne mărturisim dependențele unei persoane care ne-ar putea ajuta să le depășim, trebuie să mergem cu toate păcatele noastre direct la Dumnezeu pentru a cere și a primi iertarea. Îi putem mărturisi Lui păcatele știind că El ne iubește, că El are milă față de noi și că El nu ne

“ Putem să Îi mărturisim Lui păcatele și să știm că El ne iubește. ”

va disprețui în vremurile noastre grele. Mărturisirea și pocăința sunt jertfele pe care le putem aduce noi. Știm că Dumnezeu le va accepta.

Psalmii 51:17: „Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Gândește-te la semnificația următorului citat: „Adevărata mărturisire are totdeauna un caracter deosebit și recunoaște păcatul pe nume.” Acum să punem în practică. Pe rândurile următoare, scrie o mărturisire adevărată pentru fiecare păcat.

Le-am vorbit nerespectuos părinților _____

Am întârziat la o întâlnire programată _____

Am vorbit ușuratic în Sabat _____

M-am certat cu fratele sau sora mea _____

Studiu suplimentar: *Calea către Hristos*, pp. 23–41

Secțiunea 2

2. De ce crezi că Dumnezeu le-a cerut hoților să dea înapoi mai mult decât au furat? _____

3. Când și-a mărturisit teribilul păcat, în Psalmul 51, împotriva cui a zis David că a păcătuit? _____

De ce a mărturisit el astfel? _____

Secțiunea 3

4. Potrivit cu 1 Timotei 2:5, de ce nu ar trebui să ne mărturisim niciodată păcatele înaintea unui preot? _____

Citește paragraful care începe cu „Pretenția bisericii...” din *Tragedia veacurilor*, p. 567. Ce altceva ai mai aflat despre mărturisire? _____

5. Iertarea este unul dintre marile rezultate ale adevăratei mărturisiri. Care este celălalt rezultat? 1 Ioan 1:9

Capitole de credință

Dumnezeu încă răspunde la rugăciuni

Tarun (numele a fost schimbat) este un lucrător din programul **Gospel Outreach** din partea de nord a Indiei. Tarun are o soție și o fetiță care de multe ori îl însoțesc în vizitele pe care le face oamenilor din sate. Iată o istorisire a intervenției lui Dumnezeu în viețile lor.

Într-o zi, soția lui Tarun, Upada (numele a fost schimbat), s-a plâns de o durere abdominală puternică. Tarun a dus-o la cel mai apropiat spital, iar acolo s-a descoperit că avea o tumoare care trebuia îndepărtată imediat. Era nevoie de o operație de urgență pentru a salva viața lui Upada, dar costa o sumă mare de bani și cheltuielile postoperatorii erau de asemenea foarte mari.

Fiind lucrător **Gospel Outreach**, Tarun avea foarte puțini bani și nu își putea permite să plătească tratamente medicale foarte costisitoare.

Cuplul a decis să se întoarcă acasă după ce soției i-au fost administrate niște injecții pentru calmarea durerilor. S-au hotărât să se roage și să ceară Domnului să o vindece. La început, doctorii au refuzat să o lase pe Upada să plece din spital, deoarece a nu face operația însemna cel mai probabil că ea avea să moară. După ce s-au rugat mult de ei, doctorii au externat-o pe Upada din spital, dar au insistat ca ea și Tarun să semneze un act conform căruia se externau la cerere și pe propria răspundere.

Tarun și Upada au ajuns acasă și au împărtășit vestea bolii cu familia bisericii. Membrii bisericii au hotărât să postească și să se roage ca Dumnezeu să o vindece pe Upada. Așa că, începând de vineri, întreaga biserică s-a adunat și a început un maraton al rugăciunilor, care a durat până duminică seara. Luni dimineața, Upada s-a trezit simțindu-se bine și plină de viață. Nu simțea disconfort sau durere și se simțea mai ușoară.

Două săptămâni mai târziu, Upada a mers la un control medical. Doctorul i-a făcut o ecografie și nu era nici urmă de tumoare sau de altă problemă. Doctorul a rămas mut, deoarece el îi făcuse prima ecografie și văzuse tumoarea. Upada a reușit să-i spună doctorului despre Dumnezeul ei, care poate vindeca orice boală.

Au trecut câteva luni, iar Tarun și Upada erau ocupați să-i conducă pe oameni la Isus. Într-o noapte târziu, Tarun, Upada și micuța lor călătoreau spre casă pe motocicletă lor, un mijloc comun de transport. Când traversau un pod mic, motocicletă a alunecat de pe drum, iar familia a fost aruncată de pe motocicletă. Tarun a avut câteva coaste rupte, iar Upada a avut o vertebră dislocată. Dar părea că micuța lor a scăpat nevătămată.

A doua zi, când se întorceau de la spital, Upada a

observat că fiica lor nu plângea. Își deschidea gura, dar nu ieșea niciun sunet. S-au alarmat și au dus-o înapoi la spital.

Doctorii nu au găsit nimic fizic în neregulă cu bebelușul. Nu avea oase rupte sau vânătăi. Analizele de sânge erau normale și radiografiile la fel. Era ciudat faptul că fetița nu putea scoate niciun sunet.

Doar își deschidea gura larg și își strâmba fața, ca și cum ar plânge, dar nu se auzea niciun sunet.

Doctorii credeau că, de vreme ce căzuse de la trei metri, probabil avea traume craniene interne. După un computer tomograf, fetița a fost trimisă la un centru medical mare, la aproximativ 320 de kilometri depărtare. Centrul medical era foarte costisitor, așa că Tarun și Upada s-au hotărât să meargă acasă și să se roage.

Din nou au chemat toți membrii bisericii pentru a se aduna și a se ruga pentru copilă. Și din nou Dumnezeu le-a ascultat rugăciunile și fetița s-a vindecat.

Tarun și Upada continuă să lucreze pentru oameni, iar rugăciunile ascultate le-au întărit credința. Tarun le spune tuturor celor pe care îi întâlnește că Isus este credincios și Își salvează poporul dacă acesta se roagă Lui cu credință.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Nu mai amâna!

Evanghelia lui Hristos avansează în fiecare agent uman care este consacrat în slujba Domnului. Duhul Sfânt ia în stăpânire pe oricine are o minte binevoitoare, nu în sensul că acea persoană Îl poate influența pe Duhul Sfânt, ci în sensul că Duhul Sfânt poate să-și facă lucrarea minunată prin harul care este turnat prin agentul uman. Bunătatea lui Dumnezeu devine o putere lucrătoare printr-o viață consecventă, prin dragoste fierbinte pentru Isus și prin zel inspirat de sus.

Cei care sunt în legătură cu Isus vor avea parte de iubirea Sa plină de har și vor manifesta mila extraordinară a Sa pentru sufletele care cedează ispitelor puternice ale lui Satana. Ei vor face planuri, vor studia și vor da dovadă de tact, pentru a prezenta cu succes dragostea lipsită de egoism a lui Hristos, astfel încât inimile păcătoase și lipsite de remușcări să fie câștigate pentru Isus, care Și-a dat viața pentru ei.

Tinerii mei prieteni, vă îndemn acum să luați o decizie fără să mai amânați, să vă hotărâți să nu mai stați sub stindardul puterii întunericului sau să rămâneți robi ai lui Satana. Voi sunteți proprietatea lui Hristos, ați fost cumpărați cu un preț. Sunteți privilegiați să aveți adevărul prețios care face apel la conștiința și la înțelegerea voastră. Lumina strălucește în raze clare peste voi.

V-au fost prezentate motivele pentru care ar trebui să deveniți fiii și ficele lui Dumnezeu, de ce ar trebui să credeți în Hristos ca Mântuitor personal, de ce ar trebui să-L mărturișiți cât timp vocea dulce a harului pledează la inima voastră. „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare. Ferice de omul care se teme neconținut, dar cel ce-și împietrește inima cade în nenorocire.” „De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.” „Pentru

că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.” „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire.”

Nu pierdeți timpul, mărturisiți-vă păcatele lui Hristos fără întârziere! Duhul Sfânt, Mângăietorul, Duhul adevărului, este cel care mărturisește despre Hristos. Isus a spus: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi mar-

tori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” Să-L întristezi pe Duhul Sfânt care te va face un martor pentru Hristos este un lucru teribil. Nu știi când Îl vei întrista pe Duhul Sfânt pentru ultima oară. Duhul Sfânt nu lucrează asupra inimii omului pentru a te constrânge să te predai lui Hristos, să te forțeze să-ți predai conștiința, ci El strălucește în cămările minții tale într-un mod în care te convinge de păcat și te îndeamnă la neprihănire. Dacă nu Îl mărturisești pe Hristos acum, va veni timpul când, copleșit de simțământul lucrurilor mărețe pe care le-ai pierdut, îți vei mărturisi păcatele. Dar de ce să nu mărturisești acum, când vocea milei te invită? – *The Youth's Instructor*, 1 august 1895

Feriți-vă de o îndelungată amânare! Nu lăsați la o parte lucrarea de părăsire a păcatelor și de căutare a

“Să nu considerăm
păcatul ca fiind un lucru
neînsemnat.”

curăției de inimă prin Domnul Hristos. Aici au greșit mii și mii de oameni spre pierzarea lor veșnică...

Există un teribil pericol, un pericol insuficient de bine înțeles, acela de a tot amâna ascultarea de vocea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu și a alege a trăi viața cea fără păcat, căci de fapt aceasta este în realitate cauza care produce amânarea. Păcatul, oricât de mic ar fi el considerat, nu poate fi îngăduit decât cu primejdia pierderii veșnice. Lucrul pe care nu ajungem să-l biruim ne va birui el pe noi și va lucra la pierderea noastră veșnică...

Să nu considerăm deci păcatul ca fiind un lucru neînsemnat. Orice faptă de nelegiuire, orice neglijare sau respingere a harului lui Hristos are repercusiuni asupra celui în cauză; acestea împietresc inima, pervertesc voința, întunecă înțelegerea și nu numai că te fac mai puțin dispus, dar și mai puțin capabil să te supui blândelor îndemnuri ale Duhului Sfânt al lui Dumnezeu...

Chiar numai o singură trăsătură rea de caracter, o singură dorință păcătoasă cultivată perseverent vor face,

în cele din urmă, fără efect puterea Evangheliei. Orice îngăduință păcătoasă adâncește aversiunea sufletului față de Dumnezeu. Păcătosul care dă pe față o indiferență totală față de adevărul divin va culege ceea ce a semănat. În toată Biblia nu găsim un avertisment mai serios adresat celor care tratează cu ușurință răul decât cuvintele înțeleptului, care spune că „cel rău este prins în înșeși nelegiuirile lui” (Proverbele 5:22).

Domnul Hristos este gata să ne elibereze de păcat, dar El nu forțează niciodată voința; și dacă prin păcătuire continuă voința a ajuns cu totul robită și noi nu dorim să ne eliberăm și nu vrem să primim harul Său, ce ar putea face El mai mult? Ne-am nimicit singuri prin respingerea hotărâtă a iubirii Sale. „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.” (2 Corinteni 6:2) „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile” (Evrei 3:7,8). – *Calea către Hristos*, pp. 32–34

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. În ce mod devine bunătatea lui Dumnezeu o putere lucrătoare? _____
2. Ce vom face dacă suntem asociați cu Isus? _____
3. Ce motive îți sunt prezentate pentru a deveni fiu sau fiică a lui Dumnezeu? _____
4. Ce se va întâmpla dacă nu îi vom mărturisi păcatele lui Isus acum? _____
5. Care este pericolul care apare dacă amâni lucrarea de a lăsa în urmă păcatele? _____
6. Care este urmarea de a păstra chiar și o singură dorință păcătoasă? _____
7. Ce este Hristos gata să facă? _____
Ce nu face El? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Aligatorii

Nu din întâmplare o mamă-aligator are grijă foarte mare de puii ei în primele câteva luni de viață. În primul rând, își folosește picioarele din spate pentru a construi un cuib din bețe, noroi și vegetație. Apoi depune 35-50 de ouă. Cuibul este ideal pentru incubarea micuților ei, de vreme ce căldura generată de materialele din cuib, care putrezesc, păstrează ouăle calde.

Cumva, puii din ouă știu când este timpul să spargă partea de sus a cojii de ou și să iasă afară. Dar nu o pot face singuri. Așa că puii au fost creați cu abilitatea de a scoate sunete înalte, care le alertează mama, care a vegheat asupra cuibului în cele două luni de când a depus ouăle. (Ouăle de aligator sunt în meniul ratornilor și al altor creaturi. Dar acestea nu se vor apropia cât timp mama este în zonă.) Zgomotele pe care puii le fac cât sunt încă în ouă indică faptul că această programare făcută de Creatorul lor **nu este din întâmplare**. Mama-aligator reacționează dând la o parte lucrurile care acoperă ouăle și ajutându-și puii să iasă la lumină.

Dar grija ei nu se oprește aici. După ce puii au eclozat, mama înțelege nevoia lor de a merge la apă, precum și nevoia lor de a fi protejați. Așadar, **nu din întâmplare**, mama-aligator își duce puii în gură către apă. Ea va continua să-și îngrijească puii mai bine de un an dacă aceștia aleg să rămână pe lângă ea. Dacă rămân, ei fac o alegere înțeleaptă, deoarece o mamă-aligator își apără cu ferocitate familia.

Aligatorul este un prădător extraordinar. Adulții au o putere uimitoare de a zdrobi cu fălcile lor puternice și rareori sunt atacați de alte creaturi, cu excepția omului. Dar aligatorii au o contribuție semnificativă și la mediul lor de viață din mlaștini. Pe perioada secetoasă, aligatorii sapă o groapă numită „groapă aligator”. Asemenea rezervoarelor de apă de urgență, aceste gropi nu împlinesc doar nevoile aligatorilor, ci și ale altor viețuitoare.

Aligatorii au fost creați cu abilitatea de a vedea în penumbră. Nu din întâmplare au fost dotați cu reflectoare asemenea oglinzilor plasate în spatele retinei, și nu cu o suprafață celulară închisă la culoare, ca în cazul oamenilor. Ochii lor văd de două ori mai multă lumină decât noi atunci când un loc este prost luminat – o dată când lumina intră în retina lor și a doua oară când este reflectată în afară. Pisicile și multe alte creaturi au același dar, același reflector – numit *tapetum lucidum*. Spunem despre aceste creaturi că au ochi strălucitori, deoarece, atunci când le punem o lumină în ochi, putem vedea lumina reflectată înapoi către noi.

Apropo, ochii unei căprioare sau ai unei pisici reflectă înapoi o lumină galbenă sau verzuie atunci când sunt prinși în lumina farurilor unei mașini. Dar ochii aligatorilor reflectă o lumină roșie. Probabil că nuanța asta este cea mai eficientă pentru lumina pală de sub ape atunci când vânează. Nu suntem siguri. Dar când va reveni Creatorul, vom putea să-L întrebăm tot felul de lucruri de vreme ce El a proiectat vederea creaturilor Sale și știm că El nu face nimic din întâmplare. El este un Tată iubitor, care va răspunde în curând la orice ne nedumerește acum cu privire la creație și la viață în general. E greu să așteptăm, nu-i așa?

CONTRA CURENTULUI

23 septembrie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

Să-I dăm slavă lui DUMNEZEU

Text de memorat | Matei 5:16

„Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

SECȚIUNEA 1

Săptămâna aceasta vom studia prima frază din solia primului înger. Îngerul proclamă: „**Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.**” (Apocalipsa 14:7)

În Biblie sunt multe referințe la slava lui Dumnezeu, ceea ce face din această sintagmă una foarte ofertantă pentru studiu. În această lecție vom menționa doar câteva dintre aceste pasaje.

Una dintre cele mai fascinante promisiuni, care se repetă de câteva ori, este ideea că slava lui Dumnezeu va umple în cele din urmă planeta. Habacuc explică faptul că pământul va fi umplut de „cunoștința” slavei lui Dumnezeu.

Habacuc 2:14: „Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.”

Cunoștința slavei lui Dumnezeu era exact ce își dorea Moise să vadă. El văzuse lumina strălucitoare

a lui Dumnezeu luminând norul călăuzitor de multe ori. Dar își dorea să vadă mai mult. Când era pe munte și vorbea cu Dumnezeu, Moise I-a cerut lui Dumnezeu să-i arate slava Sa. Dumnezeu i-a dat imediat un răspuns:

Exodul 33:18,19: „Moise a zis: «Ara-tă-mi slava Ta!» Domnul a răspuns: «Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta.»”

Câteva versete mai târziu, citim că Dumnezeu Și-a ținut promisiunea. Îi promisese că toată frumusețea Lui va trece pe dinaintea lui Moise. Acesta este caracterul lui Dumnezeu. Iar când Dumnezeu trece

“ Cea mai mare lucrare care poate fi făcută în lumea noastră este aceea de a-L slăvi pe Dumnezeu prin trăirea caracterului lui Hristos. ”

– Mărturii, vol. 6, p. 439

DIN CUPRINS:

A—38

Să-I dăm slavă lui Dumnezeu

Dragostea câștigă

A-L mărturisi pe Hristos

Nu din întâmplare: Papagalii

pe dinaintea lui Moise, numele pe care El l-a proclamat i-a spus lui Moise cum este Dumnezeu.

Poate ați auzit nume precum William Cuceritorul, Charles cel Viteaz sau Richard Inimă de Leu. Aceste nume fac mai mult decât doar să identifice un om. Ele îl descriu. Tot așa este și numele lui Dumnezeu. Și sunt foarte multe cuvinte care Îl descriu pe Dumnezeu.

Exodul 34:6,7: „Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: «Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat.»”

Multe versete din Vechiul Testament descriu caracterul lui Dumnezeu, dar a fost o taină legată de caracterul lui Dumnezeu care a rămas ascunsă mii de ani, până când a fost în sfârșit revelată prin viața lui Isus. Adevărul misterios este acesta: caracterul lui Dumnezeu poate fi trăit de oameni prin lucrarea lui Hristos. Isus Hristos este speranța noastră de a avea slava caracterului lui Dumnezeu în noi înșine.

Coloseni 1:26,27: „...taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile,

dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”

Această taină minunată nu a fost cunoscută nici măcar de îngeri. A fost ascunsă în Dumnezeu, iar acum îngerii din ceruri sunt uimiți de modul în care înțelepciunea lui Dumnezeu lucrează pentru a schimba caracterul oamenilor din biserica Sa. Când Îl slăvim pe Dumnezeu dând dovadă de caracterul Său, devenim trofee ale înțelepciunii lui Dumnezeu în ochii cerului.

Efesenii 3:9,10,21: „...isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile, pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu... a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.”

Da, amin. Fie ca îngerii să rămână uimiți de puterea lui Dumnezeu, așa cum este arătată prin modul sfânt și neprihănit în care trăim în această săptămână.

SECȚIUNEA 2

Deci, în mod practic, cum putem da slavă lui Dumnezeu? În ce fel ne influențează prima solie îngerească alegerile de azi și din fiecare zi? Isus a făcut această parte a tainei una foarte simplă de înțeles.

Matei 5:16: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Când facem fapte bune, Îl preamărim pe Tatăl ceresc în același mod în care ne cinstim părinții de pe pământ atunci când suntem copii ascultători. Prin comportamentul nostru bun, alții pot vedea că părinții noștri ne-au crescut bine.

În același fel, când lăsăm Duhul lui Dumnezeu să ne conducă, viețile noastre vor arăta că Tatăl nostru ceresc este puternic și eficient în a ne schimba inimile (vezi Galateni 5:18-24). Oamenii răi poate că nu vor dori să recunoască acest lucru acum, dar dacă vei rezista invitațiilor lor de a privi materiale pornografice sau de a consuma alcool, când vei refuza să râzi la glume grosolane, ei nu vor putea să nu te respecte.

Iar când vor spune lucruri rele despre tine pentru a se răzbuna, ar trebui să știi că în cele din urmă lucrurile nu vor rămâne așa. În ziua în care păcatele vor fi pedepsite, ei nu își vor mai bate joc de tine, ci mai degrabă Îl vor slăvi pe Dumnezeu.

1 Petru 2:11,12: „Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.”

Ai auzit vreodată pe cineva vorbind despre fapte bune? Când îi auzim pe oameni menționând faptele bune, de obicei se spune că acestea nu ne pot salva.

Este adevărat. Dar versetul care urmează versetului ce spune că nu suntem salvați prin faptele noastre bune spune că Dumnezeu i-a creat pe creștini să facă aceste fapte bune.

Efesenii 2:10: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.”

Iată de ce Isus Și-a dat viața – pentru a ne salva de vină și pentru a ne transforma în oameni entuziasmați de a face fapte bune.

Tit 2:14: „El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.”

De ce să fii entuziasat sau zelos pentru a face fapte bune? Deoarece este avantajos să trăiești atent și să ai obiceiuri bune. Pavel i-a spus lui Tit să-i învețe pe ceilalți în permanență acest adevăr. Se pare că există ceva în

om care fie vrea să primească recunoaștere pentru faptele bune, fie nu vrea să lucreze deloc din greu.

Tit 3:8: „Adevărat este cuvântul acesta, și vreau să spui apăsând aceste lucruri, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să caute să fie cei dintâi în fapte bune. Iată ce este bine și de folos pentru oameni!”

Așadar, rezumatul acestei secțiuni este acesta: Trebuie să cultivăm obiceiuri bune. Trebuie să facem cât de multe lucruri bune și de folos putem. Faptele pline de iubire și practicile corecte arată că Dumnezeu ne schimbă viețile. Și așa Îl putem slăvi pe Dumnezeu.
— *This Day With God*, p. 367

“ Să renunțăm la sine și să-i binecuvântăm pe ceilalți. Să-I aducem slavă lui Dumnezeu alegând calea Sa, voia Sa. ”
— *This Day With God*, p. 367

SECȚIUNEA 3

Te-ai gândit vreodată la Dumnezeu ca fiind frumos? Biblia vorbește despre frumusețea lui Dumnezeu. Fără îndoială că persoana Sa este foarte frumoasă, dar nu L-am văzut niciodată. Frumusețea pe care o putem vedea este frumusețea caracterului Său sfânt.

Este același tip de frumusețe despre care vorbim atunci când ne referim la o femeie frumoasă în vârstă. Ne referim la blândețea și la amabilitatea ei. Și așa ar dori Dumnezeu să te gândești și la El – ca având un caracter frumos.

Psalmii 29:2: „Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!”

Studiem acest subiect pentru a învăța cum să-I aducem slavă lui Dumnezeu. Prima solie îngerească este despre închinare, iar Dumnezeu dorește să fie slăvit pentru Cine este El cu adevărat. El este Creatorul și El este sfânt (vezi Apocalipsa 14:7; Psalmii 29:2).

Sunt și alte adevăruri frumoase despre Iehova care ar trebui să ne determine să-L preamărim. Unul dintre acestea este faptul că Lui Îi pasă de oamenii care suferă și le aude rugăciunile. Și când suntem ascultați în ziua necazului, ar trebui să-I dăm slavă.

Psalmii 22:23,24: „Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L! Voi toți, sămânța lui

Iacov, slăviți-L! Cutremurați-vă înaintea Lui, voi toți, sămânța lui Israel! Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit și nu-Și ascunde Fața de el, ci îl ascultă când strigă către El.”

Psalmii 50:15: „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!”

Îl putem slăvi pe Dumnezeu chiar dacă nu suntem izbăviți de necazurile noastre pe cât de repede am dori. O parte din caracterul sfânt al lui Dumnezeu include și faptul că El suferă umil durerea pe care alții o provoacă. Isus a fost liniștit când S-a confruntat cu moartea, asemenea unui miel care urmează să fie ucis.

Isaia 53:7: „Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.”

Putem manifesta puterea uimitoare a lui Dumnezeu în același fel, întâmpinând chiar și moartea cu calm (vezi *Faptele apostolilor*, p. 465).

Ioan 21:19: „A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: «Vino după Mine.»”

Dar este puțin probabil că vei muri pentru Isus astăzi. Sunt de departe modalități mult mai obișnuite de a-I da slavă lui Dumnezeu decât a muri ca martir. Aceste modalități au de-a face cu moartea totuși. Îl preamărim pe Dumnezeu când ne negăm pe noi înșine de dragul Lui. Și putem face acest lucru în fiecare zi mâncând, bănd, îmbrăcându-ne și gândind în armonie cu legile Sale și înfruntând cu calm neplăcerile și greutatea de zi cu zi.

1 Corinteni 10:31: „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

Unii au înțeles greșit ce înseamnă să-I dai slavă lui Dumnezeu negând sinele. În loc să-și refuze lucrurile dăunătoare și să trăiască o viață înțeleaptă, care să-L onoreze pe Dumnezeu, ei își refuză lucruri folositoare,

cum ar fi somn, mâncare sau apă, într-un mod care este lipsit de înțelepciune. Astfel de persoane pot părea foarte religioase, dar religia lor nu le satisface nevoile trupului și nu este acceptată de Dumnezeu.

Coloseni 2:23: „Au, în adevăr, o înfățișare de înțelepciune într-o închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sunt de niciun preț împotriva gădilarii firii pământești.”

Deci cum Îl putem onora și slăvi pe Dumnezeu? Ascultând de Cele Zece Porunci, făcând fapte bune și arătând puterea Lui de a schimba inimile. Pentru asta am fost creați. Aceste lucruri Îl arată pe Dumnezeu într-o lumină bună. Și ne arată și pe noi cu adevărat frumoși.

Psalmii 90:17: „Fie peste noi bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru! Și întărește lucrarea mâinilor noastre, da, întărește lucrarea mâinilor noastre!”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Descrie o persoană care nu are un fizic frumos, dar care este frumoasă datorită caracterului pe care îl are.

2. Care ar trebui să fie cea mai mare dorință a noastră? Psalmii 27:4; 2 Corinteni 3:18 _____

3. Caută următoarele versete și scrie o scurtă descriere a caracterului lui Dumnezeu pe baza a ceea ce citești. Psalmii 103:1-18; Psalmul 121; Psalmul 145; Psalmul 147; Mica 7:18-20; Naum 1:7; Ieremia 3:17; Neemia 9:17

Secțiunea 2

4. În Matei 5:16, Isus spune că trebuie să lăsăm ca lumina noastră să lumineze înaintea oamenilor. Cum poți armoniza acest verset cu Ioan 8:12, unde Isus spune că El este Lumina lumii? _____

Secțiunea 3

5. Enumeră niște modalități practice prin care Îl poți slăvi pe Dumnezeu.

Pe Facebook _____

La masa de seară _____

Când alegi cu ce să te îmbraci _____

În pauză _____

În timpul tău liber _____

Capitole de credință

*Dragostea îl câștigă pe șeful
unei bande de hoți*

În anumite zone din Filipine, bandiții și rebelii produc o mulțime de neazuri. Într-un astfel de loc, un lucrător din cadrul programului **Gospel Outreach** pe nume Elias a văzut cum puterea Evangheliei a schimbat viața unui om de la a fi șeful unei bande la a deveni un creștin activ. Elias ne împărtășește această istorie.

Aici, în Misiunea Mindanao de Sud, lucrăm de obicei în zone în care Evanghelia nu a ajuns. La jumătatea anului 2010, am fost trimis să lucrez în provincia Sarangani, pentru a înființa o biserică nouă. Am mers într-un loc numit Barangay Baliton, unde locuitorii sunt din triburi diferite. Acest loc este cunoscut ca reședința rebelilor, a piraților și a răpitorilor. Ca evangelist **Gospel Outreach**, am vizitat casele locuitorilor de acolo și mi-am făcut prieteni printre oamenii locului pentru a încuraja relațiile apropiate.

Într-o zi, în timp ce mă apropiam de o casă izolată, am văzut un bărbat a cărui față indica faptul că era foarte tulburat de ceva. Am mers la el și l-am întrebat ce îl deranja. El mi-a spus că soția sa era în travaliu, dar se chinuia mult. Era în travaliu de multe ore, dar copilul tot nu se născuse. Nu își putea trimite soția la spital pentru că nu avea bani. Când am văzut-o pe soția lui, am observat că era foarte palidă. I-am spus că ar trebui internată imediat, în ciuda problemei banilor.

Am găsit un vehicul care să-i ducă soția până la spital. Am urcat-o în mașină, dar înainte să ajungem la spital, femeia a murit. L-am ajutat cu cheltuielile pentru înmormântare. După înmormântare, am continuat să îl consolez până când a fost pregătit să facem studii biblice.

Atunci el a început să-mi spună povestea vieții lui. Mi-a spus că fusese implicat în furt de vite, răpire și că era în prezent șeful bande de hoți. Dar în ultimele două luni nu reușiseră să-și desfășoare activitățile obișnuite. Acesta era motivul pentru care nu a avut bani să se îngrijească de nevoile medicale ale soției sale.

Mi-a spus de asemenea că datorită milei manifestate de mine față de familia lui, el simțea recunoștință

„Slujitorii lui Hristos trebuie să-l urmeze exemplul. Mergând din loc în loc, El i-a alinat pe cei în suferință și i-a vindecat pe cei bolnavi. Apoi le-a pus înaintea marile adevăruri cu privire la Împărăția Sa. Aceasta este lucrarea urmașilor Săi.”

– *Christian Service*, p. 133

față de mine. De aceea am fost primit bine de către familia lui. Am studiat Biblia împreună și el a aflat de dragostea lui Dumnezeu pentru omenire. Când i-am prezentat vestea cea bună a mântuirii, el l-a acceptat imediat pe Isus Hristos ca Mântuitor personal. A fost botezat pe 23 octombrie 2010 în cadrul unui botez mare organizat de Departamentul Școlii de Sabat din Misiunea Mindanao de Sud.

Acest șef de bandă (în dreapta imaginii de mai sus) a devenit unul dintre membrii grupului nostru mic din Barangay Baliton și a început să-i invite pe membrii bande de hoți pe care cândva o condusesese să participe la întâlnirile acestui mic grup. Rugați-vă ca Duhul Sfânt să-l folosească pe acest fost șef de bandă să-și aducă membrii la Isus.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastră 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Chemarea de a-L mărturisi pe Hristos

Acum este vremea să-L mărturisim pe Hristos înaintea lumii printr-o viață consecventă și un angajament de a fi martor pentru Isus Hristos. Făcând acest lucru, vei exercita o influență asupra altora și îi vei ajuta pe ceilalți să mărturisească faptul că Hristos este Domn, spre slava lui Dumnezeu-Tatăl.

Cu cât ai mai multă lumină și cu cât Hristos lucrează mai mult prin Duhul Sfânt pentru a te câștiga de la un parcurs de vinovăție, cu atât vei fi mai responsabil pentru faptul că te opui milei Sale și-I refuzi invitația. Națiunea iudaică L-a respins pe Hristos, iar întinericul care a venit peste ei a fost pe măsura luminii extraordinare care le fusese dată. La fel va fi și cu tine. Cu cât ai o lumină mai mare, cu atât mai mare va fi întinericul care te va înconșura. Te vei apropia mai mult de dușmanul lui Hristos și vei da pe față mai intens decât înainte faptul că este alegerea ta să fi sclavul lui Satana decât să fii un om liber în Hristos. Neînscrind-te în slujba Căpeteniei mântuirii noastre, vei arăta lumii că ai ales un alt conducător.

Împărăția cerurilor a venit aproape de tine și I-ai văzut pe Tatăl și pe Fiul. Crezi că nu va veni niciodată vremea când să îți bați joc și să-L iei în derândere pe Isus. Crezi că dacă ai fi trăit pe pământ când Hristos era pe el, vocea ta nu s-ar fi ridicat niciodată împreună cu acea mulțime care a strigat: „Răstignește-L! Răstignește-L!” Dar, dacă persisti în a-L respinge pe Hristos, vei fi la mila dușmanului și îi vei face voia în cele din urmă.

Te rog fierbinte să stai fără întârziere de partea lui Hristos. Isus te-a cumpărat cu un preț infinit pentru că te iubește. De ce să nu arăți lumii că nu Îl urăști și nu Îl respingi pe Isus? De ce să nu dai pe față faptul că iubești calitățile și slujirea lui Hristos mai mult decât attributele și slujirea lui Satana? De ce propagi ceea ce tu numești scepticism când știi că Isus Hristos a venit în lume să salveze exact păcătoși nesăbuiți ca tine? De ce privești religia ca pe o limitare când practicarea asemănării cu Dumnezeu te va împiedica să-ți distrugi fericirea în această viață și îți va da un loc în viața viitoare, cea veșnică? Nu lăsa să se spună despre tine: „Ne-ai văzut și ne-ai urât atât pe Mine, cât și pe Tatăl Meu.”

Isus a făcut multe pentru tine și este dispus să facă mult mai multe. Fiecare binecuvântare, fiecare talent, fiecare abilitate pe care o ai și-au fost date prin Isus Hristos. Cei care Îl resping pe Hristos resping singura speranță pe care o au la fericire în viața aceasta și se dau singuri din calea speranței pentru viața veșnică. Orice pas spre respingerea lui Hristos este un pas spre respingerea mântuirii și spre păcatul împotriva Duhului Sfânt. Este evident că nimeni dintre cei care stau sub stindardul lui Hristos, care Îl slujesc ca servi credincioși, nu a comis acest păcat. Păcatul împotriva Duhului Sfânt nu este limitat la o anumită perioadă de timp sau la o singură generație. Națiunea iudaică, atunci când L-a respins pe Hristos, a comis păcatul de neiertat, dar, adoptând aceeași atitudine pe care au adoptat-o ei, aceea de a refuza invitația milei, și noi putem comite aceeași greșeală. Îl insultăm pe Prințul vieții și-L facem de rușine pe față înaintea sinagogii lui Satana. „Am ajuns o priveliște pentru lume, îngeri și oameni.” Nu ar trebui să întârzi nici măcar o zi. Pericolul este prea mare. Îți poți pierde viața. Satana caută orice ocazie de a distruge atât sufletul, cât și trupul; dar Isus este gata să-ți ierte toate păcatele și să te facă un copil al lui Dumnezeu, un moștenitor al cerului. – *The Youth's Instructor*, 8 august 1895

Sunt mulți aceia care s-au consacrat Domnului Hristos și totuși n-au găsit o ocazie de a face o mare lucrare sau mari sacrificii în slujba Sa. Unii ca aceștia se pot mângâia cu gândul că nu este necesară supunerea, lepădarea de sine a martirului, care este cea mai plăcută înaintea lui Dumnezeu; poate că nu misiionarul care a fost expus zilnic primejdiilor și morții va fi cel mai bine notat în rapoartele cerului. Creștinul însă care se dovedește a fi creștin în viața lui personală, în predarea zilnică a eului, în sinceritatea scopului și în puritatea gândului, în blândețe atunci când este provocat, în credință și evlavie, în credincioșie în

cele mai neînsemnate lucruri, unul care în viața de cămin reprezintă caracterul Domnului Hristos – unul ca acesta poate fi mult mai prețios înaintea lui Dumnezeu decât poate cel mai renumit misionar sau martir.

“ De ce privești religia ca pe o limitare când practicarea asemănării cu Dumnezeu te va împiedica să-ți distrugi fericirea în această viață? ”

O, cât de diferite sunt criteriile după care Dumnezeu și oamenii măsoară caracterul. Dumnezeu vede multe ispite, cărora le-am rezistat, despre care lumea și nici chiar prietenii cei mai apropiați n-au știut nimic niciodată – ispite în cămin, ispite în inimă. El vede umilința inimii din cauza propriei slăbiciuni; pocăința sinceră, chiar și pentru un singur cuget rău. El vede deplina predare a inimii în lucrarea Sa. El a luat notă de ceasurile grele de luptă cu sine,

cu eul – lupte care au adus biruința. Toate acestea, Dumnezeu și îngerii le cunosc. O carte de aducere aminte este scrisă înaintea Sa pentru aceia care se tem de Domnul și cugetă la Numele Său.

Secretul nu se găsește în multa noastră învățătură, nici în poziția noastră, nici în numărul nostru, nici în talentele ce ne-au fost date sau în voința oamenilor. Recunoscând neputința noastră, noi trebuie să privim la Domnul Hristos și, prin El, care este puterea întregii țării și cugetul întregii noastre cugetări, voința și ascultarea vor câștiga biruință după biruință.

Oricât de scurt ar fi timpul lucrării noastre sau oricât de umilă lucrarea noastră, dacă în simplitatea credinței noi Îl vom urma pe Domnul Hristos, atunci nu vom fi dezamăgiți în ceea ce privește răsplata. Ceea ce chiar și cei mai mari și mai înțelepți oameni nu pot obține poate primi cel mai slab și cel mai umil. Porțile de aur ale cerului nu se deschid pentru cei cu înălțare de sine. Ele nu se deschid pentru cei ce au un spirit mândru. Însă porțile cele veșnice se vor deschide larg la atingerea tremurătoare a unui copilăș. Binecuvântată va fi răsplata harului pentru aceia care în simplitatea credinței și a iubirii au luptat pentru Dumnezeu. – *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 403, 404

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Cum Îl mărturisim pe Hristos înaintea lumii? Cum îi afectează acest lucru pe ceilalți? _____
2. Ce se va întâmpla dacă Îl respingem pe Hristos așa cum a făcut națiunea iudaică? _____
3. Care sunt câteva dintre binecuvântările, talentele și abilitățile pe care ți le-a dat Isus? _____
4. Descrie o persoană care poate fi mai acceptabilă în ochii lui Dumnezeu decât un martir sau un misionar. _____
5. Descrie diferența dintre modurile în care Dumnezeu și oamenii măsoară caracterul. _____
6. Care nu este secretul succesului? _____
Care este secretul succesului? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Papagalii

Papagalii Ara sunt recunoscuți pentru frumusețea lor uimitoare și pentru zgomotele puternice pe care le fac. Aceste păsări mari, cu o anvergură a aripilor de aproape un metru, pot răni fără să-și dea seama cu mușcătura lor puternică.

Ciocul lor este făcut din chitină, unul dintre cele mai dure materiale din natură, și crește încontinuu. Au nevoie de un astfel de cioc pentru a se hrăni, deoarece alimentația lor cuprinde fructe și nuci. Mandibula lor puternică este mai mobilă decât a altor păsări, iar maxilarul are o formă de ceașcă cu o margine foarte ascuțită care, împreună cu limba, alcătuiește o unealtă puternică, dar în același timp delicată, pentru a prinde și a sparge orice, de la o mică sămânță de mei până la o nucă braziliană dură.

Unii papagali Ara consumă de asemenea și lut. Poate că lutul le ajută pe păsări să absoarbă toxinele din unele semințe pe care le mănâncă sau poate că au nevoie de sodiul din lut. Oricare ar fi motivul, sigur **nu este unul întâmplător!**

Frumusețea uimitoare a acestor păsări este accentuată de cozile lor lungi, care pot avea aproximativ 60 de centimetri lungime. Dar nici acest lucru **nu este întâmplător**. Dumnezeu este autorul aerodinamicii. Papagalii Ara trebuie să facă aterizări bruște pe crengi. Când această pasăre mare vine să aterizeze, își desfășoară coada ca un evantai și și-o coboară astfel încât este generată o forță portantă la o viteză de zbor aproape egală cu zero, iar papagalii pot practic să plutească în zbor. O altă contribuție unică a Creatorului în designul papagalului Ara este dispozitivul de răcire din părțile fără pene din jurul ochilor. Dumnezeu l-a creat așa special, astfel încât alimentarea cu sânge în zona aceea să poată fi controlată. Astfel, sângele și creierul nu se pot supraîncălzi – cu siguranță un alt mecanism **deloc întâmplător**.

O altă specie de papagali, papagalii Cacadu, sunt superbi. Lor le place compania, iar în mediul lor natural călătoresc în stoluri care pot număra cu sutele, deși adesea se despart în stoluri mult mai mici în timp ce caută semințe, nuci și fructe de mâncare. Sunt creaturi foarte sociale și, după ce mănâncă, se vor întoarce la stolul mare pentru a se bucura în

© Jim Bandon. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

continuare de compania celorlalți. Uneori, atunci când zboară în stoluri în țările native, Indonezia sau Australia, scot toți odată țipete tari și ascuțite, care pot fi asurzitoare. Aceste creaturi emotive par să țipe pentru simpla bucurie de a țipa!

Frumusețea acestor păsări îți rămâne în minte în timp ce le mângâi penele moi și catifelate. Penele lor te atrag – chiar dacă descoperi că îți lasă o pudră albă pe degete după ce le mângâi. Acea pudră **nu este acolo din întâmplare!** Papagalii Cacadu sunt proiectați de Creator cu pene mici și specializate, unice lor și papagalilor gri africani, care lasă o substanță ceroasă fină de culoare albă (cheratină) numită „pudră puf”, care se răspândește peste tot când pasărea se curăță. Această pudră este cea care le menține penele mătasoase. Acele pene speciale sunt o barieră rezistentă la apă, de care papagalul Cacadu are nevoie. **Nu este un lucru întâmplător**. Este parte din designul Creatorului, ca ei să rămână moi și uscați în timp ce zboară pe deasupra și se distrează țipând.

Creatorul papagalilor S-a gândit la tot ce le va fi necesar pentru a trăi o viață împlinită.

Oare Creatorul nostru a făcut mai puțin atunci când ne-a creat pe noi?

CONTRA CURENTULUI

30 septembrie

Nu te amăgi gândind că poți pluti dus de curentul lumii acesteia, că îți poți face toate poftele și totuși să ieși victorios.

ISUS ca TÂNĂR

Text de memorat | Coloseni 3:23,24

„Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.”

SECȚIUNEA 1

Biblia recunoaște deschis faptul că uneori păcatul îi aduce păcătosului o anumită măsură de plăcere temporară și că ascultarea aduce câteodată celui neprihănit probleme de moment.

„Necazurile datoriei și plăcerile păcatului sunt corzile cu care Satana îi ține pe oameni prinși în mrejele lui.” – *Solii către tineret*, p. 74

Ca tânăr, Isus a avut de înfruntat ispite puternice, care Îl îndemneau să obțină plăcerea și să evite durerea prin întovărășirea cu alții în păcat. Atât tinerii, cât și adulții au încercat să-L convingă pe Isus că păcatul acceptabil din punct de vedere social era plăcut, pe lângă faptul că era „nevinovat și chiar important pentru sănătate” (*Solii către tineret*, p. 367).

„El Își cultivase puterea de pătrundere, astfel încât să poată discerne vocea ispititorului. Nu avea să Se dea în

lături de la datoria Sa pentru a obține favoarea cuiva. Nu avea să Își trădeze principiile pentru a primi laude sau pentru a evita reproșul, invidia și ura celor care erau dușmanii neprihănirii și ai adevăratei bunătăți.” – *The Youth's Instructor*, 1 aprilie 1872

Așadar, în timp ce tinerii din jurul Său erau satisfăcuți temporar de plăcerile trecătoare pe care le găseau în distracția tineretului din Nazaret, Isus nu dorea să participe la activitățile lor rele și era dispus să îndure durerea temporară provocată de reproșul și ura care sunt partea tuturor celor care ascultă de învățăturile Bibliei.

“ Isus a avut de înfruntat ispite puternice, care Îl îndemneau să obțină plăcerea și să evite durerea prin întovărășirea cu alții în păcat.” ”

DIN CUPRINS:

A—39

Isus ca tânăr

Întâlnire în pădure

Exemplul perfect al tinerilor

Nu din întâmplare: Caprele

Unele teorii psihologice populare ar putea prezice faptul că Isus avea să fie afectat de abuzul și respingerea pe care le-a îndurat pentru că făcea ceea ce era corect, dar, de fapt, ...

„El dădea dovadă de o răbdare pe care nimic nu o putea zdruncina și de o onestitate care nu putea fi trecută cu vederea... Avea o blândețe și o frumusețe aparte.” – *The Youth's Instructor*, 1 aprilie 1872

Deși Isus era tânăr, avea multă înțelepciune, dar o înțelepciune potrivită vârstei. Ca și în cazul nostru, capacitățile Sale mintale au sporit odată cu vârsta, și El a devenit mai înțelept pe măsură ce a crescut.

Dumnezeu a făcut ca dificultățile cu care avea să Se confrunte Isus să-L învețe să fie înțelept. Iar ele L-au învățat ce e înțelepciunea.

Luca 2:40: „Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune.”

Evrei 5:8: „... a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit.”

Isus a crescut cu frați și surori vitrege. A lucrat din greu alături de tatăl Său pământesc în orașul Nazaret. Vărul Său, Ioan Botezătorul, a crescut într-un mediu cu totul diferit. Era singur la părinți și a fost crescut într-o oarecare izolare. Iată ce zice Biblia despre Ioan Botezătorul ca tânăr:

Luca 1:80: „Iar pruncul creștea și se întărea în duh. Și a stat în locuri pustii până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.”

“ Lamentarea și îmbufnarea față de micile sarcini sunt un semn clar al imaturității. ”

La fel cum planurile lui Dumnezeu pentru Isus erau diferite de planurile Lui pentru Ioan Botezătorul, tot așa și planul lui Dumnezeu pentru tine este diferit de planul Lui pentru oricine altcineva. Iar El are cu siguranță un plan pentru viața ta.

Indiferent de mediul sau împrejurările în care ai trăit, poți deveni puternic în spirit și plin de înțelepciune, asemenea lui Isus și lui Ioan Botezătorul.

Deși Isus și Ioan Botezătorul proveneau din medii diferite, ei au avut și lucruri în comun. Amândoi au crescut în sărăcie și au muncit din greu pentru a-și câștiga pâinea. Amândoi au apreciat aerul curat al naturii și darul cerului – razele soarelui. Iar acesta este unul dintre motivele pentru care amândoi au crescut având minți puternice și o legătură apropiată cu Dumnezeu.

„Exemplul lui Hristos ne arată că un fizic sănătos este necesar pentru puterea intelectuală și pentru realizări morale înalte, care să fie susceptibile la influențele divine ale Duhului lui Dumnezeu.” – *The Youth's Instructor*, 1 aprilie 1872

Exemplul lui Isus ne arată că tinerii de astăzi pot să-și cultive puterile fizice prin muncă, puterile mintale prin studiu și puterile spirituale prin rugăciune și slujirea celorlalți. Dezvoltându-ne într-un astfel de mod echilibrat, creștem mai rapid. Aceasta este dorința lui Dumnezeu pentru fiecare tânăr. Și, după cum vom vedea în secțiunea următoare, acest lucru aduce fericirea.

SECȚIUNEA 2

D eși păcatul aduce plăceri trecătoare, el aduce și durere profundă și de durată. A face ceea ce este corect poate însemna uneori durere temporară, dar, în final, aduce întotdeauna plăceri extraordinare și veșnice.

După ce regina din Seba l-a vizitat pe Solomon, a comentat cu privire la bucuria pe care a văzut-o în slujitorii lui Solomon, care puteau să-i asculte înțelepciunea (vezi 1 Împărați 10:8).

Putem avea aceeași bucurie dacă auzim și ascultăm și noi de înțelepciunea lui Solomon. Deși Solomon este mort, noi putem citi ce a scris el. Iar când citim din Biblie, putem auzi înțelepciunea Cuiva mai mare decât Solomon. Și vom fi cu adevărat bucuroși!

Învățăturile din Biblie ne spun cum să fim cu

adevărat fericiți. Fericirea trebuie căutată în mod corect și din sursa potrivită. Unii cred că vor găsi cu siguranță fericirea dacă își vor îngădui plăceri păcătoase sau dacă vor ceda unor atracții lumești înșelătoare. Unii își sacrifică obligațiile fizice și morale, crezând că vor găsi fericirea, când, de fapt, își pierd atât sufletul, cât și trupul. Alții își vor căuta fericirea în îngăduirea unui apetit nenatural, considerând îngăduirea poftelor gustului mai de dorit decât sănătatea și viața.

„Viața lui Hristos arată care este sursa adevăratei fericiri și cum poate fi obținută fericirea. Viața Lui arată calea dreaptă și unică spre Cer. Lăsați să se audă vocea înțelepciunii. Lăsați-o să vă arate calea. «Căile ei sunt niște căi plăcute și toate cărările ei sunt niște cărări pașnice.»” – *The Youth's Instructor*, 1 aprilie 1872

Da, viața lui Isus a arătat acest fel plăcut și pașnic de a fi. În cele din urmă, viața plină de înțelepciune este cea mai plăcută. Și, de la început la final, este o cale care aduce pacea interioară. Pacea interioară îți permite chiar să te bucuri de activități de care dependenții de diferite forme de stimulare cu greu se pot bucura. De exemplu, te poți bucura făcând-ți partea din treburile casnice.

„În ciuda misiunii sacre a lui Hristos, a relației Lui extraordinare cu Dumnezeu, de care era pe deplin conștient, El nu era deasupra îndeplinirii îndatoririlor practice ale vieții. El era Creatorul lumii, însă era conștient de obligația pe care o avea față de părinții Săi de pe pământ, iar când

datoria o impunea, ascultând de dorințele părinților Săi, S-a întors cu ei din Ierusalim după Paște și le-a fost supus.” – *The Youth's Instructor*, 1 februarie 1873

Așa poate fi recunoscut un tânăr care ascultă de Dumnezeu. Faptul că îndatoririle umile sunt împlinite cu bucurie este un semn clar al maturității. Lamentarea și îmbufnarea față de micile sarcini sunt un semn clar al imaturității.

Isus Și-a îndeplinit îndatoririle casnice cu energie, știind că, deși nimeni nu Îl observa, El avea să fie răsplătit. Pavel le-a scris sclavilor explicându-le că și ei vor fi răsplătiți în același mod pentru munca lor conștiincioasă.

Coloseni 3:23,24: „Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.”

Așadar, haideți să lucrăm, slujindu-L pe Isus așa cum ne-a slujit El! Să fim tineri care trăiesc așa cum a trăit tânărul Isus!

SECȚIUNEA 3

Când tânărul Isus privea în sus spre cer, El observa minunile în permanentă schimbare ale cerului: apusul cu caleidoscopul extraordinar de culori, candelabrele de stele care luminează ușor cerul de noapte și cele mai timpurii raze de soare ale dimineții, care acoperă munții cu lumină.

În natură, El căuta încontinuu propria lucrare și redescoperea lecțiile pe care El Însuși le-a pus. Pentru El, cerurile chiar spuneau slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestea lucrarea mâinilor Lui (vezi Psalmii 19:1).

Dacă ar fi să facem o listă cu hobby-urile lui Isus, aproape cu siguranță am putea menționa drumețiile. Ca tânăr, lui Isus Îi plăceau foarte mult drumețiile. Isus, Creatorul naturii, iubea natura. El Se bucura de priveliștile și de sunetele frumoasei naturi.

„Mântuitorul lumii străbătea în sus și în jos dealurile și munții, mergând din câmpiile minunate până în văile montane. El Se bucura de priveliștile extraordinare oferite de natură. Era încântat să privească câmpurile pe care creșteau flori frumoase și să asculte păsările cerului, unindu-Și vocea cu ele în cântări vesele

de laudă. Peșterile și munții erau locurile în care Se retrăgea ca să Se roage și adesea petrecea nopți întregi în comuniune cu Tatăl Său. Din înălțimea munților măreți din Nazaret, El privea înainte spre o lume care așteptase o mie de ani venirea Lui, iar acum nu Îl primea.” – *The Youth's Instructor*, 1 februarie 1873

Din nou trebuie să remarcăm mediile foarte diferite în care au trăit Isus și Ioan Botezătorul. În timp ce Isus învăța diferite lecții de la verdeța fertilă din zona rurală din Galileea, bine udată și populată, Ioan învăța de la deșertul uscat și pustiu al Palestinei de Sud-Est.

„Aspectul mohorât și teribil al naturii în căminul lui din pustiu întruchipa în mod viu starea lui Israel. Via plină de roade a Domnului devenise un pustiu.” – *Viața lui Isus*, p. 102

Din natură, atât Isus, cât și Ioan au deprins lecția speranței și a credinței, pe care au folosit-o în învățăturile lor, făcând mai clare adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Ioan, de exemplu, a folosit vipera veninoasă din deșert pentru a ilustra pericolul învățătorilor religioși care nu vin de la Dumnezeu.

Ce a învățat Isus din perioada petrecută de El în natură? Aflăm despre câteva dintre lecțiile Sale din natură studiind parabolele Lui. De exemplu, de la crini, Isus a învățat importanța simplității în îmbrăcăminte.

Matei 6:28,29: „Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun

că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.”

Ioan a învățat aceeași lecție din natură și s-a îmbrăcat simplu.

Luca 7:24,25: „Isus a început să spună noroadelor despre Ioan: «Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi și cei ce trăiesc în desfătări sunt în casele împăraților.»”

Și noi putem învăța lecții din natură, la fel ca Isus și Ioan, dacă dorim să le căutăm, așa cum au făcut ei. Iar acele lecții ne vor ajuta să înțelegem adevărurile spirituale și să le explicăm și altora.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea 1

1. Citește Evrei 11:24,25. Gândește-te la cel puțin două exemple biblice de oameni care au ales să păcătuiască și au experimentat plăcerea temporară. _____
2. Citește 2 Corinteni 4:8-10,17 și 2 Timotei 3:12. Gândește-te la cel puțin două exemple biblice de oameni care au ales să facă ce este corect și au suferit pentru o perioadă. _____

Secțiunea 2

3. Când îți îndeplinești sarcinile prin casă, precum gătitul și curățenia, te poți aștepta la o răsplată pentru aceste servicii? Dacă da, când, din partea cui și de ce? Matei 19:27–20:16; Marcu 9:41; 10:28-31; Luca 17:7-10; Apocalipsa 22:12-14 _____
4. Care sunt câteva dintre modalitățile greșite prin care oamenii își caută fericirea? _____

Secțiunea 3

5. Fă o listă cu hobby-urile tale. Ar fi putut toate aceste activități să fi fost hobby-urile lui Isus când era tânăr? _____
6. Cum te poate ajuta studiul naturii să te supui poruncii din 2 Petru 3:18? _____

Capitole de credință

Întâlnire în pădure

Acest raport palpitant a fost scris de un student al Mountain View College din Filipine. În timp ce lucra în cadrul proiectului **Gospel Outreach**, el a slujit ca profesor la o școală a misiunii dintr-o zonă foarte izolată.

Îmi era sete și eram obosit. Colegul meu, care probabil era mai epuizat decât mine, era mult în urma mea. Și mai aveam încă 32 de kilometri de parcurs până la școala misiunii. În fața mea era un râu pe care trebuia să-l traversăm, așa că mi-am dat jos bagajul din spate și l-am pus pe un buștean, apoi m-am așezat ca să-l aștept pe colegul meu.

Mă gândeam la soldații comuniști rebeli care străbăteau pădurile din zona unde ne aflam. Eram doar noi doi în mijlocul acestei păduri dense și speram să nu ne întâlnim cu niciun rebel.

– Bună, amice!

Vocea colegului meu a întrerupt tăcerea și gândurile mele. Și-a dat și el bagajul din spate și a stat cu mine pe buștean.

Mai târziu, în timp ce ne pregăteam să traversăm râul, am văzut un străin. Părea obosit, dar ne urmărea fiecare mișcare, precum un tigru.

– Bună ziua, fratele meu! l-am salutat eu.

– Militari? ne-a întrebat el.

– Nu, suntem misionari.

– Aha, înțeleg, profesori, a spus el.

– Mergem acasă la școala misiunii, am răspuns noi.

El a zâmbit.

– Aveți puțin timp pentru mine? Am câteva întrebări.

Ne-am întors la buștean și ne-am așezat.

Străinul s-a prezentat și ne-a spus că este un lider al rebelilor. Ne-a spus căți oameni ucisese.

– Dar cine sunteți voi? a întrebat el. Știu că sunteți profesori care slujiți poporul nostru, oferindu-i educație pe gratis și vă apreciem și vă respectăm pentru acest lucru. Dar cine sunteți cu adevărat? De ce sunteți aici, în acești munți? Sunteți atât de diferiți. Ne educați poporul, riscându-vă viețile.

„Doamne”, am șoptit eu, „Te rog, pune cuvinte în gura mea și vorbește Tu în locul meu cu acest lider al rebelilor și fă-mă un martor al dragostei Tale.”

– Noi credem că lumea aceasta se va sfârși curând, am început eu. Mai credem și că acest război pe care îl duceți nu se va termina până nu va veni Isus. Lucrurile se înrăutățesc. Dar se vor petrece lucruri chiar și mai rele. Acestea nu sunt decât semne ale faptului că această lume se va sfârși curând.

Liderul rebelilor a dat din cap.

– Motivul pentru care suntem aici, în acești munți, este pentru a le spune fraților noștri despre apropiata revenire a lui Isus – și despre o viață de apoi în care toate aceste conflicte de pe pământ vor lua sfârșit. Predarea este doar o parte din misiunea noastră de aici. Oamenii trebuie să știe să citească pentru a putea studia adevărul despre evenimentele viitoare.

Bărbatul a pus mai multe întrebări, dar părea că se grăbește – probabil avea o misiune importantă.

– Dar tu, fratele meu? l-am întrebat eu înainte să plece. Înțelegi tu ceea ce tocmai ți-am împărtășit?

– Vreau să vă rugați pentru mine, a spus el. Trebuie să caut mai multă lumină.

Înainte să ne despărțim, a spus:

– Luați-o pe drumul ăsta spre școala misiunii. Poteca spre care vă îndreptați voi este o zonă periculoasă acum.

A doua zi, am auzit că a avut loc o luptă între soldații rebeli și armată chiar în zona prin care aveam să călătorim noi. Dacă nu ar fi fost sfatul străinului, am fi fost prinși în schimbul de focuri dintre cele două tabere.

O lună mai târziu, am avut o întâlnire de părtășie între cinci biserici din zona în care era biserica noastră. A sosit un pastor pentru a-i boteza pe cei abia convertiți. Spre surprinderea noastră, ne-am întâlnit din nou cu liderul rebelilor pe care îl cunoscuserăm în ziua aceea în pădure.

– Prieteni, a spus el cu o strălucire în ochi, acum sunt adventist de ziua a șaptea.

– Cum s-a întâmplat? am întrebat eu.

– Motivul a fost întâlnirea noastră de pe cărarea din junglă, a spus el. Tânjeam după mai multe despre adevărul pe care mi l-ați împărtășit. Acum sunt mântuit. Vă mulțumesc din nou.

– Lăudat fie Dumnezeu! am spus. Am fi putut fi uciși în schimbul de focuri în acea zi în pădure dacă nu ne-ai fi spus să o luăm pe altă parte. Am fost amândoi salvați prin harul lui Dumnezeu.

Pentru a afla mai multe despre **Gospel Outreach** sau pentru a descoperi cum poți ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu în Fereastra 10/40, vizitează goaim1.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Exemplul perfect al tinerilor

Hristos a avut un caracter perfect, deși a fost înconjurat de influențe nefavorabile și plasat într-o varietate de circumstanțe. Nimic supranatural nu s-a întâmplat în primii treizeci de ani din viața Sa, petrecuți la Nazaret, nimic care să atragă atenția lumii asupra Sa...

Viața lui Hristos se distingea de cea a majorității copiilor. Tăria de caracter și fermitatea Sa L-au făcut să fie credincios datoriei pe care o avea și să adere la principiile corecte, de la care nimic, oricât de puternic, nu Îl putea distra. Banii sau plăcerea, laudele sau criticile nu puteau să-L câștige sau să-L determine să fie de acord cu o faptă rea. Era puternic în fața ispitei, înțelept în descoperirea răului și ferm în a-și urma cu credincioșie convingerile.

Cei răi și fără principii prezentau laudativ plăcerile păcătoase, dar tăria cu care El ținea la principii rezista ispitelor lui Satana. Își cultivase puterea de pătrundere a lucrurilor, astfel încât să poată recunoaște vocea ispititorului. Nu Se dezicea de datorie pentru a obține favoarea nimănui. Nu Își trăda principiile pentru a primi laude de la oameni sau pentru a evita reproșul, invidia și ura celor care erau dușmanii neprihănirii și ai adevăratei bunătăți.

Viața lui Hristos se petrecea în simplitate și puritate. El avea o răbdare pe care nimic nu o putea zdruncina și o credincioșie care nu putea fi dată la o parte. Măinile și picioarele Sale pline de bunăvoință erau gata să-i slujească pe ceilalți și să le ușureze povarile părinților Săi. Înțelepciunea Lui era mare, dar era o înțelepciune de copil și a crescut cu trecerea anilor. Copilăria Sa a fost caracterizată de o blândețe și de o drăgălășenie aparte. Caracterul Lui era plin de frumusețe și de o perfecțiune nepătată.

Despre El se spunea: „Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El.” Lecții importate și utile pot fi extrase din viața lui Hristos! Ce exemple pentru părinți în sprijinul educării copiilor lor! Și ce tipar putem găsi aici pentru toți copiii și tinerii!

Dacă vrem să avem copii cu o constituție fizică puternică, ei ar trebui să trăiască natural. Calea

ascultării este înălțată de Majestatea cerului venind pe pământ și acceptând să Se coboare la nivelul de prunc și să trăiască simplu și natural, așa cum ar trebui să trăiască orice copil, supus restricțiilor și privării, pentru a da tinerilor un exemplu de credincioșie, arătându-le prin propria viață faptul că trupul și sufletul sunt în armonie cu legile naturale.

Exemplul lui Hristos arată că o constituție puternică este necesară pentru a avea tărie intelectuală și realizări morale înalte, care să fie susceptibile spre influențele divine ale Duhului lui Dumnezeu. Deși copiii trăiesc într-o lume căzută, ei nu trebuie să fie corupți de vicii. Ei pot fi fericiți și, prin meritele lui Hristos, să ajungă în cele din urmă în Cer. Dar fericirea trebuie căutată în mod corect și din surse corecte. Unii cred că vor găsi cu siguranță fericirea în dedarea la plăceri păcătoase sau în atracții lumești înșelătoare. Iar unii sacrifică obligațiile fizice și morale, gândind că vor găsi fericirea, dar își pierde atât sufletul, cât și trupul. Alții își vor căuta fericirea în îngăduirea unui apetit nenatural și consideră că plăcerea gustului este mai de dorit decât sănătatea și viața. Mulți suferă de pe urma faptului că sunt prinși în capcana pasiunilor senzuale și își vor sacrifica puterea fizică, intelectuală și morală pentru a-și satisface poftele trupesti. Se vor aduce pe ei înșiși mai devreme la mormânt, iar în ziua judecății vor fi acuzați de crimă împotriva propriei persoane.

Aceasta este fericirea de dorit, cea care se găsește pe calea neascultării și a încălcării legilor fizice și morale? Viața lui Hristos arată spre adevărata sursă a fericirii și spre modul în care poate fi obținută. Viața Lui arată calea directă și unică spre Cer. Ascultați vocea înțelepciunii! Lăsați-o să vă arate calea! „Căile ei sunt niște căi plăcute și toate cărările ei sunt niște cărări pașnice.”

Ispitele sunt de toate părțile pentru a atrage pașii tinerilor spre ruina lor. Tristele deficiențe din educația copiilor îi lasă pe aceștia slabi și nepăziți, oscilând în ceea ce privește caracterul, fragili în intelect și deficitari în putere morală, așa încât, fiind atât de departe de a imita viața lui Hristos, tinerii sunt asemenea unei trestii care tremură în vânt. Ei nu au o constituție fizică puternică și nici o tărie morală, pentru că cedează în fața ispitelor. Prin dedarea la plăceri păcătoase, ei își pătează puritatea, iar purtarea le este coruptă. Nu suportă restricțiile și cred că, dacă ar putea face numai cum doresc ei, atunci ar fi foarte fericiți.

Restricțiile din partea părinților sunt enervante pentru ei. În general, copiii nu sunt educați să aibă control de sine și să deprindă hărnicia și ascultarea. Au caractere superficiale. Au ascultat mai degrabă de diferite înclinații decât de datorie. Sunt degrevați de responsabilitate și grijă și cresc fără a avea vreo utilitate. Dacă tinerii și copiii ar dori să găsească cel mai

mare bine aici pe pământ, atunci ar trebui să îl caute pe calea ascultării pline de credincioșie. O constituție puternică, care este cel mai mare premiu ce poate fi

obținut pe pământ, poate fi dobândită doar prin negarea unui apetit nenatural. Dacă vor să fie fericiți cu adevărat, ar trebui să caute cu bucurie să fie găsiți la datorie, făcând lucrarea care îi face fideli și le aseamănă inimile și viețile cu tiparul perfect. Atunci, în efortul de a-și păstra integritatea sufletului, ei vor avea puterea lui Dumnezeu și Duhul și harul Său le vor întări inte-

lectul. În efortul lor de a-și antrena mințile pentru a fi utili, ei vor fi o binecuvântare pentru alții, în loc să caute să-și placă lor înșiși. Și vor fi apărați de scutul puternic al obligației morale, nefiind înclinați să dea curs pornirilor rele ale inimii. Atunci vor fi fericiți cu adevărat. Atunci vor simți că au un loc în Cer și se pot bucura de viața de acum, pregustând viața care va să vină. — *The Youth's Instructor*, 1 aprilie 1872

“ Fericirea trebuie
căutată în mod corect și
din surse corecte. ”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Fă o listă cu frazele și cuvintele din acest articol care descriu caracterul lui Isus ca tânăr. _____

2. Ce făcea Isus când cei răi îl lăudau și îl ispiteau să păcătuiască? _____

3. De ce este important să ai o constituție puternică (un corp sănătos)? _____

4. Copiilor le place în mod natural să asculte de părinții lor? _____

Dar care este singura cale de a fi fericit? _____

Care sunt rezultatele faptului că ne facem datoria cu bucurie? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Caprele

Caprele-de-munte, atât de des întâlnite, se simt cel mai bine pe înălțimile prea reci pentru a crește copacii acolo. Au fost create de Dumnezeu, **deloc întâmplător**, având copite despicate pentru un echilibru bun, pernute flexibile în interiorul copitelor pentru a se prinde mai bine de stânci, precum și un corp solid și blană groasă care să le apere de frig.

Cu puterea și agilitatea ei remarcabile, capra-de-munte are o combinație perfectă de caracteristici fizice care o ajută să alerge în sus pe un versant de munte abrupt și chiar să facă salturi de trei metri lungime pe deasupra unor prăpăstii. Capra-de-munte este sigură pe picioarele ei și trăiește fără frică în locuri periculoase, în care niciunul dintre prădătorii naturali ai caprei-de-munte nu poate supraviețui.

Caprele domestice de peste tot din lume asigură hrana oamenilor care depind de ele pentru a-și câștiga existența. Cirezile de vite nu pot trăi fără multă iarbă, dar caprele nu sunt atât de dependente de pășuni. Pare că **nu este un dar întâmplător** din partea Creatorului pentru oameni faptul că aceste animale, caprele, se descurcă bine aproape oriunde, trăind cu orice fel de iarbă ori buruiană pot găsi.

Caprele sunt animale încântătoare și adesea pot fi foarte afectuoase ca animale de companie de exterior dacă o persoană le poate stăpâni și domoli tendința de a consuma fără discriminare o mare varietate de lucruri. Caprele vor gusta aproape orice. Dar ele sunt foarte inteligente și învață rapid. Îngrijitorii de capre spun despre aceste animale că au „declanșatori de memorie”, de vreme ce s-a observat cum caprele mature pot determina prin gust sau miros dacă ceva este comestibil sau nu. Dacă nu este, caprele mature, înțelepte, nu vor mai face aceeași greșeală a doua oară. Este un mod **deloc întâmplător** în care au fost programate de Creator. Unei capre mai tinere îi ia mai mult timp să învețe – la fel ca membrilor mai tineri din familia de oameni.

În Matei 25, Isus a ilustrat o lecție despre judecată. La vremea aceea, oamenii vor fi despărțiți în două grupuri, la fel cum caprele sunt separate de oi. Oamenii

egoiști vor fi dați la stânga Lui, iar oamenii neegoști, care îi slujesc pe ceilalți, vor fi trimiși la dreapta Sa, cu binecuvântări și o primire minunată în Cer.

Este ceva în natura caprelor care le deosebește de celelalte animale? Iată un indiciu: cercetările arată că, atunci când sunt lăsate de capul lor, caprele revin la starea de sălbăcie mai repede

decât orice alt animal domesticat (cu excepția pisicilor).

Analogia este o atenționare plină de iubire pentru toți cei care L-au ales pe Hristos. Trebuie de asemenea să alegem să stăm aproape de El. Natura nouă și neegoistă pe care ne-o dă prin Duhul Sfânt îi va proteja pe cei care Îl aleg pe El în ciuda înclinațiilor lor naturale spre egoism, care l-ar trimite pe creștin repede înapoi într-o lume întunecată de păcat și de separare de Dumnezeu. Capra, nefiind conștientă de toate aceste lucruri, nu are libertatea de a alege. Dar noi da!

Articol folosit cu permisiunea autoarei, Juanita Kretschmar.

